# Salmoak

## 1. KAPITULUA

1. Dohatsu gizon gaiztoen konsejuan ibiltzen ez dena, ez bekatarien bidetik gelditzen ez dena, eta isekarien aulkian esertzen ez dena.
2. Baina bere atsegina da Jaunaren legea; eta bere legean gau eta egun gogoeta egiten du.
3. Eta izango da ur ibaien ondoan landatutako zuhaitza, bere fruitua bere sasoian ematen duena; haren hostoa ere ez da ihartuko; eta egiten duen guzia ongi aterako da.
4. Jainkogabeak ez dira horrela, baina haizeak urruntzen duen lastoa bezalakoak dira.
5. Beraz, gaiztoak ez dira geldituko juizioan, ez bekatariak zintzoen kongregazioan.
6. Zeren badaki Jaunak zintzoen bidea, baina gaiztoen bidea galduko da.

## 2. KAPITULUA

1. Zergatik haserretzen dira jentilak, eta herriak gauza hutsal bat irudikatzen du?
2 Lurreko erregeak jarri dira, eta buruzagiek elkarrekin hitz egiten dute Jaunaren eta bere gantzutuaren aurka, esanez:
3. Apur ditzagun haien lokarriak, eta urrun ditzagun haien lokarriak.
4. Zeruan eserita dagoenak barre egingo du: Jaunak isekatuko ditu.
5. Orduan hitz egingo die bere haserrean, eta atsekabetuko ditu bere atsekabe bizian.
6. Hala ere, nire erregea ezarri dut Siongo nire muino santuan.
7. Agindua deklaratuko dut: Jaunak esan dit: Zu zara ene Semea; egun honetan sortu zaitut.
8. Eskatu iezadazu, eta emango dizkizut jentilak zure ondaretzat, eta lurreko azkenak zure jabetzarako.
9. Burdinazko haga batekin hautsiko dituzu; puskatuko dituzu ontzigileen ontzia bezala.
10. Izan zaitezte orain zuhur, erregeok: irakatsi zaitezte, lurreko jujeak.
11. Zerbitzatu ezazue Jauna beldurrez, eta poztu zaitezte dardaraz.
12. Musu eman Semeari, haserre ez dadin, eta bidetik galtzen zaretenean, haren aserrea apur bat pizten denean. Zorionekoak harengan konfiantza jartzen duten guztiak.

## 3. KAPITULUA

1 (Dabiden salmoa, bere seme Absalomengandik ihes egin zuenean.) Jauna, nola handitu dira nahasten nautenak! asko dira nire kontra altxatzen direnak.
2. Asko dira nere arimaz esaten dutenak: Jainkoarengan ez dago laguntzarik. Selah.
3. Baina zu, Jauna, ezkutu bat zara niretzat; ene aintza, eta ene burua altxatzen duena.
4. Oihu egin nion Jaunari neure ahotsarekin, eta bere muino saindutik entzun ninduen. Selah.
5. Oheratu nintzen eta lo egin nuen; esnatu nintzen; izan ere, Jaunak eusten ninduen.
6. Ez naiz bildurtuko hamar mila jenderen inguruan, nire aurka jarri direnez.
7. Jaiki, Jauna; salba nazazu, ene Jainkoa: zeren nire etsai guztiak masail-hezurrean kolpatu dituzu; apurtu dizkizute gaiztoen hortzak.
8. Salbamena Jaunarena da: zure bedeinkapena zure herriaren gainean dago. Selah.

## 4. KAPITULUA

1 (Neginot-eko musikari nagusiari, Dabiden salmoa.) Entzun nazazu deitzen dudanean, ene zuzentasunaren Jainkoa: larritan nengoela zabaldu nauzu; erruki zaite, eta entzun ene otoitza.
2. O gizonen semeak, noiz arte bihurtuko duzue ene aintza lotsagarri? Noiz arte maitatuko duzue hutsaltasuna, eta alokairua bilatuko duzue? Selah.
3. Baina jakin ezazue Jaunak beretzat eman duela jainkozko dena: Jaunak entzungo du dei egiten dudanean.
4. Zaude ikaraz, eta ez bekaturik: zure biotzarekin komunikatu zure ohearen gainean, eta geldi egon. Selah.
5 Eskain itzazu zuzeneko sakrifizioak, eta jarri zure konfiantza Jaunarengan.
6. Asko dira esaten dutenak: Nork erakutsiko digu ongi? Jauna, altxa ezazu zure begitarteko argia gure gainera.
7. Bozkarioa jarri didazu nire bihotzean, beren laborea eta arnoa handitu ziren denboran baino.
8. Bai bakean etzango naiz, eta lo eginen naute, zeren zuk, Jauna, bakarrik bizi nazazu seguru.

## 5. KAPITULUA

1 (Nehiloten gainean musikari nagusiari, Dabiden salmoa.) Entzun, Jauna, nire gogoeta.
2. Entzun ene oihuaren boza, ene Errege, eta ene Jainkoa: zeren zuri otoitz egingo dizut.
3. Nire ahotsa entzungo duzu goizean, Jauna; goizean zuregana zuzenduko dut nire otoitza, eta begiratuko dut.
4. Zeren ez zara gaiztakerian atsegin duen Jainkoa, eta gaizkia ez da zurekin biziko.
5. Erhoak ez dira zure aitzinean geldituko: gorroto dituzu gaiztakeriaren egile guziak.
6. Desagerraraziko dituzu errenta hitz egiten dutenak: Jaunak gaitzetsiko du gizon odoltsua eta engainatzailea.
7. Baña ni, zure etxera sartuko naiz zure erruki askoan, eta zure beldurrez adoratuko dut zure tenplu saindu aldera.
8. Eraman nazazu, Jauna, zure zuzentasunean nire etsaien gatik; zuzendu zure bidea nire aurpegiaren aurrean.
9. Zeren ez dago leialtasunik haien ahoan; beren barruko aldea oso gaiztakeria da; beren eztarria hilobi irekia da; lausentzen dute mihiarekin.
10. Desegin itzazu, o Jainkoa; eror daitezela beren aholkuetatik; bota itzazu kanpora beren transgresio ugarian; zure kontra matxinatu dira eta.
11. Bainan poztu beite zugan konfiantza duten guziak: oihu egin dezatela beti, zu defendatzen dituzulako, zure izena maite dutenek ere poztu bezate zure baitan.
12. Zeren zuk, Jauna, bedeinkatuko dituzu zintzoak; faborez inguratuko duzu ezkutu batekin bezala.

## 6. KAPITULUA

1 (Neginot-eko musikari nagusiari Sheminith-en gainean, Daviden salmoa.) Ez nazazu, Jauna, gaitzetsi zure haserrean, eta ez nazazu zigortu zure atsekabe beroan.
2. Erruki zaite, Jauna; zeren ahul nago: Jauna, senda nazazu; zeren nere hezurrak nazkatuta daude.
3. Nere arima ere larri dago: baina zu, Jauna, noiz arte?
4. Itzuli, Jauna, libratu ene arima: salba nazazu zure errukiagatik.
5. Zeren eriotzean ez da zutaz oroitzapenik: hilobian nork emango dizu eskerrak?
6. Nekatuta nago nire intziriekin; gau osoan ohea egiten dut igeri egiteko; Nire sofa ureztatzen dut nire malkoekin.
7. Nere begia jaten da atsekabeagatik; zahartzen da nire etsai guztiengatik.
8. Alde nigandik, gaiztakeriaren egile guziak; izan ere, Jaunak entzun du nire negar-hotsa.
9. Jaunak entzun du nire erregu; Jaunak hartuko du nire otoitza.
10. Ene etsai guziak lotsatu eta larritu bezate: itzul daitezela eta lotsatu bedi bat-batean.

## 7. KAPITULUA

1 (Dabiden Shiggaion, Jaunari kantatu zion Kux Benjamdarraren hitzei buruz.) O Jauna, ene Jainkoa, zuregan jartzen dut nire konfiantza: salba nazazu jazartzen nauten guztiengandik, eta libra nazazu.
2. Nere arima lehoiak bezala urratu ez dezan, puskatuz, libratzeko inor ez dagoen bitartean.
3. Jauna, ene Jainkoa, hau egin badut; ene eskuetan gaiztakeria baldin bada;
4. Nirekin bakean zegoenari gaizkia eman badiot; (bai, arrazoirik gabe nire etsaia dena libratu dut:)
5. Etsaiak jazar beza ene arima, eta artu beza; bai, zapal dezala nire bizia lurrean, eta jar dezala nire ohorea hautsean. Selah.
6. Jaiki zaitez, Jauna, zure haserrean, altxa zaitez nire etsaien haserreagatik, eta esna zaitez nigatik zuk agindutako epaiketara.
7. Honela inguratuko zaitu herriaren kongregazioak: haiengatik, beraz, itzul zaitez gora gora.
8. Jaunak epaituko ditu herriak: epaitu nazazu, Jauna, nire zuzentasunaren arabera eta nire baitan daukadan zintzotasunaren arabera.
9. Buka bedi gaiztoen gaiztakeria; baña ezarri zintzoak: zeren Jainko zintzoak probatzen ditu biotzak eta erreñak.
10. Nire defentsa Jainkoarena da, zeinak salbatzen baititu bihotzeko zuzenak.
11. Jainkoak epaitzen ditu zintzoak, eta Jainkoa haserretzen da gaiztoekin egunero.
12. Biurtzen ez bada, ezpata aztoratuko du; makurtu du bere arkua, eta prestatu du.
13. Heriotzako tresnak ere prestatu dizkio; bere geziak ordenatzen ditu jazarleen kontra.
14. Huna, erditzen ari da gaiztakeriaz, eta gaiztakeria sortu du, eta gezurra sortu du.
15. Zulo bat egin zuen, eta zulatu zuen, eta erori zen hark egin zuen lubakira.
16. Bere gaiztakeria itzuliko da bere buruaren gainera, eta bere tratu bortitzak eroriko dira bere atarira.
17. Goretsiko dut Jauna bere zuzentasunaren arabera, eta abestuko dut Jaunaren goi-goikoaren izenari.

## 8. KAPITULUA

1 (Gitteko musikari nagusiari, Daviden salmoa.) O Jauna, gure Jauna, zeinen bikaina den zure izena lur osoan! zeruaren gañean zure aintza ezarri dozunak.
2. Haurtxoen eta umetxoen ahotik ezarri duzu indarra zure etsaien gatik, etsaia eta mendekatzailea gelditzeko.
3. Ikusten dudanean zure zeruak, zure atzamarren obrak, ilargia eta izarrak, zeñak ezarri dituzun;
4. Zer da gizona, berataz gogoan izan dezazun? eta gizonaren semea, hura bisitatzen duzula?
5. Zeren aingeruak baño apur bat beherago egin dezu, eta koroatu dezu gloriaz eta ohorez.
6. Zure eskuen obretan nagusitu zenion; gauza guztiak bere oinen azpian jarri dituzu:
7. Ardi eta idi guziak, bai, eta soroko piztiak;
8. Zeruko hegaztiak, eta itsasoko arrainak, eta itsasoko bideetatik igarotzen diren guztiak.
9. Jauna, gure Jauna, zein bikaina den zure izena lur osoan!

## 9. KAPITULUA

1 (Muthlabben gainean musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Goretsiko zaitut, Jauna, bihotz osoz; Zure obra miragarri guztiak erakutsiko ditut.
2. Poztu eta poztuko naiz zurekin: laudorioak kantatuko ditut zure izenari, oi Goi-goikoa.
3. Nire etsaiak atzera egiten direnean, erori eta hilko dira zure aurrean.
4. Zeren nire eskubidea eta ene kausa mantendu dituzu; zu tronuan eseri zara zuzen epaitzen.
5. Jendeak errieta egin dizkizu, gaiztoak suntsitu dituzu, haien izena betiko eten duzu.
6. O etsaia, hondamenak betiko amaitu dira, eta hiriak suntsitu dituzu; haiekin hil da haien oroigarria.
7. Baina Jaunak betiko iraungo du: bere tronua epaitzeko prestatu du.
8. Eta mundua zuzentasunez epaituko du, zuzentasunez erriei juizioa emango die.
9 Jauna ere zapalduen babesleku izango da, larrialdietan babesleku.
10. Eta zure izena ezagutzen dutenek zuregan jarriko dute beren konfiantza, zeren zuk, Jauna, ez dituzu utzi zure bila dabiltzanak.
11. Kanta ezazue Sionen bizi den Jaunari: deklaratu herriaren artean haren egintzak.
12. Odolaren inkisizioa egiten duenean, oroitzen da hetaz, ez du ahazten apalen oihua.
13. Erruki zaite, Jauna; Begira ezazue gorroto nautenengandik pairatzen dudan neure atsekabea, heriotzaren ateetatik altxatzen nauzuena;
14. Zure laudorio guziak Siongo alabaren atheetan ager dezadan: poztuko naiz zure salbamenduaz.
15. Jendeak hondoratu dira egin zuten zuloan, ezkutatu zuten sarean beren oina hartua.
16. Ezaguna da Jauna egikaritzen duen epaiagatik: gaiztoa bere eskuen lanetan lotua dago. Higgaion. Selah.
17. Gaiztoak infernura bihurtuko dira, eta Jainkoa ahazten duten herri guztiak.

18. Zeren behartsuak ez dira beti ahaztuko: pobreen itxaropena ez da betiko galduko.
19. Jaiki, Jauna; ez bedi gizona gailentzen: zure aitzinean epaitu bedi jentilak.
20. Jarri itzazu beldurra, Jauna, nazioek beren burua gizonak direla jakin dezaten. Selah.

**10. KAPITULUA**

1. Zergatik zaude urrun, Jauna? zergatik ezkutatzen zara arazo garaietan?
2. Gaiztoak bere harrokerian pertsegitzen ditu pobreak: har ditzatela asmatutako asmakizunetan.
3. Zeren gaiztoak harrotzen ditu bere bihotzaren nahiaz, eta bedeinkatzen ditu Jaunak gaitzetsi dituen zitikariak.
4. Gaiztoak, bere arpegiaren harrokeriaz, ez du Jainkoa bilatuko: Jainkoa ez dago bere pentsamendu guztietan.
5. Bere bideak beti latzak dira; Zure epaiak oso goian daude haren begietatik kanpo: bere etsai guztiak, haiekin puztu egiten ditu.
6. Bere biotzean erran du: Ez naiz hunkituko, zeren sekula ez naiz gaitzetan izango.
7. Haren ahoa madarikazioz, iruzurrez eta iruzurrez betea dago: bere mihiaren azpian gaiztakeria eta hutsalkeria dago.
8. Eseri da errietako lekuetan, ezkutuko lekuetan errugabeak hiltzen ditu, bere begiak isilpean jarrita daude pobreen kontra.
9. Ezkutuan egoten da lehoia bere txondoan bezala: txiroak harrapatzeko: pobreak harrapatzen ditu, bere sarera erakartzen duenean.
10. Makurtzen da, eta apaltzen da bere burua, pobreak bere indartsuen ondoan eror daitezan.
11. Bere bihotzean erran du: Jainkoak ahaztu du: ezkutatzen du bere aurpegia; ez du inoiz ikusiko.
12. Jaiki, Jauna; Jainko, altxa eskua: ez ahantzi apala.
13. Zergatik gaiztoak mesprezatzen du Jainkoa? erran du bere bihotzean: Ez duzu eskatuko.
14. Ikusi duzu; zeren behatzen dituzu gaiztakeria eta haserrea, zure eskuz ordaintzeko; aitarik gabekoen laguntzailea zara.
15. Apurtu gaiztoaren eta gaiztoaren besoa;
16. Jauna da Errege sekulako mendeetan: jentilak galdu dira bere lurretik.
17. Jauna, entzun duzu xumeen nahia: prestatuko diezu haien bihotza, zure belarria entzutera eramango duzu;
18. Aita-orba eta zapaldua epaitzeko, lurreko gizonak ez dezan gehiago zapaldu.

**11. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Jaunagan jarri dut nire konfiantza: nola diozu nire arimari: Iges egin txoria bezala zure mendira?
2. Zeren, horra, gaiztoek beren arkua makurtzen dute, beren gezia prest jartzen dute sokaren gainean, isilpean tiro dezatela bihotz onekoei.
3. Zimenduak suntsitzen badira, zer egin dezake zintzoak?
4. Bere tenplu santuan dago Jauna, zeruan dago Jaunaren tronua: bere begiak begira, bere betazalak probatzen dituzte, gizonen seme-alabak.
5. Jaunak zintzoa probatzen du, baina gaiztoa eta bortizkeria maite duena bere arimak gorroto ditu.
6. Gaiztoen gainean lazoak, sua eta sufre, eta ekaitz ikaragarria botako ditu: hau izango da haien koparen zatia.
7. Zeren Jauna zintzoak zuzentasuna maite baitu; bere begitartea zuzenak ikusten ditu.

**12. KAPITULUA**

1 (Xeminiten gainean musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Laguntza, Jauna; zeren gizon jainkotiarra gelditzen da; zeren fededunek huts egiten dute gizonen semeen artetik.
2. Bakoitzak bere hurkoarekin hutsalkeriaz mintzo dira: ezpain lausengarriz eta bihotz bikoiz mintzo dira.
3 Jaunak moztuko ditu ezpain lausengarri guztiak eta harrokeriak esaten dituen mihia;
4. Nork erran dute: Gure mihiarekin nagusituko gara; gure ezpainak geureak dira: nor da gure jaun?
5. Pobreen zapalkuntzagatik, behartsuen hasperenagatik, orain jaikiko naiz, dio Jaunak; Seguran jarriko dut harekin puztu egiten duenarengandik.
6 Jaunaren hitzak hitz garbiak dira: lurreko labe batean probatutako zilarra zazpi aldiz garbitua bezala.
7. Zainduko dituzu, Jauna, gordeko dituzu gizaldi honetatik betiko.
8. Gaiztoak alde guztietatik ibiltzen dira, gizon zitalenak goratzen direnean.

**13. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Noiz arte ahantziko nauzu, Jauna? betirako? Noiz arte ezkutatuko didazu zure aurpegia?
2. Noiz arte kontseilua hartuko dut nere ariman, egunero nere bihotzean atsekabeturik? Noiz arte goratuko da ene etsaia ene gainean?
3. Kontuan izan eta entzun nazazu, Jauna, ene Jainkoa;
4. Ene etsaiak erran ez dezan: Haren aurka gailendu naiz; eta kezkatzen nautenak pozten dira hunkitzen naizenean.
5. Baña nik uste dut zure errukian; ene bihotza poztuko da zure salbamenduaz.
6. Kantatuko diot Jaunari, oparo jokatu baitu nirekin.

**14. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Ergelak esan du bere bihotzean: Ez dago Jainkorik. Uste dira, obra higuingarriak egin dituzte, ez dago ongi egiten duenik.
2 Jaunak zerutik begiratu zuen gizonen seme-alabei, ea ulertzen zuenik eta Jainkoa bilatzen zuenik.
3. Denak alde batera joan dira, denak batera zikindu dira: ez dago ongi egiten duenik, ez, bat ere ez.
4. Gaiztakeriaren egile guztiek ez dute jakintzarik? ogia jaten duen bezala ene herria jaten dutenak, eta Jaunari dei egiten ez diotenak.
5. Beldur handian zeuden, zeren Jainkoa zintzoen belaunaldian baita.
6. Pobreen aholkua lotsatu duzue, Jauna baita haren babeslekua.
7. Oi Israelen salbamendua Siondik aterako balitz! Jaunak bere herriaren gatibutasuna itzultzen duenean, poztuko da Jakob, eta poztuko da Israel.

## 15. KAPITULUA

1 (Dabiden salmoa.) Jauna, nor egongo da zure tabernakuluan? nor biziko da zure muino santuan?
2. Zintzo dabilena, eta zuzentasuna egiten duena, eta egia esaten duena bere bihotzean.
3. Mihiaz iraiten ez duenak, eta hurkoari gaiztakeriarik egiten ez diona, eta hurkoaren kontra laidorik hartzen ez duena.
4. Noren begietan gaiztoa arbuiatzen duen; baña Jaunaren beldur diranak ohoratzen ditu. Bere kalterako zin egiten duena, eta aldatzen ez duena.
5. Bere dirua lukurrean jartzen ez duena, ez du errugabearen kontra saririk hartzen. Gauza hauek egiten dituena ez da inoiz hunkituko.

## 16. KAPITULUA

1. (Dabiden Michtam.) Gorde nazazu, o Jainkoa, zeren zuregan ipintzen dut nire konfiantza.
2. Ene arima, esan diozu Jaunari: Zu zara ene Jauna;
3. Baina lurrean dauden sainduei, eta bikainei, zeinetan baitago ene atsegin guzia.
4. Haien atsekabeak ugaritu egingo dira beste jainko baten atzetik bizkortzen direnak;
5. Jauna da nire ondarearen eta ene koparen zatia;
6. Lekuak leku atseginetan erori zaizkit; bai, ondare ona daukat.
7. Bedeinkatuko dut kontseiluak eman dizkidan Jauna; gaueko sasoietan ere irakasten naute nire erraiak.
8. Beti jarri dut Jauna nire aitzinean, bera nire eskuinaldean dagoenez, ez naiz hunkituko.
9. Argatik pozten da nere biotza, eta pozten da ene aintza: ene haragia ere itxaropenean atsedenduko da.
10. Zeren ez duzu nere arima infernuan utziko; ez dezu utziko zure Santua ustelkeria ikustea.
11. Erakutsiko didazu biziaren bidea: zure aurrean poz betea dago; zure eskuinaldean betiko atseginak daude.

## 17. KAPITULUA

1. (Dabiden otoitza.) Entzun zuzena, Jauna, adi ene oihuari, entzun ene otoitza, ezpain faltsuetatik ateratzen ez dena.
2. Nere sententzia atera bedi zure aurrean; beha beza zure begiek berdinak diren gauzak.
3. Ene bihotza probatu duzu; gauez bisitatu nauzu; probatu nauzu, eta ez duzu ezer aurkituko; Nire ahoak ez dezala hautsi nahi dut.
4. Gizonen obrei buruz, zure ezpainetako hitzaz gorde naute suntsitzailearen bideetatik.
5. Eutsi nire joan-etorriak zure bideetan, nire oinatzak labain ez daitezen.
6. Oihu egin dizut, zeren entzungo nauzu, o Jainkoa: makurtu zure belarria nigana, eta entzun nire hitza.
7. Erakuts ezazu zure ontasun zoragarria, zure eskuineko eskuaz salbatzen dituzunak, zugan konfiantza jartzen dutenak haien kontra altxatzen direnengandik.
8 Gorde nazazu begien sagarra bezala, gorde nazazu zure hegoen itzalpean,
9. Zapaltzen nauten gaiztoetatik, inguratzen nauten etsai hilgarrietatik.
10. Beren koipean sartuta daude: beren ahoarekin harro hitz egiten dute.
11. Orain inguratu gaituzte gure urratsetan: lurrera makurtu dituzte begiak;
12. Bere harrapakinen gutizia duen lehoia bezala, eta leku sekretuetan ezkutuan dabilen lehoia bezala.
13. Jaiki zaitez, Jauna, gaitzetsi, bota ezazu behera: libra ezazu nire arima zure ezpata gaiztoetatik;
14. Jauna, zure esku dauden gizonetatik, bizitza honetan bere zatia duten eta zure ezkutuko altxorrekin sabela betetzen duzun munduko gizonetatik; haurrak.
15. Ni, zure arpegia zuzentasunez ikusiko dut: asetuko naiz, esnatzen naizenean, zure antzera.

## 18. KAPITULUA

1 (Musikari nagusiari, Daviden salmoa, Jaunaren zerbitzaria, Jaunari kantu honetako hitzak esan zizkion egunean, Jaunak bere etsai guztien eskuetatik eta Saulen eskuetatik libratu zuen egunean. : Eta esan zuen:) Maite zaitut, Jauna, ene indarra.
2. Jauna da nire harkaitza, eta ene gotorlekua eta nire libratzailea; ene Jainkoa, ene indarra, zeinengan itxedotuko naizen; ene giltza, eta ene salbamenduko adarra, eta ene dorre gorena.
3. Laudatua izateko merezi duen Jaunari dei egingo diot: horrela salbatuko naiz ene etsaietatik.
4. Heriotzaren penak inguratu ninduten, eta gizon gaiztoen uholdeek beldurtu egin ninduten.
5. Infernuko atsekabeak inguratu ninduten: heriotzaren amarruek galarazi ninduten.
6. Nire atsekabean dei egin nion Jaunari, eta oihu egin nion ene Jainkoari: entzun zuen nire ahotsa bere tenplutik, eta nire oihua heldu zen haren aitzinean, bere belarrietara.
7. Orduan lurra dar-dar egin zuen; muinoen oinarriak ere mugitu eta astindu ziren, haserre zegoelako.
8. Bere sudur-zuloetatik kea eltzen zen, eta bere ahotik sua irentsi zuen: ikatzak piztu zituen.
9. Makurtu zuen zerua ere, eta jautsi zen, eta iluntasuna zegoen bere oinen azpian.
10. Eta ibilli zan kerubin baten gañean, eta hegan egin zuen: bai, hegan egin zuen haizearen hegoetan.
11. Iluntasuna ezarri zuen bere leku ezkutua; bere inguruan bere pabiloia ur ilunak eta zeruko hodei lodiak zeuden.
12 Haren aurrean zegoen distira, bere hodei lodiak igaro ziren, txingorraren harriak eta suzko ikatzak.
13. Jaunak ere trumoia egin zuen zeruan, eta Gorenak bere ahotsa eman zuen; kazkabarra eta suzko ikatzak.
14. Bai, igorri zituen bere geziak, eta barreiatu zituen; eta tximistak bota zituen, eta atsekabetu zituen.
15. Orduan ikusi ziren uren kanalak, eta munduaren oinarriak aurkitu ziren zure errietaz, Jauna, zure sudur-zuloko hatsaren zartadaz.
16. Igorri zuen goitik, hartu ninduen, atera ninduen ur askotarik.
17. Libratu ninduen ene etsaia indartsutik, eta gorroto nindutenetatik, zeren haiek neretzat indartsuegiak baitziren.
18. Eragotzi zidaten nire zoritxarreko egunean, baina Jauna izan zen nire egonaldia.
19. Leku handi batera eraman ninduen ere; libratu ninduen, nigan atsegin hartu baitzuen.

20 Jaunak nire zuzentasunaren arabera saritu nau; nere eskuen garbitasunaren arabera ordainarazi nau.
21. Zeren Jaunaren bideak gorde ditut, eta ez naiz gaiztoki aldendu ene Jainkoarengandik.
22. Zeren haren epai guziak ene aitzinean baitziren, eta ez nituen kendu haren legeak nigandik.
23. Ni ere zuzen nengoen haren aitzinean, eta gorde nuen neure gaiztakeriatik.
24. Horregatik, Jaunak nire zuzentasunaren arabera eman dit, bere begietan nire eskuen garbitasunaren arabera.
25. Errukitsuekin agertuko zara zure burua errukitsu; gizon zintzoarekin zuzen agertuko zara;
26. Garbiekin garbi agertuko zara zure burua; eta gaiztoarekin agertuko zara zure burua gaiztoa.
27. Zeren salbatuko baitituzu herri ahuldua; baina itxura altua jaitsiko du.
28. Zeren nire kandela piztuko duzu: ene Jainko Jaunak argituko du ene iluntasuna.
29. Zeren hire bidez ibilli naiz tropa bat; eta ene Jainkoaren bidez jauzi egin dut horma baten gainetik.
30. Jainkoari dagokionez, bere bidea perfektua da: Jaunaren hitza probatua da: berarengan konfiantza duten guztientzat babesle da.
31. Zeren nor da Jainkoa, Jauna izan ezik? edo nor da harri bat gure Jainkoa salbu?
32. Jainkoa da indarrez inguratzen nauena, eta nire bidea perfektu egiten duena.
33. Nere oinak orkaren oinen antzera jartzen ditu, eta ezarri nau nere toki garaietan.
34. Hark irakasten ditu nire eskuak gerrarako, altzairuzko arku bat hautsi den nire besoek.
35. Zuk ere eman didazu zure salbamenduko ezkutua, eta zure eskuineko eskuak eusten nau, eta zure leuntasunak handitu nau.
36. Nere pausoak handitu dizkizut nere azpian, nere oinak irristatu ez zitezen.
37. Nere etsaiak atzeman ditut, eta atzeman ditut, eta ez naiz berriro itzuli haiek hil arte.
38. Zauritu ditut altxatu ezin zirenak: erori dira nire oinen azpian.
39. Zeren indarrez gezurtatu nauzu gudurako, menpean jarri dizkizut ene kontra altxatu zirenak.
40. Nere etsaien lepoak ere eman dizkidazu; gorroto nautenak suntsitzeko.
41. Oihu egin zuten, baina ez zegoen inor salbatzeko: Jaunari ere, baina hark ez zien erantzun.
42. Orduan hautsak bezela irabiatu nituen haizearen aurrean: kaleetako zikinkeria bezala bota nituen.
43. Askatu nauzu herriaren liskarretatik; eta jentilen buru egin nauzu: ezagutu ez dudan herri batek zerbitzatuko nau.
44. Entzun bezain laster, obedituko naute: arrotzak ene menpean jarriko dira.
45. Arrotzak desagertuko dira, eta beldur izango dira beren tokietatik.
46. Bizi da Jauna; eta bedeinkatua izan bedi ene harria; eta goratu bedi ene salbameneko Jainkoa.
47. Jainkoa da ni mendekatzen nauena, eta herria ene azpian menderatzen duena.
48. Hark libratzen nau ene etsaietatik: bai, ene kontra altxatzen direnen gainetik altxatzen nauzu, gizon bortitzetik libratu nauzu.
49. Horregatik, eskerrak emango dizkizut, Jauna, jentilen artean, eta zure izenari laudorioak kantatuko dizkiot.
50. Askapen handia ematen dio bere erregeari; eta urrikaltzen du bere gantzutua, Davidi eta bere ondorengoari betiko.

## 19. KAPITULUA

1 (Musikari nagusiari, Dabiden salmoa.) Zeruek Jainkoaren aintza deitzen dute; eta zimenduak bere esku-lanak erakusten ditu.
2. Egunak egunak hitz egiten du, eta gauak gauera jakintza.
3 Ez dago hitzik ez hizkuntzarik, non haien ahotsa entzuten ez den.
4. Haien leinua lur guztian zehar hedatu da, eta haien hitzak munduaren amaieraraino. Eguzkiarentzat tabernakulu bat ezarri du haietan,
5. Zein da senargaia bere gelatik irteten den bezala, eta bozkarioa den gizon indartsua bezala lasterketa batean ibiltzeko.
6. Bere irtetea zeruko muturretik da, eta bere zirkuitua haren muturretaraino, eta ez dago ezer ezkuturik haren berotik.
7. Jaunaren legea perfektua da, arima konbertitzen duena: Jaunaren testigantza ziurra da, sinplea jakintsu egiten duena.
8. Jaunaren legeak zuzenak dira, bihotza pozten dutenak: Jaunaren agindua garbia da, begiak argitzen ditu.
9 Jaunaren beldurra garbia da, betikoa: Jaunaren epaiak egiazkoak eta zuzenak dira guztiz.
10. Urrea baino desiratuago dira, bai, urre fin asko baino: eztia eta abaraska baino gozoagoak ere.
11. Eta hekien bidez abisatua da zure zerbitzaria, eta haiek gordeta sari handia da.
12 Nork uler ditzake bere akatsak? garbi nazazu ezkutuko akatsetatik.
13. Eutsi zure zerbitzariari ere bekatu ausartetatik; ez dezatela ene gainean menderatu: orduan zuzena izango naiz, eta errugabe izango naiz transgresio handitik.
14. Ene ahoko hitzak eta nire bihotzaren gogoeta atseginak izan bedi zure aitzinean, Jauna, ene indarra eta salbatzailea.

## 20. KAPITULUA

1 (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Entzun zaitut Jaunak atsekabe egunean; Jakoben Jainkoaren izenak defenda zaitu;
2. Bidali saindutik laguntza, eta sendotu Siondik;
3. Gogoratu zure opari guztiak, eta onartu zure erre-opariak; Selah.
4. Eman iezadazu zure bihotzaren arabera, eta bete ezazu zure aholku guzia.
5. Poztuko gara zure salbamenduaz, eta gure Jainkoaren izenean ezarriko ditugu gure banderak: bete ditzala Jaunak zure eskakizun guztiak.
6. Orain badakit Jaunak bere gantzutua salbatzen duela; entzunen du bere zeru santutik bere eskuineko indar salbatzailearekin.
7. Batzuek gurdietan eta beste batzuek zaldietan itxaroten dute, baina Jaunaren gure Jainkoaren izenaz gogoratuko gara.
8. Jautsi eta erori dira, baina gu biztu eta zutik gelditu gara.

9. Salbatu, Jauna: entzun gaitzazu erregeak dei egiten dugunean.

**21. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Erregea poztuko da zure indarrez, Jauna; eta zure salbamenduan zenbat poztuko da!
2. Eman diozu bere bihotzaren nahia, eta ez diozu uko egin bere ezpainen eskaria. Selah.
3. Zeren eragozten diozu ontasunaren bedeinkazioz: urre garbiko koroa jartzen diozu buruan.
4. Bizitza eskatu dizu, eta zuk eman diozun, egunen luzera sekula mendeko.
5. Handia da haren aintza zure salbamenduan: ohore eta handitasuna ezarri diozu.
6. Zeren bedeinkatua egin dezu betiko, zure arpegiarekin biziki poztu dezu.
7. Zeren erregeak Jaunagan itxaroten du, eta Goi-goikoaren errukiaz ez da hunkituko.
8. Zure eskuak arkituko ditu zure etsai guziak, zure eskumak arkituko ditu gorroto zaituztenak.
9. Egingo dituzu suzko labe bat bezala zure haserreareen garaian: Jaunak irentsiko ditu bere haserrean, eta suak irentsiko ditu.
10. Haien fruitua desegingo duzu lurretik, eta haien hazia gizakien semeen artetik.
11. Zeren gaiztakeria egin zuten zure kontra: asmatzen zuten asmakizun gaizto bat, zeina egin ezinik.
12. Beraz, bizkarra emanaraziko diezu, zure geziak zure soketan hekien aitzinean prestatuko dituzunean.
13. Goratu zaitez, Jauna, zure indarrez: hala kantatuko dugu eta goretsiko dugu zure indarra.

**22. KAPITULUA**

1 (Aijeleth Shaharren gainean musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Ene Jainkoa, ene Jainkoa, zergatik utzi nauzu? zergatik zaude hain urrun ni laguntzetik, eta nere orroaren hitzetatik?
2. Ene Jainkoa, egunez oihu egiten dut, baina zuk ez duzu entzuten; eta gaueko sasoian, eta ez nago isilik.
3. Zu, ordea, saindua zara, Israelen gorespenetan bizi zarena.
4. Gure arbasoek zugan itxaron zuten: haiek itxaroten zuten, eta zuk libratu zenituzten.
5. Oihu egin zieten, eta libratu ziren: zuregan itxaron zuten, eta ez ziren nahasi.
6. Baina ni harra naiz, eta ez inor; gizonen laidoa, eta herriaren mespretxatua.
7. Ikusten nauten guziek barre egiten naute isekaraz: ezpaina botatzen dute, burua astintzen dute, esanez:
8. Jaunagan fidatzen zen hura libratuko zuela: libra beza, beragan atsegin zuelako.
9. Baina zu zera sabeletik atera nauena: itxaropena jarri ninduzun amaren bular gainean nengoela.
10. Zure gainera bota zaitut sabeletik: zu zara nere Jainkoa amaren sabeletik.
11. Ez zaitez nigandik urrun; zeren arazoak gertu daude; ez baitago inor laguntzeko.
12. Zezen asko inguratu naute: Basango zezen indartsuak inguratu naute.
13. Ahoz zabalik jarri zidaten nire gainera, lehoi xarmanta eta orroa bezala.
14. Ura bezela isuria naiz, eta nere hezur guziak junturak: ene bihotza argizaria bezala da; urtu da nire erraien artean.
15. Nere indarra lehortu da lapiko bat bezala; eta nire mihia baraileetara atxikitzen da; eta eriotzaren hautsetara eraman nauzu.
16. Zeren txakurrek inguratu naute, gaiztoen batzarrak barneratu nau, eskuak eta oinak zulatu dizkidate.
17. Nere hezur guztiak kontatu ditzaket: begiratzen eta begiratzen naute.
18. Nere jantziak haien artean banatzen dituzte, eta zozketa egiten dute nire jantziaren gainean.
19. Ez zaitez, ordea, urrun nigandik, Jauna: ene indarra!
20. Libra ezazu nire arima ezpatetik; nire laztana txakurraren boteretik.
21. Salba nazazu lehoiaren ahotik, zeren akordioen adarretatik entzun nauzu.
22. Zure izena adiraziko diet nere anaiei: kongregazioaren erdian laudatuko zaitut.
23. Jaunaren beldur zarenok, goretsi ezazute; Jakoben hazi guziak, goretsi ezazute; eta izan haren beldur, Israelgo hazi guztiok.
24. Zeren ez du gutxietsi, ez gaitzetsi naigabeen atsekabea; eta ez dio aurpegia ezkutatu; baina oihu egin zionean, entzun zuen.
25. Ene laudorioa izango da zuregandik batzar handian: beteko ditut nere botuak haren beldur direnen aurrean.
26. Jango du eta asetuko dute otzanek: goretsiko dute haren bila dabilen Jauna: zure bihotza betiko biziko da.
27. Munduaren ertz guziak oroitu eta itzuliko dira Jaunagana, eta nazioen ahaide guztiak zure aurrean adoratuko dira.
28. Zeren erreinua Jaunarena da, eta bera da nazioen artean gobernaria.
29. Jango dute eta adoratuko dute lurrean lodi dauden guziak: autsetara jaisten diren guziak ahuspeztuko dira haren aitzinean, eta nehork ezin du bizirik gorde bere arima.
30. Hazi batek zerbitzatuko du; gizaldi batez konturatuko zaio Jaunari.
31. Eta etorriko dira, eta bere zuzentasuna aditzera emango diote jaioko den herriari, berak egin duela.

**23. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Jauna da nire artzaina; Ez dut nahi izango.
2. Berak larre berdeetan etzaten nau, ur lasaien ondoan eramaten nau.
3. Berak berrezartzen du nire arima, zuzenbideko bideetatik eramaten nau bere izenagatik.
4. Bai, eriotzaren itzalaren haranean nabil arren, ez dut gaitzik beldurtuko, zeren nirekin zaude; zure makila eta zure makila kontsolatzen naute.
5. Nere etsaien aurrean mahai bat prestatzen duzu: olioz gantzutzen duzu nire burua; nire kopa gainditzen du.
6. Ziur ontasuna eta urrikaltasuna jarraituko dizkidate nire bizitzako egun guztietan, eta Jaunaren etxean biziko naiz betiko.

**24. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Lurra Jaunarena da, eta haren betetasuna; mundua, eta bertan bizi direnak.
2. Zeren fundatu du itsasoetan, eta uholdeetan ezarri.
3. Nor igoko da Jaunaren muinora? edo nor egongo da bere leku santuan?
4. Esku garbiak eta bihotz garbiak dituena; bere arima hutsaltasunera altxatu ez duena, ez iruzurrez zin egin.
5 Jaunaren bedeinkapena jasoko du, eta bere salbameneko Jainkoaren zuzentasuna.
6. Hau da, Jakob, zure arpegia bilatzen dutenen belaunaldia. Selah.
7. Altxa ezazute buruak, oi ateak; eta altxa zaitezte, betiko ateak; eta loriazko Erregea sartuko da.
8. Nor da gloriako Errege au? Jauna indartsua eta indartsua, Jauna indartsua guduan.
9. Altxa ezazute buruak, oi ateak; altxa itzazue, betiko ateak; eta loriazko Erregea sartuko da.
10. Nor da gloriako Errege au? Armadetako Jauna, aintzaren Erregea da. Selah.

**25. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Zuregana, Jauna, altxatzen dut nire arima.
2. O ene Jainkoa, zugan itxaroten dut: ez nazazu lotsatu, ez dezatela nire etsaiak garaile izan.
3. Bai, zuregan itxaroten dena ez bedi lotsatu: lotsatu bedi arrazoirik gabe gaizki egiten dutenak.
4. Erakutsi, Jauna, zure bidea; irakatsidazu zure bideak.
5. Eraman nazazu zure egiara, eta irakatsi nazazu, zeren zu zara nire salbameneko Jainkoa; Zure gainean itxaron dut egun osoan.
6. Gogoratu, Jauna, zure erruki bitxiak eta zure maitagarritasunak; aspaldikoak izan baitira.
7. Ez orhoit zaitez ene gaztaroko bekatuak, ez eta nere gaiztakeriak: zure errukiaren arabera, gogoratu nirekin, Jauna, zure ontasunagatik.
8. Ona eta zuzena da Jauna: beraz, irakatsiko die bekatariei bidean.
9. Umilak zuzenbidean gidatuko ditu, eta omeak bere bidea irakatsiko ditu.
10 Jaunaren bide guztiak erruki eta egia dira bere ituna eta bere testigantzak betetzen dituztenentzat.
11. Zure izenagatik, Jauna, barkatu nire gaiztakeria; handia baita.
12. Zein da Jaunaren beldur dena? berak aukeratuko duen eran irakatsiko du.
13. Bere arima lasai biziko da; eta haren haziak heredatuko du lurra.
14. Jaunaren sekretua haren beldur direnekin dago; eta bere ituna erakutsiko die.
15. Nire begiak Jaunaren aldera daude beti; zeren nire oinak saretik aterako ditu.
16. Bihur zaitez enegana, eta erruki zaite; zeren desolatua eta atsekabea naiz.
17. Nere bihotzeko atsekabeak handitzen dira: atera nazazu nere estutasunetatik.
18. Begira nere atsekabeari eta nere minari; eta barkatu nire bekatu guztiak.
19. Kontuan izan nire etsaiak; asko baitira; eta gorroto ankerrez gorrotatzen naute.
20. Oi ene arima gorde, eta libra nazazu: ez nazazu lotsatu; izan ere, zuregan jartzen dut nire konfiantza.
21. Zintzotasunak eta zuzentasunak gorde nazazu; zuregan itxaroten baitut.
22. O Jainkoa, libratu Israel bere arazo guztietatik.

**26. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Epai nazazu, Jauna; izan ere, nire zintzotasunean ibili naiz: Jaunarengan ere itxaroten naiz; horregatik ez naiz irristatuko.
2. Azter nazazu, Jauna, eta proba nazazu; probatu nire errenak eta nire bihotza.
3. Zeren nire begien aitzinean dago zure ontasuna, eta zure egian ibili naiz.
4. Ez naiz eseri pertsona hutsalekin, ez naiz sartuko disimulatzaileekin.
5. Gorroto dut gaizkileen kongregazioa; eta ez da gaiztoekin eseriko.
6. Inozentziaz garbituko ditut eskuak: beraz, zure aldarea inguratuko dut, Jauna.
7. Eskerrak emateko bozaz argitara nazadan, eta zure obra miragarri guziak kontatu.
8. Jauna, maite dut zure etxeko bizilekua eta zure ohorea bizi den lekua.
9. Ez bildu nire arima bekatariekin, ez nire bizia odoltsuekin;
10. Noren eskuetan dago gaiztakeria, eta beren eskuineko eskua eroskeriaz betea.
11. Ni, ordea, nere zintzotasunean ibiliko naiz: askatu nazazu, eta izan zaitezte errukitsu.
12. Nire oina toki leunean dago: elkargoetan bedeinkatuko dut Jauna.

**27. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Jauna da nire argia eta nire salbamena; noren beldur izango naiz? Jauna da nire bizitzaren indarra; noren beldur izango naiz?
2. Gaiztoak, nire etsaiak eta etsaiak ere, nire haragia jateko etorri zitzaizkidanean, estropezu egin eta erori ziren.
3. Gudari batek ene kontra kanpatuko balu ere, ene bihotzak ez du beldurrik izango: nahiz eta gerra sortuko ene kontra, honetan ziur egongo naiz.
4. Gauza bat eskatu diot Jaunari, hori bilatuko dut; Jaunaren etxean bizi nadin nire bizitzako egun guztietan, Jaunaren edertasuna ikusteko eta haren tenpluan galdetzeko.
5. Zeren atsekabe garaian ezkutatuko nau bere pabiloian, bere tabernakuluko ezkutuan gordeko nau; harkaitz baten gainean ezarriko nau.
6. Eta orain ene burua altxatuko da nire inguruko etsaien gainetik; Kantatuko dut, bai, Jaunari laudorioak kantatuko dizkiot.
7. Entzun, Jauna, nere bozarekin oihu egiten dudanean;
8. Erran zenduenean: Bila zazue nere arpegia; nire bihotzak esan dizu: Zure aurpegia, Jauna, bilatuko dut.
9. Ez ezkutatu zure aurpegia nigandik urrun; ez utzi zure zerbitzaria haserre: zu izan zara nire laguntza; ez nazazu utzi, eta ez nazazu utzi, ene salbamenaren Jainkoa.

10 Nire aitak eta nire amak uzten nautenean, Jaunak hartuko nau.
11. Irakatsi iezadazu, Jauna, zure bidea, eta eraman nazazu bide garbitik, ene etsaiengatik.
12. Ez nazazu entregatu ene etsaien borondatearen esku, zeren lekuko faltsuak altxatu dira nire kontra, eta krudelkeria arnasten dutenak.
13 Zorabiatu nintzen, bizien lurraldean Jaunaren ontasuna ikusten sinetsi izan ez nuela.
14. Itxaron Jaunari: izan kemen ona, eta sendotuko du zure bihotza;

**28. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Zuregana oihuko dut, Jauna, ene harkaitza; ez zaitez isilik nirekin: ezpada, ixilik bazaude, zulora jaisten direnen antzera bihurtu nadin.
2. Entzun ene othoitzak, zuregana oihu egiten dudanean, eskuak zure orakulu saindurantz altxatzen ditudanean.
3. Ez nazazu urrundu gaiztoekin, eta gaiztakeriaren egileekin, zeinek hurkoei bakea esaten dietenekin, baina gaizkia da haien bihotzean.
4. Eman iezadazue beren egintzen arabera, eta beren ahaleginen gaiztakeriaren arabera: eman iezaiezue beren eskuen lanen arabera; eman haiei beren basamortua.
5 Jaunaren obrei eta bere eskuen jardunari erreparatzen ez dietelako, suntsitu egingo ditu, eta ez eraikiko.
6. Bedeinkatua izan bedi Jauna, ene othoitzak entzun baititu.
7. Jauna da nire indarra eta ezkutua; ene bihotza harengan fidatu zen, eta lagundua izan naiz; eta nere kantuz goretsiko dut.
8 Jauna da haien indarra, eta bere gantzutuaren indar salbatzailea.
9. Salbatu zure herria, eta bedeinka ezazu zure ondarea: elikatu haiek ere, eta altxa ezazu betiko.

**29. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Eman itzazue Jaunari, ahaltsuak, emaiozue Jaunari aintza eta indarra.
2 Eman Jaunari bere izenari dagokion aintza; adora ezazue Jauna santutasunaren edertasunean.
3. Jaunaren ahotsa uren gainean dago: aintzazko Jainkoa trumoia da: Jauna da ur askoren gainean.
4. Jaunaren ahotsa indartsua da; Jaunaren ahotsa handitasunez betea dago.
5. Jaunaren ahotsak apurtzen ditu zedroak; bai, Jaunak hausten ditu Libanoko zedroak.
6. Zehal bat bezala jauzi eginarazten ditu; Libano eta Sirion akordio gazte bat bezala.
7. Jaunaren ahotsak zatitzen ditu suzko garrak.
8. Jaunaren ahotsak astindu egiten du basamortua; Jaunak astintzen du Kadesko basamortua.
9. Jaunaren bozak erditu egiten ditu ortzak, eta basoak deskubritzen ditu, eta bere tenpluan bakoitzak bere aintzaz hitz egiten du.
10. Uholdearen gainean eserita dago Jauna; bai, Jauna esertzen da errege betiko.
11. Jaunak indarra emango dio bere herriari; Jaunak bakearekin bedeinkatuko du bere herria.

**30. KAPITULUA**

1 (Salmoa eta kantua Daviden etxearen dedikazioan.) Goretsiko zaitut, Jauna; izan ere, altxatu nauzu, eta ez dituzu nire etsaiak poztu.
2. Jauna, ene Jainkoa, oihu egin dizut, eta sendatu nauzu.
3. Jauna, nire arima hilobitik atera duzu, bizirik mantendu nauzu, zulora ez nadin.
4. Kantatu Jaunari, bere sainduak, eta eskerrak eman haren santutasunaren oroitzapenean.
5. Zeren bere haserrea une bat besterik ez da; haren alde dago bizia: negarrak iraun dezake gau batez, baina poza dator goizean.
6. Eta nire oparotasunean esan nuen: Ez naiz inoiz hunkituko.
7. Jauna, zure mesedearekin sendotu duzu nire mendia, zure aurpegia ezkutatu zenuen, eta larritu egin nintzen.
8. Oihu egin dizut, Jauna; eta Jaunari erregu egin nion.
9. Zer probetxu da nire odolean, zulora jaisten naizenean? Hautsak goretsiko zaitu? deklaratuko al du zure egia?
10. Entzun, Jauna, eta urrikal zaitez nirekin: Jauna, izan zaitez nire laguntzailea.
11. Ene dolua dantzan bihurtu didazu: nere zakua erantzi, eta alaitasunez gerriko nauzu;
12. Nere aintzak zuri laudorioak kanta dezan, eta ez isildu. Jauna, ene Jainkoa, beti eskertuko zaitut.

**31. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Zuregan, Jauna, fidatzen naiz; ez nazazu inoiz lotsatu: libra nazazu zure zuzentasunean.
2. Makurtu neri belarria; libra nazazu laster: izan zaitez nire harkaitz sendoa, babesteko etxetzat ni salbatzeko.
3. Zeren zu zara nire harkaitza eta ene gotorlekua; beraz, zure izenagatik eraman nazazu, eta gidatu nazazu.
4. Atera nazazu ezkutuan jarri didaten saretik, zeren zu zara nire indarra.
5. Zure eskuetan jartzen dut nire espiritua: zuk askatu nauzu, egiaren Jainko Jauna.
6. Gorroto ditut hutsalkeria gezurtiak begiratzen dituztenak, baina Jaunagan konfiantza dut.
7. Poztuko naiz eta poztuko naiz zure errukiaz, zeren ikusi baituzu nire atsekabea; gaitzetan ezagutu duzu nire arima;
8. Eta ez nauzu itxi etsaiaren eskuetan: gela handi batean ezarri dituzu oinak.
9. Erruki zaite, Jauna, atsekabean nagoelako: atsekabeak jota daukat begia, bai, ene arima eta sabela.
10. Zeren nere bizia atsekabearekin igaro da, eta nere urteak hasperenekin: nere indarrak ahultzen ditu nere gaiztakeriagatik, eta nere hezurrak xahutu dira.
11. Iraina izan nintzen ene etsaien guzien artean, baina batez ere ene auzokoen artean, eta beldurra ene ezagunarentzat: kanpoan ikusten nindutenek ihes egin zuten enegandik.
12. Hildako bat bezala ahaztuta nago burutik kanpo: hautsitako ontzi bat bezala naiz.
13. Zeren entzun dut askoren kalumnia: beldurra zen alde guztietatik: elkarrekin adostu zidaten bitartean, nire bizitza kentzeko asmatu zuten.
14. Baina nik zuregan itxaroten nuen, Jauna, esan nuen: Zu zara ene Jainkoa.

15. Nire denborak zure esku daude: libra nazazu ene etsaien eskuetatik, eta jazartzen nautenetatik.
16. Egin distira zure aurpegia zure zerbitzariari: salba nazazu zure errukiagatik.
17. Ez nazazu lotsatu, Jauna; zeren dei egin dizut: gaiztoak lotsa bedi, eta isilik egon bedi hilobian.
18. Ezpain gezurtiak ixil bedi; zintzoen kontra harro eta mespretxuz mintzatzen direnak.
19. Oi zein andia den zure ontasuna, zure beldur direnentzat gorde duzuna; gizonen semeen aurrean zuregan konfiantza dutenentzat egin duzuna!
20. Ezkutuan gordeko dituzu zure aitzineko sekretuan gizakiaren harrokeriatik: gordeko dituzu ezkutuan pabiloian mihien liskartik.
21. Bedeinkatua izan bedi Jauna, zeren bere ontasun miresgarria erakutsi baitu hiri sendo batean.
22. Zeren nere presan erran nuen, zure begien aitzinean kendua naiz: ala ere entzun duzu nere othoitzen boza, zuri oihu egin nionean.
23. Maite ezazute Jauna, haren saindu guziak, zeren Jaunak babesten baititu leialak, eta sari ugari ematen baititu harro egiten duenari.
24 Ausartu zaitezte, eta hark sendotuko du zuen bihotza, Jaunarengan itxaropena duzuen guztiok.

**32. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa, Maskil.) Zorionekoak bekatuak barkatuak zaizkionak, bekatuak estaliak dituena.
2. Zorionekoa Jaunak gaiztakeria egozten ez dion gizona, eta bere izpirituan iruzurrik ez duen gizona.
3 Isildu nintzenean, nire hezurrak zahartu egin ziren egun osoan nire orroaren ondorioz.
4. Zeren egunez eta gauez zure eskua astun izan zen nire gainean: nire hezetasuna udako lehorte bihurtu da. Selah.
5. Nere bekatua aitortu dizut, eta ez dut ezkutatu nire gaiztakeria. Esan nion, Jaunari aitortuko dizkiot nire erruak; eta barkatu zenuen nere bekatuaren gaiztakeria. Selah.
6. Zeren au othoituko dizute Jainkozko den guziak, arkituko zaituzten denboran: egiazki ur handietako uholdeetan ez dira harengana hurbilduko.
7. Zu zara nire ezkutalekua; gaitzetatik gordeko nauzu; inguratuko nauzu askapen-kantaz. Selah.
8. Irakatsiren zaitut eta irakatsiko zaitut joango den bidea: ene begiz gidatuko zaitut.
9. Ez zaiteztela zaldia, edo mandoa bezela, adimendurik ez daukatenak: zeinen ahoa adar eta bridaz heldu behar zaion, zuregana hurbil ez daitezen.
10. Tristura asko izanen dira gaiztoarentzat, baina Jaunarengan konfiantza duenak, errukia inguratuko du.
11. Poztu zaitezte Jaunagan, eta poztu zaitezte, zintzook, eta oihu egin ezazute poztasunez, bihotz zuzen zareten guztiok.

**33. KAPITULUA**

1. Poztu zaitezte, zintzook, Jaunagan, zeren laudorioa ongi dago zintzoentzat.
2. Goretsi Jauna harparekin: kanta ezazue salterioarekin eta hamar sokako tresnarekin.
3. Kantatu zion kantu berri bat; trebetasunez jokatu zarata handiz.
4. Zeren zuzena da Jaunaren hitza; eta bere obra guztiak egiaz egin dira.
5. Zintzoa eta epaia maite ditu: Jaunaren ontasunaz beteta dago lurra.
6. Jaunaren hitzaz egin ziren zeruak; eta hekien armada guzia bere ahoko arnasaz.
7. Itxasoko urak pila bat bezala biltzen ditu: sakonera biltegietan gordetzen ditu.
8 Izan bedi lur guziak Jaunaren beldur;
9. Zeren mintzatu zen, eta egin zen; agindu zuen, eta zutik gelditu zen.
10. Jaunak ezerezean uzten ditu jentilen aholkuak: ezerezean uzten ditu herrien asmakizunak.
11 Jaunaren aholkua betirako da, bere bihotzeko pentsamenduak belaunaldi guztietan.
12 Zorionekoa Jaunaren Jainkoa den herria; eta bere ondarerako aukeratu duen herria.
13. Jaunak zerutik begiratzen du; gizonen seme guziak behatzen ditu.
14. Bere bizilekutik begiratzen ditu lurreko bizilagun guziak.
15. Berak berdin moldatzen ditu haien bihotzak; beren obra guziak kontuan hartzen ditu.
16. Ez da erregerik salbatu gudaroste ugariz: gizon ahaltsua ez da indar askorekin libratzen.
17. Zaldia salbamendurako gauza hutsala da, eta ez du inor libratuko bere indar handiarekin.
18. Hara, Jaunaren begia haren beldur direnen gainean dago, haren errukian itxaroten dutenen gainean;
19. Haien arima heriotzetik libratzeko, eta gosean bizirik gordetzeko.
20. Gure arima Jaunaren zain dago: bera da gure laguntza eta gure ezkutua.
21. Zeren gure biotza poztuko da harengan, zeren haren izen santuan itxaron baitugu.
22. Izan bedi zure errukia, Jauna, zuregan itxaroten dugun bezala.

**34. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa, Abimeleken aitzinean bere jokaera aldatu zuenean; hark urrundu eta alde egin zuen.) Bedeinkatuko dut Jauna beti: bere laudorioa beti izango da nire ahoan.
2. Ene arimak harrotuko du Jaunarengan: apalak entzungo dute, eta poztuko dira.
3. Handitu Jauna nirekin, eta gora dezagun elkarrekin haren izena.
4. Jaunaren bila ibili nintzen, eta entzun ninduen, eta libratu ninduen beldur guztietatik.
5. Begiratu ziozkaten, eta argitu ziran, eta beren arpegiak etziran lotsatu.
6 Pobre honek oihu egin zuen, eta Jaunak entzun zuen, eta salbatu zuen bere arazo guztietatik.
7. Jaunaren aingerua haren beldur direnen inguruan kokatu eta libratzen ditu.
8. Dastatu eta ikusi Jauna ona dela: zorionekoa harengan konfiantza duen gizona.
9. Izan zaitezte Jaunaren beldur, haren sainduak, ez baitute falta haren beldur direnentzat.
10. Lehoi gazteei falta zaie, eta gosea jasaten dute, baina Jaunaren bila dabiltzanek ez dute ezer onik faltako.

11. Zatozte, haurrak, entzun nazazute: nik irakatsiko dizuet Jaunaren beldurra.
12. Zein da bizia nai duena, eta egun asko maite dituena, ona ikusteko?
13. Zaindu zure mihia gaitzetik, eta zure ezpainak iruzurkeriatik mintzatzeko.
14. Alde txarretik, eta egin ongia; bilatu bakea, eta jarraitu.
15. Jaunaren begiak zintzoen gainean daude, eta haren belarriak zabalik daude haien oihuari.
16 Jaunaren aurpegia gaizkia egiten dutenen aurka dago, haien oroitzapena lurretik kentzeko.
17. Zintzoek oihu egiten dute, eta Jaunak entzuten du, eta libratzen ditu beren arazo guztietatik.
18. Hurbil dago Jauna bihotz hautsi dutenentzat; eta salbatzen ditu izpiritu atsekabekoak direnak.
19. Asko dira zintzoen atsekabeak, baina Jaunak libratzen du guztietatik.
20. Bere hezur guziak gordetzen ditu: ez da bat ere hautsi.
21. Gaizkiak hilko ditu gaiztoak, eta zintzoak gorrotatzen dituztenak desolatuak izango dira.
22. Jaunak askatzen ditu bere zerbitzarien arima, eta harengan itxaroten dutenak ez dira hutsik geratuko.

**35. KAPITULUA**

1. (Dabiden salmoa.) Defenditu, Jauna, nirekin borrokatzen direnekin, borrokatu nire kontra borrokatzen dutenekin.
2 Har itzazu ezkutua eta giltza, eta altxa zaitez nire laguntzaren bila.
3. Atera lantza ere, eta gelditu nindutenen kontrako bidea: esaiozu ene animari: Ni naiz zure salbamendua.
4. Nahastu eta lotsatu bedi ene arima bilatzen dutenak: itzul daitezela eta nahasita ene kaltea asmatzen dutenak.
5. Izan bedi haizearen aitzinean lastoa bezala, eta Jaunaren aingeruak atzetik beza.
6. Izan bedi haien bidea iluna eta irristakorra, eta Jaunaren aingeruak jazar ditzala.
7. Zeren arrazoirik gabe ezkutatu didate beren sarea putzu batean, zeina arrazoirik gabe nire arimarako zulatu dutena.
8. Etor bedi suntsipena ustekabean; eta ezkutatu duen bere sarea harrapa bedi bere burua: eror bedi hondamen horretara.
9. Eta alaituko da ene arima Jaunagan: poztuko da haren salbamenduaz.
10. Nire hezur guztiek esango dute: Jauna, nor da zure antzekoa, pobrea berarentzat indartsuegia denarengandik libratzen duena, eta pobrea eta behartsua hura hondatzen duenarengandik?
11 Lekuko faltsuak altxatu ziren; ez nekien gauzak ezarri zizkidaten.
12. Gaizkia onagatik saritzen ninduten, nire arima hondatzeko.
13. Baña ni, eri zeudelarik, nere soñekoak zaku-oihalak ziren: barurarekin apaldu nuen ene arima; eta nire otoitza itzuli zen nire bularra.
14. Nere adiskide edo anaia izan balitz bezala portatu naiz: gogor makurtu naiz, bere amagatik dolu egiten duen bat bezala.
15. Baña ene atsekabean poztu ziran, eta bildu ziran; urratu ninduten, eta etziren gelditu;
16. Jaietan isekalari hipokritekin, hortz-haginka egin zidaten.
17. Jauna, noiz arte begiratuko duzu? libra ezazu nire arima haien hondamenetatik, ene laztana lehoietatik.
18. Eskerrak emango dizkizut batzar handian, jende askoren artean goretsiko zaitut.
19. Ez beitez nere etsaia gaiztoz pozten nigatik, eta ez bezate keinurik egin arrazoirik gabe gorroto nautenak.
20. Zeren ez dute bakerik hitz egiten, baina iruzur gauza asmatzen dituzte lurrean lasai daudenen kontra.
21. Bai, zabaldu zuten ahoa nire kontra, eta esan zuten: Aha, aha, gure begiak ikusi du.
22. Hau ikusi duzu, Jauna: ez zaitez isildu: Jauna, ez zaitez nigandik urrun.
23. Altza zaitez, eta esna zaitez nere juiziorako, ene kausarako, ene Jainko eta ene Jauna.
24. Epai nazazu, Jauna, ene Jainkoa, zure zuzentasunaren arabera; eta ez daitezela pozten nigatik.
25. Ez dezatela erran beren bihotzetan: Ah!
26. Lotsatu eta nahastu bezate elkarrekin ene kalteaz pozten direnek: jantzi bezate lotsaz eta desohoreaz ene kontra handitzen direnek.
27. Oihu egin dezatela bozkarioz, eta poztu zaitezte, nire kausa zuzenaren alde egiten dutenek: bai, esan dezatela etengabe: Handitu bedi Jauna, bere zerbitzariaren ongizatean atsegin duenak.
28. Eta nire mihia zure zuzentasunaz eta zure laudorioaz hitz egingo du egun osoan.

**36. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Jaunaren zerbitzariaren Daviden salmoa.) Gaiztoen transgresioak dio nire bihotzean, ez dagoela Jainkoaren beldurrik haren begien aurrean.
2. Zeren bere burua lausentzen du bere begietan, bere gaiztakeria gorrotagarria dela aurkitu arte.
3. Bere ahoko hitzak gaiztakeria eta iruzur dira: jakintsu izatea eta ongi egitea utzi du.
4. Bere ohean gaiztakeria asmatzen du; ona ez den bide batean jartzen du bere burua; ez du gaiztakeria gaitzetsi.
5. Zure errukia, Jauna, zeruan dago; eta zure leialtasuna hodeietaraino iristen da.
6. Zure zuzentasuna mendi handiak bezalakoa da; Zure epaiak sakon handia dira: Jauna, gizona eta abereak zaintzen dituzu.
7. Zeinen handia den zure maitasuna, Jainkoa! beraz, gizonen seme-alabek zure hegoen itzalpean jartzen dute konfiantza.
8. Asko izango dira zure etxeko gizentasunaz; eta zure atseginen ibaitik edanaraziko diezu.
9. Zeren zurekin baita biziaren iturria: zure argian ikusiko dugu argia.
10. Jarrai ezazu zure ontasuna maite zaituztenekin; eta zure zuzentasuna bihotzeko zuzenei.
11. Ez bedi harrokeriaren oina nire kontra etorri, eta gaiztoen eskuak ez nazala kendu.
12. Han erori dira gaiztakeriaren egileak: eroriak dira, eta ezin izango dira altxatu.

**37. KAPITULUA**

1. (Dabiden salmoa.) Ez haserretu gaiztoen gaiz, eta ez izan bekaizkeria gaiztakeriaren kontra.

2. Zeren laster moztuko dira belarra bezala, eta ihartuko dira belar berdea bezala.
3. Konfiantza Jaunagan, eta egin ongia; hala biziko zarete lurrean, eta egiazki elikatuko zarete.
4. Goza zaitezte ere Jaunagan; eta emango dizkizu zure bihotzeko nahiak.
5. Eman zure bidea Jaunari; fidatu ere harengan; eta beteko du.
6. Eta aterako du zure zuzentasuna argia bezala, eta zure juizioa eguerdikoa bezala.
7. Atseden ezazu Jaunarengan, eta itxaron ezazu pazientziaz;
8. Utzi haserretik, eta utzi haserrea: ez zaitez inolaz kezkatu gaizkia egiteko.
9. Izan ere, gaiztoak galduko dira, baina Jaunarengan itxaroten dutenak, lurra hartuko dute.
10. Zeren oraindik denpora pixka bat, eta gaixtoak ez dira izango: bai, arretaz begiratuko duzu haren lekua, eta ez da izango.
11. Baña otzanek lurra heredatuko dute; eta bakearen ugaritasunaz gozatuko dute.
12. Gaiztoak zintzoaren kontra konspiratzen du, eta hortzak karraskatzen ditu.
13. Jaunak irri egingo du, zeren ikusten du bere eguna datorrela.
14. Gaixtoek ezpata atera dute, eta arkua okertu dute, behartsuak eta behartsuak botatzeko, eta hitz zuzena dutenak hiltzeko.
15. Beren ezpata sartuko da beren bihotzean, eta beren arkuak hautsiko dira.
16. Zintzoak duen apur bat hobe da gaizto askoren aberastasunak baino.
17. Zeren gaiztoen besoak hautsiko dira, baina Jaunak zuzenak babesten ditu.
18. Jaunak ezagutzen ditu zintzoen egunak, eta haien ondarea betiko izango da.
19. Ez dira lotsatuko denbora gaiztoan, eta gosetean asetuko dira.
20. Baina gaiztoak galduko dira, eta Jaunaren etsaiak arkumeen koipea bezala izango dira; ke bihurtuko dute.
21. Gaixtoak mailegatzen du, eta ez du ordaintzen, baina zintzoak erruki egiten du, eta ematen du.
22. Zeren harengandik bedeinkatuak direnek lurra heredatuko dute; eta haren madarikatuak izanen dirade.
23. Gizon onaren urratsak Jaunak agindu ditu, eta bere bidea atsegin du.
24. Erortzen bada ere, ez da erabat eroriko, Jaunak bere eskuz eusten baitu.
25. Gazte izan naiz, eta orain zahartu naiz; hala ere ez dut ikusi zintzoa utzia, ez haren hazia ogi eske.
26. Beti errukitsua da, eta mailegatzen du; eta bere hazia bedeinkatua da.
27. Alde txarretik, eta egin ongia; eta bizi betirako.
28. Zeren Jaunak maite du juizioa, eta ez ditu baztertzen bere sainduak; betiko gordeak dira, baina gaiztoen hazia moztuko da.
29. Zintzoek lurra heredatuko dute, eta han biziko dira betiko.
30. Zintzoaren ahoak zuhurtziaz hitz egiten du, eta haren mihia juizioaz mintzo da.
31. Bere Jainkoaren legea bere bihotzean dago; bere urratsetako bat ere ez da irristatuko.
32. Gaiztoak zintzoa behatzen du, eta hura hil nahi du.
33 Jaunak ez du bere eskuetan utziko, ez kondenatuko epaitzen dutenean.
34. Itxaron Jaunari, eta gorde bere bidea, eta hark altxatuko zaitu lurra jabetzeko: gaiztoak hiltzen direnean, ikusiko duzu.
35. Ikusi dut gaiztoa indar handian, eta erramu berde bat bezala hedatzen.
36. Alabaina, iragan zen, eta huná ez zen: bai, hura billatu nuen, baina ezin izan zen aurkitu.
37. Begira ezazue gizon perfektua, eta horra zuzena: zeren gizon horren amaiera bakea da.
38. Baina gaizkileak batera suntsituko dira: gaiztoen azkena akabatuko da.
39. Baina zintzoen salbazioa Jaunarena da: bera da haien indarra larrialdietan.
40. Eta Jaunak lagunduko die, eta libratuko ditu: gaiztoengandik libratuko ditu, eta salbatuko ditu, harengan konfiantza baitute.

**38. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa, oroitzeko.) Jauna, ez nazazu mehatxatu zure haserrean, eta ez nazazu zigortu zure atsekabe beroan.
2. Zeren zure geziak itsatsi zaizkit nigan, eta zure eskuak estutzen nau.
3. Ez dago sanorik nire haragian zure haserreagatik; ezta atsedenik ene hezurretan nere bekatuagatik.
4. Zeren nere gaiztakeriak nere buruaren gañean iragaiten dira: zama astunak bezala neretzat astunegiak dira.
5. Nire zauriak kiratsak dira eta hondatuta daude nire ergelkeriagatik.
6. Askatuta nago; Asko makurtuta nago; Egun osoan doluz joaten naiz.
7. Zeren nere lomoak eritasun nazkagarri batez beteak dira, eta ez dago sanorik ene haragian.
8. Ahul nago eta hondatuta nago: orro egin dut nire bihotzeko ezinegonagatik.
9. Jauna, ene nahi guzia zure aitzinean dago; eta nire intziria ez da zuregandik ezkutuan.
10. Nere biotzak naigabetzen du, nere indarrak huts egiten nau: nere begien argia ere urrundu da.
11. Nire maitaleak eta nire lagunak urrun daude nire minetik; eta nire senideak urrun daude.
12. Nere bizia bilatzen dutenek ere lazoak jartzen dizkidate: eta nire kaltea bilatzen dutenek gaiztakeriak esaten dituzte, eta engainuak irudikatzen dituzte egun osoan.
13. Baina nik, gor bat bezala, ez nuen entzun; eta ahoa zabaltzen ez duen gizon mutu bat bezala nintzen.
14. Hala izan nintzen entzuten ez duen gizon bat bezala, eta bere ahoan erreklamaziorik ez daukana.
15. Zeren zuregan, Jauna, itxaropena dut: entzungo duzu, Jauna, ene Jainkoa.
16. Zeren erran nuen: Entzun nazazu, bestela nigatik poztu ez daitezen: ene oina irristatzen denean, handitzen dira ene kontra.
17. Zeren gelditzeko prest nago, eta ene atsekabea beti dago nire aurrean.
18. Zeren nire gaiztakeria deklaratuko dut; Barkatuko dut nire bekatuaz.
19. Baña ene etsaiak biziak dira, eta indartsuak, eta bidegabeki gorroto nautenak ugaritu dira.

20. Gaizkia onerako ematen dutenak ere ene arerioak dira; ona den gauzari jarraitzen dudalako.
21. Ez nazazu utzi, Jauna: ene Jainkoa, ez zaitez urrun nigandik.
22. Laster zaitez niri laguntzera, Jauna, ene salbamena.

**39. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Jedutun-i, Dabiden salmoa.) Esan nion: Kontuz ibiliko naiz nire bideak, ez dezadan bekaturik nire mihiarekin; ni.
2. Isiltasunaz mutu gelditu nintzen, isildu nintzen, onetik ere; eta nire samina piztu zen.
3. Nire bihotza berotu zen nire baitan, suak erretzen ari nintzela hausnartzen ari nintzela; orduan mingainarekin hitz egin nuen,
4. Jauna, ezagut iezadazu nire azkena, eta nire egunen neurria zein den; jakin dezadan zein ahula naizen.
5. Begira, esku zabalera bezala egin dituzu nire egunak; eta nire adina ezer ez bezala da zure aurrean: egiazki, bakoitza bere egoerarik onenean da hutsala. Selah.
6. Ziur alperrik ibilli den gizon guzia: alferrik asaldatzen dira: aberastasunak pilatzen ditu, eta ez daki nork bilduko dituen.
7. Eta orain, Jauna, zer itxaroten dut? nire itxaropena zuregan dago.
8. Libra nazazu nere hutsegite guztietatik, ez nazazu egin zoroen laidoa.
9. Mutu nintzen, ez nuen ahoa ireki; egin duzulako.
10. Kendu nigandik zure kolpea: zure eskuko kolpeak hondatzen nau.
11. Mehatxuekin gizona gaiztakeriagatik zuzentzen duzunean, bere edertasuna hondatzen duzu sitsaren antzera; Selah.
12. Entzun, Jauna, nire otoitza, eta entzun ene oihua; Ez isildu ene malkoen aurrean: arrotza naiz zurekin, eta arrotza, nire arbaso guztiak bezala.
13. Barkatu nazazu, indarrak berreskura dezadan handik joan baino lehen, eta ez izan gehiago.

**40. KAPITULUA**

1 (Musika-buruari, Daviden salmoa.) Pazientziaz egon nintzen Jaunaren zain; eta makurtu zen nigana, eta entzun zuen ene oihua.
2. Putzu ikaragarri batetik, buztin lohitik atera ninduen ere, eta nere oinak harkaitz baten gainean ezarri zituen, eta sendotu zuen nire bidea.
3. Eta kantu berri bat jarri du nire ahoan, gure Jainkoari laudorioa: askok ikusiko dute, eta beldurtuko dute, eta Jaunarengan konfiantza izango dute.
4. Zorionekoa Jaunak bere konfiantza jartzen duen gizona, harroak, eta gezurra alde batera uzten ez dituenak.
5. Asko dira, Jauna, ene Jainkoa, egin dituzun zure obra miragarriak, eta guretzat dauden zure pentsamenduak: ezin dira zure arabera zenbatu; zenbakitu daiteke.
6. Ez zenituen nahi sakrifizio eta eskaintza; Ene belarriak ireki dituzu: erre-opariirik eta pekatu-opariirik ez dituzu eskatu.
7 Orduan erran nion: Huna, nator: liburuaren liburukian nitaz idatzia dago:
8. Ene Jainkoa, zure borondatea egitean atsegin dut: bai, zure legea nire bihotzean dago.
9. Zintzotasuna predikatu dut batzar handian: horra, ez ditut ene ezpainak eutsi, Jauna, badakizu.
10. Ez dut zure zuzentasuna ezkutatu nire bihotzean; Zure leialtasuna eta zure salbamena deklaratu dut: ez diot ezkutatu zure maitasuna eta zure egia batzar handiaren aurrean.
11. Ez utzi enegandik zure erruki samurrak, Jauna;
12. Zeren ezin konta ahala gaitzak inguratu naute: nere gaiztakeriak hartu naute, eta ez naiz altxatu; nere buruko ileak baino gehiago dira: beraz, nire bihotzak huts egiten nau.
13 Pozik, Jauna, libra nazazu: Jauna, laster zaitez niri laguntzera.
14. Lotsatu eta nahastu bedi elkarrekin nire arima hura suntsitzeko bilatzen dutenak; gaitza nahi didatenak atzera bota eta lotsarazi.
15. Desagerrarazi bedi beren lotsaren saririrako: Aha, aha esaten didatenak.
16. Poztu eta poztu zaitezte zure bila dabiltzan guztiak, zure salbamena maite dutenek etengabe esan beza: Handia izan dadila Jauna.
17. Baina ni pobrea eta behartsua naiz; hala ere, Jaunak nigan pentsatzen du: zu zara nire laguntza eta askatzailea; ez egin atzera, ene Jainkoa.

**41. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Dabiden salmoa.) Zorionekoak pobreak aintzat hartzen dituena: Jaunak libratuko du larrialdietan.
2. Jaunak gordeko du eta bizirik mantenduko du; eta bedeinkatuko da lurraren gainean, eta ez dezu bere etsaien borondatearen esku utziko.
3. Jaunak sendotuko du larrialdiko ohe gainean, haren ohe guztia eginen diozu bere gaixotasunean.
4. Esan nion: Jauna, erruki zaitez nirekin: senda ezazu nire arima; zure kontra bekatu egin baitut.
5. Ene etsaiek gaizki mintzatzen naute, Noiz hilko da, eta bere izena galtzen?
6. Eta ni ikustera etortzen bada, hutsalkeria esaten du: bere bihotzak gaiztakeria biltzen du bere baitan; atzerrira joaten denean, esaten du.
7. Gorroto nauen guziek elkarrekin xuxurlatzen dute nire kontra: ene kontra asmatzen dute nire kaltea.
8. Eritasun gaizto bat, diote, atxikitzen zaio, eta orain etzanda dagoenean, ez da gehiago piztuko.
9. Bai, nere adiskide ezagunak, zeinetan konfiantza nuen, ene ogitik jan zuenak, bere orpoa altxatu du nire kontra.
10. Baina zuk, Jauna, izan erruki nirekin, eta piztu nazazu, haiek ordaintzeko.
11. Honetaz badakit niri mesede egiten didazula, ene etsaiak ez baitu ene gainean garaitzen.
12. Eta ni, ene osotasunean eusten nauzu, eta zure aurpegian jartzen nauzu betiko.
13. Bedeinkatua izan bedi Israelgo Jainko Jauna sekulako eta betiko. Amen, eta Amen.

**42. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Maskil, Koreren semeengatik.) Nola zerbitzariak ur-erreken atzetik irrikatzen duen bezala, hala da nire arima zure ondotik, o Jainkoa.
2. Nere arima Jainkoaren egarri da, Jainko biziaren: noiz etorriko naiz eta agertuko naiz Jainkoaren aurrean?
3. Nere malkoak izan dira nire haragia gau eta egun, etengabe esaten didate bitartean: Non da zure Jainkoa?
4. Gauza hauetaz oroitzen naizenean, isurtzen dut ene arima nigan: zeren jendetzarekin joana nintzelarik, haiekin joan nintzen Jainkoaren etxera, bozkarioz eta laudorioz, jaia ospatzen zuen jendetza batekin.
5. Zergaitik jausi zara, ene arima? eta zergatik nahasten zara nigan? Iainkoarengan itxaroten duzu, zeren oraino laudatuko dut haren arpegiaren laguntzagatik.
6. O ene Jainkoa, ene arima ahuspez dago nire baitan: horregatik oroituko naiz zu Jordan lurretik, eta Hermonitarrez, Mizar muinotik.
7. Sakonak dei egiten dio sakonera zure ur-turrunen zarataz: zure uhin eta uhin guztiak nire gainetik joan dira.
8. Hala ere, Jaunak bere ontasuna aginduko du egunez, eta gauez bere abestia izango da nirekin, eta nire otoitza nire bizitzako Jainkoari.
9. Esango diot Jainkoari ene arroka: Zergatik ahaztu nauzu? zergatik noa negarrez etsaiaren zapalkuntzagatik?
10. Ezpata hezurretan bezala, etsaiek gaitzetsi egiten naute; Egunero esaten didate bitartean: Non da zure Jainkoa?
11. Zergaitik zagoz, ene anima? eta zergatik nahasten zara nire baitan? Iainkoarengan itxaropena, zeren oraino goraipatuko dut, zein den ene arpegiaren osasuna, eta ene Jainkoa.

**43. KAPITULUA**

1. Epaitu nazazu, Jainkoa, eta defenda nazazu ene kausa herri gaizto baten aurka: libra nazazu gizon engainagarri eta bidegabetik.
2. Zeren hi zera nere indarren Jainkoa: zergatik baztertzen nauzu? zergatik noa negarrez etsaiaren zapalkuntzagatik?
3. Bidal ezazu zure argia eta zure egia: eraman nazazute; eraman nazazute zure muino saindura, eta zure oihaltegietara.
4. Orduan joanen naiz Jainkoaren aldarera, Jainkoarengana ene poztasun izugarria;
5. Zergaitik jausi zara, ene arima? eta zergatik nahasten zara nire baitan? Iainkoarengan itxaropena: zeren oraino laudatuko dut, zeina baita ene arpegiaren osasuna, eta ene Jainkoa.

**44. KAPITULUA**

1. (Maskilen Koreren semeen musikari nagusiari.) Entzun dugu gure belarriekin, Jainkoa, gure arbasoek erran digute zer lan egin zenuen haien egunetan, antzinako denboretan.
2. Nola bota zituen zure eskuz jentilak, eta landatu zituen; nola nahastu zenituen erria, eta kanpora bota.
3. Zeren ez zuten lurra bere ezpataz jabetu, eta beren besoak ez zituen salbatu, baizik zure eskuineko eskua, eta zure besoa, eta zure arpegiaren argia, zeren haientzat grazia izan zenuten.
4. Zu zara ene Errege, o Jainkoa: agindu Jakobi askapenak.
5. Zure bidez botako ditugu gure etsaiak, zure izenaz zapalduko ditugu gure kontra altxatzen direnen azpian.
6. Zeren ez naiz nire arkuan fidatuko, eta ez nau salbatuko ene ezpatak.
7. Baina zuk salbatu gaituzu gure etsaietatik, eta lotsatu egin gaituzu gorroto gaituztenak.
8. Jainkoaren baitan harrotzen gara egun guzian, eta zure izena laudatzen dugu betiko. Selah.
9. Zuek, ordea, baztertu eta lotsatu gaituzu; eta ez doa gure armadekin.
10. Zuk etsaiarengandik itzul gaitezen gaituzu, eta gorroto gaituztenek beretzat hondatzen dituzte.
11. Haragitarako izendatutako ardiak bezala eman diguzu; eta jentilen artean barreiatu gaituzu.
12. Zure erria alferrik saltzen duzu, eta ez duzu zure aberastasuna handitzen haien prezioarekin.
13. Hik gure ingurukoei laidogarri egiten gaituzu, gure inguruan daudenentzat iseka eta isekagarri.
14. Jendeen artean hitz egiten gaituzu, herrien artean burua astintzea.
15. Nere nahasmendua beti dago nire aurrean, eta nire aurpegiko lotsak estali nau,
16. Iraintzen eta blasfematzen duenaren ahotsagatik; etsaia eta mendekatzailea dela eta.
17. Au guzia etorri zaigu; hala ere, ez zaitugu ahantzi, eta ez dugu gezurrezko egin zure itunean.
18. Ez da gure bihotza atzera egin, eta gure urratsak ez dira zure bidetik aldendu;
19. Nahiz apurtu gintuen herensugeen lekuan, eta heriotzaren itzalaz estali.
20. Gure Jainkoaren izena ahantzi badugu, edo Jainko arrotz bati eskuak luzatu;
21. Ez al du Jainkoak hau ikertuko? zeren ezagutzen baititu bihotzeko sekretuak.
22. Bai, zuregatik hiltzen gara egun guzian; hiltegirako arditzat hartzen gaituzte.
23. Esna zaitez, zertarako lo egiten duzu, Jauna? jaiki, ez gaitzazu betiko bota.
24. Zergatik ezkutatzen duzu zure aurpegia, eta ahazten dituzu gure atsekabea eta gure zapalkuntza?
25. Zeren gure arima hautsetara makurtuta dago, gure sabela lurrari itsatsita dago.
26. Jaiki zaitez gure laguntzagatik, eta libra gaitzazu zure errukiagatik.

**45. KAPITULUA**

1 (Xoshannim-en musikari nagusiari, Korah-en semeentzat, Maskilen, Maitasun-kanta bat.) Nire bihotzak gauza on bat adierazten du: erregeari ukitzen dizkiodan gauzez hitz egiten dut: nire mihia da luma. idazle prest.
2. Gizonen seme-alabak baño ederragoa zara: zure ezpainetan grazia isuria da, beraz Jainkoak bedeinkatu zaitu betiko.
3. Gehitu zure ezpata izterrean, oi ahaltsuena, zure aintzaz eta zure handitasunarekin.
4. Eta zure maiestatean ibilli oparo, egiagatik, otzan eta zuzenagatik; eta zure eskuineko eskuak gauza ikaragarriak irakatsiko dizkizu.
5. Zure geziak zorrotzak dira erregearen etsaien bihotzean; horren bidez, jendea zure azpian erortzen da.

6. Zure tronua, oi Jainkoa, betirako da: zure erreinuko zetroa zuzeneko zetroa da.
7. Zuk zuzentasuna maite duzu, eta gaiztakeria gorroto duzu: beraz, Jainkoak, zure Jainkoak, pozaren olioz gantzutu zaitu zure lagunen gainetik.
8. Zure jantzi guziak mirra, eta aloe, eta kasia usaintzen dute, bolizko jauregietatik, zeinen bidez poztu zaituztenak.
9 Erregeen alabak izan ziren zure emakume ospetsuen artean;
10. Entzun, alaba, eta behatu, eta makurtu zure belarria; Ahaztu ere zure herria eta zure aitaren etxea;
11. Beraz, erregeak asko desiratzen du zure edertasuna, zeren bera baita zure Jauna; eta adora ezazu hura.
12. Eta Tiroren alaba han izango da opari batekin; erriko aberatsek ere zure onera eskatuko dute.
13. Erregearen alaba guzia da barrutik loria: bere jantziak urre landuzkoak dira.
14. Orratz-jantziz eramango dute erregearengana: bere atzetik datozen birjinak zuregana eramango dira.
15. Poztasunez eta bozkarioz ekarriko dituzte, erregearen jauregian sartuko dira.
16. Zure arbasoen ordez zure seme-alabak izango dira, lur guzian buruzagi bihurtuko dituzuenak.
17. Zure izena gizaldiko gizaldietan oroituko det: beraz, herriak goretsiko zaitu betiko.

**46. KAPITULUA**

1 (Koreren semeen musikari buruzagiari, Alamoten kantua.) Jainkoa da gure babesleku eta indar, arazoetan lagungarri.
2. Beraz, ez gara beldurtuko, lurra kendu eta mendiak itsasoaren erdira eraman arren;
3. Bertako urak orroa eta nahasiak izan arren, mendiak astindu arren haren haziarekin. Selah.
4. Bada ibai bat, zeinen errekak alaituko baitute Jainkoaren hiria, Goi-Goikoaren oihalen toki santua.
5. Jainkoa haren erdian dago; ez da hunkituko: Jainkoak lagunduko dio, eta hori goiz.
6. Jendeak haserretu ziren, erreinuak hunkitu ziren: bere ahotsa esan zuen, lurra urtu zen.
7. Gurekin da ejerzituen Jauna; Jakoben Jainkoa da gure babeslekua. Selah.
8. Zatozte, horra Jaunaren obrak, zein suntsipenak egin dituen lurrean.
9. Lurraren azkenerainoko gerrak eten ditu; arkua apurtzen du, eta lantza puskatzen du; gurdia sutan erretzen du.
10. Gelditu zaitezte, eta jakizu ni naizela Jainkoa: altxatuko naiz jentilen artean, altxatuko naiz lurrean.
11. Armadetako Jauna gurekin da; Jakoben Jainkoa da gure babeslekua. Selah.

**47. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Salmoa Koreren semeentzat.) Jo ezazue eskuak, herri guzia; oihu egin Jainkoari garaipenaren ahotsarekin.
2. Zeren goi-goiko Jauna ikaragarria baita; Errege handia da lur guzian.
3. Berak menderatuko ditu herriak gure azpian, eta nazioak gure oinen azpian.
4. Berak aukeratuko du guretzat gure ondarea, maite zuen Jakoben bikaintasuna. Selah.
5 Jainkoa oihu batekin igo da, Jauna tronpeta-hotsarekin.
6. Kantatu Jainkoari laudorioak, abestu laudorioak: abestu laudorioak gure Erregeari, abestu laudorioak.
7. Zeren Jainkoa da lur guziko Erregea: kanta zazue adimenez.
8. Jainkoa erreinatzen da jendaien gainean, Jainkoa bere saindutasunaren tronuan eserita dago.
9. Jendearen buruzagiak bildu dira, Abrahamen Jainkoaren erria ere: zeren lurreko ezkutuak Jainkoarenak dira: oso goratua da.

**48. KAPITULUA**

1 (Koreren semeentzat kantua eta salmoa.) Handia da Jauna, eta oso laudagarria gure Jainkoaren hirian, bere santuaren mendian.
2 Egoerarako ederra, lur osoaren poza, Sion mendia da, iparraldeko alboetan, Errege handiaren hiria.
3 Jainkoa ezaguna da bere jauregietan babesleku gisa.
4. Zeren, hara, erregeak bildu ziren, elkarrekin igaro ziren.
5. Ikusi zuten, eta harrituta gelditu ziren; aztoratu ziren, eta laster joan ziren.
6. Beldurra hartu zien han, eta oinazea, erditzeko emakume batena bezala.
7. Ekialdeko haizearekin hautsi dituzu Tarsisko ontziak.
8. Entzun dugun bezala, hala ikusi dugu ejerzituen Jaunaren hirian, gure Jainkoaren hirian: Jainkoak betiko ezarriko du. Selah.
9. O Jainko, zure maitasunaz pentsatu dugu zure tenpluaren erdian.
10. Zure izenaren arabera, o Jainkoa, halaxe da zure laudorioa lurraren mugaraino: zure eskuineko eskua zuzentasunez betea da.
11. Poztu bedi Sion mendia, poztu bedi Judako alabak zure epaiengatik.
12. Ibil zaitez Sionen inguruan, eta ingura ezazu haren inguruan: kontatu haren dorreei.
13. Begira itzazue ondo bere baldariak, begiratu bere jauregiak; esan dezazuen ondorengo belaunaldiari.
14. Zeren Jainko au da gure Jainkoa sekulako mendeetan: bera izango da gure gidari heriotzaraino.

**49. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Salmoa Koreren semeentzat.) Entzun hau, herri guzia; Entzun ezazute, munduko biztanle guztiok:
2 Bai behea bai goia, aberatsa eta pobrea, elkarrekin.
3. Nere ahoak jakinduriaz mintzatuko da; eta ene bihotzaren gogoeta adimenduzkoa izango da.
4. Nere belarria parabola batera makurtuko dut, nere esaera iluna arpa gainean zabalduko dut.
5. Zergatik beldurtu behar naiz gaiztoen egunetan, nire orpoetako gaiztakeriak inguratuko nautenean?
6. Beren aberastasunetan itxaroten dutenak, eta beren aberastasun ugariz harrotzen direnak;
7 Horietariko inork ezin du inola ere erreskatatu bere anaia, ez Jainkoari harengatik erreskatea eman.
8 (Eren preziatua baita haien arimaren erredentzioa, eta betiko gelditukoda:)
9. Bizi dadila oraino betiko, eta ustelkeriarik ez ikusi.

10. Zeren ikusten du gizon jakintsuak hiltzen direla, era berean ergelak eta basatiak galtzen direla, eta beren ondasunak besteen esku uzten.
11. Beren barneko pentsamendua da, beren etxeak betiko iraunen dutela, eta beren bizilekuak belaunaldi guzietan; beren izenez deitzen diete beren lurrak.
12. Alabaina, gizona ohorea izanik, ez da irauten: galtzen diren abereak bezalakoa da.
13. Hau da haien ergelkeria, eta haien ondorengoek onesten dituzte beren esanak. Selah.
14. Ardiak bezala hilobian dira; heriotz elikatuko da; eta zintzoek izango dute nagusi goizean; eta beren edertasuna hilobian hondatuko da beren bizilekutik.
15. Bainan Jainkoak libratuko du ene arima hilobiaren boteretik: zeren hark errezibituren nau. Selah.
16. Ez izan beldurrik bat aberasten denean, bere etxeko aintza handitzen denean;
17. Zeren hiltzen denean ez du ezer eramango: bere aintza ez da haren ondotik jaitsiko.
18. Bizi zen bitartean bere arima bedeinkatu zuen, eta gizonek laudatuko zaituzte, zure buruarekin ongi egiten duzunean.
19. Joanen da bere arbasoen belaunaldira; ez dute inoiz argirik ikusiko.
20. Ohoretan dagoen gizona, eta ulertzen ez duena, galtzen diren abereen antzekoa da.

## 50. KAPITULUA

1. (Asafen salmoa.) Jainko ahaltsuak, Jaunak, hitz egin du, eta lurrari dei egin dio iguzkia ilkitzen denetik behera arte.
2. Sionetik, edertasunaren perfekzioa, Jainkoak argitu du.
3. Gure Jainkoa ethorriren da, eta ez du ixilduko: su batek iretsiko du haren aitzinean, eta oso ekailutsua izango da haren inguruan.
4. Zerura goitik eta lurretara deituko du, bere herria epai dezan.
5. Bildu ene sainduak nigana; sakrifizio bidez nirekin ituna egin dutenak.
6. Eta zeruek adiraziko dute haren zuzentasuna, zeren Jainkoa bera da jujea. Selah.
7. Entzun, ene herria, eta hitz egingo dut; O Israel, eta zure kontra testigantza emango dut: Ni naiz Jainkoa, zure Jainkoa.
8. Ez zaitut epaituko zure sakrifizio edo erre-opariengatik, beti nire aurrean egon izanagatik.
9. Ez dut zure etxetik zezenrik aterako, ezta ahuntzik zure estaletatik.
10. Izan ere, basoko abere guztiak nireak dira, eta abereak mila muinotan.
11. Ezagutzen ditut mendiko hegazti guztiak, eta landa-piztiak nireak dira.
12. Gose banintz, ez nuke esango: zeren mundua nirea da, eta haren betea.
13. Jango al dut zezenen haragia, edo ahuntzen odola edango?
14. Eskaintza Jainkoari eskerrak emateko; eta egizu zure botuak Gorenari:
15. Eta dei egin nazazu larrialdiko egunean: libratuko zaitut, eta glorifikatuko nauzu.
16. Bainan Jainko gaiztoari dio: Zer egin behar duzu nire legeak deklaratzeko, edo nire ituna zure ahoan hartu dezazun?
17. Ikusirik irakaspena gorroto duzula, eta nire hitzak zure atzetik botatzen dituzula.
18. Lapur bat ikusi zenduenean, orduan adostu zinen harekin, eta adulterioekin parte hartu zenuen.
19. Zure ahoa gaizkiari ematen diozu, eta zure mihia engainua egiten du.
20. Eseri eta zure anaiaren kontra mintzo zara; hire amaren semea kalumniatzen duzu.
21. Gauza hauek egin dituzu, eta isilik egon naiz; Uste zenduan ni neu bezelakoa nintzela: baña epaituko zaitut, eta zure begien aitzinean ezarriko zaitut.
22. Begira ezazue, bada, Jainkoa ahanzten duzuenok, ez zaitzatela puskatu, eta ez dezan libratuko.
23. Laudorioak eskeintzen dituenak, ni gloriatzen nau: eta bere jokabidea zuzen agintzen duenari erakutsiko diot Jainkoaren salbazioa.

## 51. KAPITULUA

1 (Musikari nagusiari, Dabiden salmoa, Natan profeta harengana etorri zenean, Betsabera sartu ondoren.) Erruki zaite, Jainkoa, zure ontasun-maitasunaren arabera, zure erruki samur ugarien arabera. ezabatu nire hutsegiteak.
2. Garbitu nazazu nere gaiztakeriatik, eta garbi nazazu nere bekatutik.
3. Zeren aitortzen ditut nere bekatuak, eta nere bekatua beti aitzinean dago.
4. Zure kontra, hi bakarrik, bekatu egin dut, eta gaitz hau egin dut zure aitzinean, justifikatua izan zaitezen mintzatzean, eta argi izan dezazun juzgatzen duzunean.
5. Huna, gaiztakerian moldatu nintzen; eta bekatuan sortu ninduen amak.
6. Begira, egia desiratzen duzu barrukoetan, eta ezkutuan jakinduria ezagutuko dezu.
7. Garbitu nazazu hisopoz, eta garbi geratuko naiz: garbi nazazu, eta elurra baino zuriagoa izango naiz.
8. Entzun nazazu poza eta poza; hautsi dituzun hezurrak poztu daitezen.
9. Ezkutatu zure aurpegia nire bekatuetatik, eta ezabatu nire gaiztakeria guztiak.
10. Sortu nigan bihotz garbia, Jainkoa; eta berritu espiritu zuzena nire baitan.
11. Ez nazazu urrun zure aurrean; eta ez kendu nigandik zure izpiritu saindua.
12. Berreskura iezadazu zure salbamenaren poza; eta eutsi nazazu zure izpiritu askeaz.
13. Orduan irakatsiko diet gaizkileei zure bideak; eta bekatariak zuregana bihurtuko dira.
14. Libra nazazu, o Jainko, ene salbamenaren Jainko, odol-errupidetik, eta nire mihiak ozen kantatuko du zure zuzentasunaz.
15. Ireki, Jauna, ezpainak; eta ene ahoak zure laudorioak agertuko ditu.
16. Zeren ez duzu sakrifiziorik nahi; bestela emango nuke: ez duzu erre-oparirik atsegin.
17. Jainkoaren sakrifizioak izpiritu apurtua dira: bihotza apurtua eta atsekabea, Jainkoa, ez duzu mespretxatuko.
18. Egizu ongi zure gogo onez Sioni: eraiki ezazu Jerusalemgo harresiak.

19. Orduan atsegin izango zarete zuzentasuneko sakrifizioekin, erre-opariekin eta erre-opariekin: orduan eskainiko dituzte zezenak zure aldarean.

**52. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Maskil, Dabiden salmoa, Doeg edomitarra etorri zenean eta Sauli esan zion, eta esan zion: Dabid Ahimeleken etxera etorri da.) Zergatik harrotzen zara gaiztakeriaz, gizon ahaltsua? Jainkoaren ontasuna etengabe irauten du.
2. Zure mihia gaiztakeriak asmatzen ditu; maquinilla zorrotz bat bezala, iruzurrez lanean.
3. Ona baño geiago maite duzu gaizkia; eta gezurra, zuzentasuna esatea baino. Selah.
4. Maite dituzu hitz irentsi guztiak, oi hizkuntza engainagarria.
5. Jainkoak halaber suntsituko zaitu betiko, kenduko zaitu, eta zure bizilekutik kenduko zaitu, eta bizien lurretik errotik. Selah.
6. Zintzoek ere ikusiko dute, eta beldurtuko dute, eta barre egingo dute.
7. Horra, au da Jainkoa bere indar egin ez zuen gizona; baina bere aberastasun ugarian itxaroten zen, eta bere gaiztakerian sendotu zen.
8. Baina ni Jainkoaren etxean olibondo berde bat bezalakoa naiz: Jainkoaren errukian nago sekulako mendeetan.
9. Betiko laudatuko zaitut, zeren egin baituzu, eta zure izenean itxarongo dut; ona baita zure sainduen aurrean.

**53. KAPITULUA**

1 (Mahalat-en gainean musikari nagusiari, Maskil, Daviden salmoa.) Ergelak esan du bere bihotzean: Ez dago Jainkorik. Ustelduak dira, eta gaiztakeria higuingarriak egin dituzte: ez dago ongi egiten duenik.
2 Jainkoak zerutik begiratu zuen gizonen seme-alabei, ea ulertzen zuenik, Jainkoaren bila zebilena.
3. Bakoitzak atzera joan dira: guztiz zikindu dira; ez dago ongia egiten duenik, ez, bat ere ez.
4. Gaiztakeriaren egileek ez dute ezagutzarik? ogia jaten duen bezala ene herria jaten dutenak: ez dute Jainkoari dei egin.
5. Beldur handian zeuden, non beldurrik ez zegoen, zeren Jainkoak zure kontra etzanda dagoenaren hezurrak sakabanatu ditu: lotsatu dituzu, Jainkoak gutxietsi baititu.
6. Oi Israelen salbamendua Siondik aterako balitz! Jainkoak bere herriaren gatibutasuna itzultzen duenean, poztuko da Jakob, eta poztuko da Israel.

**54. KAPITULUA**

1 (Neginot-eko musikari nagusiari, Maskil, Dabiden salmoa, zifimak Sauli etorri eta esan ziotenean: Ez al da David gure artean ezkutatzen?) Salba nazazu, Jainkoa, zure izenaz, eta epaitu nazazu zure indarrez. .
2. Entzun ene otoitza, Jainkoa; entzun ene ahoko hitzei.
3. Zeren arrotzak altxatu dira nire kontra, eta zapaltzaileak nire arima bilatzen dute: ez dute Jainkoa haien aurrean jarri. Selah.
4. Begira, Jainkoa da nire laguntzailea: nire arima babesten dutenekin dago Jauna.
5. Gaizkia emango die nere etsaiei, zure egian moztu.
6. Dohainik eskainiko dizut sakrifizioak: zure izena goretsiko dut, Jauna; ona baita.
7. Zeren neke guzietatik libratu nau, eta nere begiak ikusi du bere nahia ene etsaien gainean.

**55. KAPITULUA**

1 (Neginot-eko musikari nagusiari, Maskil, Dabiden salmoa.) Entzun, Jainko, nire otoitza; eta ez ezkutatu nire othoitzetik.
2. Arreta zaidazu, eta entzun nazazu: negar egiten dut neure kexuan, eta zarata egiten dut;
3. Etsaiaren bozagatik, gaiztoen zapalkuntzagatik, zeren gaiztakeria botatzen naute, eta haserrearekin gorroto naute.
4. Nere bihotza min handia da nire baitan, eta heriotzaren beldurrak erori zaizkit.
5. Beldurra eta dardara etorri zaizkit, eta izuak gailendu nau.
6. Eta esan nion: Oi uso baten bezelako hegoak balitu! zeren orduan ihes egingo nuke, eta atseden hartuko nuke.
7. Hara, orduan urruti ibiliko nintzateke, eta basamortuan geldituko nintzateke. Selah.
8. Azkartuko nuke ihes ekaitz eta ekaitzetik.
9. Suntsitu, Jauna, eta zatitu haien mihia, zeren ikusi baitut bortizkeria eta liskarra hirian.
10. Egunez eta gauez ibiltzen dira haren hormetan;
11. Gaiztakeria haren erdian dago: iruzurra eta iruzurkeria ez dira bere kaleetatik aldendu.
12. Zeren ez zen etsaia iraintzen ninduena; orduan jasan nezakeen: eta gorroto ninduena ere ez zen nire kontra handitu zena; orduan ezkutatuko nintzatekeen neure burua:
13. Baina zu zinen, nire pareko gizona, nire gidaria eta nire ezaguna.
14. Konseju gozoa artu genduan elkarrekin, eta ibilli giñan Jainkoaren etxera.
15. Heriotzak bereganatu beza, eta jeitsi beza bizkor infernura, zeren gaiztakeria beren bizilekuetan eta haien artean dago.
16. Niri dei egingo diot Jainkoari; eta Jaunak salbatuko nau.
17. Arratsean, eta goizean eta eguerdian, otoitz egingo dut, eta oihu egingo dut, eta ene boza entzunen du.
18. Bakean libratu du ene arima ene kontra izan zen gudutik, asko baitziren nirekin.
19. Jainkoak adituko ditu, eta atsekabetu egingo ditu, zaharren bizi denak ere. Selah. Ez baitute aldaketarik, beraz, ez dute Jainkoaren beldur.
20. Eskuak luzatu ditu berarekin bakean daudenen kontra: hautsi du bere ituna.
21. Haren ahoko hitzak gurina baino leunagoak ziren, baina gerra zen bere bihotzean: haren hitzak olioa baino leunagoak ziren, baina ezpatak atera ziren.
22. Bota ezazu zure zama Jaunaren gainera, eta hark sustengatuko zaitu: ez du inoiz zintzoa hunkitzen utziko.
23. Baina zuk, o Jainkoa, eroraraziko dituzu suntsipen-zulora: gizon odoltsu eta iruzurgileak ez dira biziko beren egunen erdia; baina zugan fidatuko naiz.

**56. KAPITULUA**

1 (Jonathelemrechokim musikari buruzagiari, Daviden Michtam, Filistindarrek Gat-en hartu zutenean.) Erruki

zaitez nirekin, o Jainkoa, gizakiak irentsi nahi nauelako; egunero borrokan ari denak zapaltzen nau.
2. Nere etsaiek egunero irentsiko naute, zeren asko dira nire kontra borrokatzen dutenak, oi Goi-goikoa.
3. Beldur naizen orduan, zuregan fidatuko naiz.
4. Jainkoarengan goraipatuko dut haren hitza, Jainkoarengan ipini dut nire konfiantza; Ez naiz beldurtuko zer haragiak egin diezadan.
5. Egunero nahasten dituzte nire hitzak: beren pentsamendu guztiak gaitzerako dira nire aurka.
6. Biltzen dira, ezkutatzen dira, markatzen dituzte nire pausoak, nire animaren zain daudenean.
7. Bidegabekeriaz ihes egingo al dute? zure haserrean bota ezazu herria, o Jainkoa.
8. Zuk kontatzen dituzu nere ibilaldiak: sartu nere malkoak zure botilan: ez al daude zure liburuan?
9. Zuregana oihu egiten dudanean, orduan itzuliko dira nire etsaiak: hau badakit; Jainkoa niretzat baita.
10. Jainkoaren baitan goretsiko dut haren hitza;
11. Jainkoarengan ipini dut nire konfiantza: ez naiz beldurtuko zer egin dezakedan gizonak.
12. Zure botuak ene gainean dira, o Jainkoa: laudorioak emango dizkizut.
13. Zeren nire arima heriotzatik libratu duzu: ez al dituzu libratuko nire oinak erortzetik, bizien argitan Jainkoaren aurrean ibil nadin?

**57. KAPITULUA**

1. (Musiko nagusiari, Altaskith, Dabiden Michtam, Saulengandik ihesi kobazuloan ihes egin zuenean.) Erruki zaitez nirekin, Jainkoa, izan erruki nirekin, zeren nire arimak zuregan du konfiantza: bai, zure itzalean. hegoak egingo ditut nire babeslekua, hondamendi hauek gainditu arte.
2. Oihu egingo diot Jainko gorenari; niri gauza guztiak egiten dituen Jainkoari.
3. Zerutik bidaliko du, eta irentsi nai nauenaren irainetatik salbatuko nau. Selah. Jainkoak bidaliko ditu bere errukia eta bere egia.
4. Nere arima lehoien artean dago, eta sutan jarritakoen artean ere etzanda nago, zeinen hortzak lantzak eta geziak, eta haien mihia ezpata zorrotza.
5. Goratu zaitez, o Jainkoa, zeruen gainetik; izan bedi zure aintza lur guziaren gañean.
6. Sarea prestatu dute nire urratsetarako; ene arima makurtu da: zulo bat zulatu dute nire aurrean, beraiek erori diran erdian. Selah.
7. Ene bihotza finkoa da, o Jainkoa, ene bihotza finkoa da: abestu eta goretsiko dut.
8. Esna zaitez, ene aintza; esna, salterioa eta harpa: ni neu goiz esnatuko naiz.
9. Laudatuko zaitut, Jauna, herrien artean, kantatuko dizut herrien artean.
10. Zeren zure errukia handia da zeruetarako, eta zure egia hodeietaraino.
11. Goratu zaitez, Jainkoa, zeruen gainetik: izan bedi zure ospea lur guziaren gañean.

**58. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Altaskith, Dabiden Michtam). Zuzen epaitzen al duzue, gizonen semeak?
2 Bai, bihotzean gaiztakeria egiten duzue; pisatzen duzue zuen eskuen bortizkeria lurrean.
3. Gaixtoak sabeletik urrundu dira: jaio bezain laster okertzen dira gezurra esaten.
4. Haien pozoia sugearen pozoia bezalakoa da: belarria ixten dion gorra bezalakoak dira;
5. Xarmatzaileen ahotsa entzungo ez duena, xarmanta inoiz hain zuhurra.
6. Apurtu haien ahoan, Jainkoa, hortzak; apurtu lehoi gazteen hortz handiak, Jauna.
7. Urtu bedi etengabe doazen urak bezala: bere arkua makurtzen duenean geziak jaurtitzeko, izan bedi zatikatuak bezala.
8. Urtzen dan barraskiloa bezela, iragai bedi guzia: emazte baten jaiotza goiztiarra bezela, eguzkia ikus ez dezaten.
9. Zure lapikoak arantzak sentitu baino lehen, eramango ditu zurrunbiloarekin bezala, bizirik zein bere haserrean.
10. Zintzoa poztuko da mendekua ikusten duenean: garbituko ditu bere oinak gaiztoen odolean.
11. Beraz, gizon batek esango du: Zintzoentzat bada sari bat: egiazki lurrean juiatzen duen Jainkoa da.

**59. KAPITULUA**

1 (Musika-buruari, Altaskith, Dabiden Michtam; Saulek bidali zuenean, eta hura hiltzeko etxea zaintzen zutenean.) Libra nazazu, ene Jainkoa, ene etsaietatik;
2. Libra nazazu gaiztakeriaren egileetatik, eta salbatu nazazu odoltsuetatik.
3. Zeren, huná, ene animaren gañean dabiltza: ahaltsuak ene kontra bildu dira; ez ene transgresioagatik, ez nere bekatuagatik, Jauna.
4. Lasterka eta prestatzen dira nire errurik gabe: esna zaitez niri laguntzeko, eta horra.
5. Zu, beraz, armadetako Jainko Jauna, Israelgo Jainkoa, esna zaitez nazio guziak bisitatzeko; Selah.
6. Arratsean itzultzen dira: zakur baten antzera zalaparta egiten dute, eta hiritik inguratzen dute.
7. Huna, beren ahoz erutx egiten dute, ezpatak beren ezpainetan, zeren nork entzuten du, diote?
8. Baina zuk, Jauna, barre egingo diezu; jendai guziak burlatan izango dituzu.
9. Bere indarragatik zuregan itxarongo dut, zeren Jainkoa da nire babesa.
10. Nire errukiaren Jainkoak eragotziko nau: Jainkoak utziko dit nire nahia nire etsaien gainean ikusten.
11. Ez hil, nere erria ahaztu ez dadin: sakabanatu itzazu zure indarrez; eta jaitsi itzazu, Jauna, gure ezkutua.
12. Haien ahoko bekatuagatik eta beren ezpainetako hitzengatik ere har bezate beren harrokerian, eta erraiten duten madarikazio eta gezurrarengatik.
13. Kontsumi itzazu hasarrean, honda itzazu, ez daitezela izan, eta jakin dezatela Jainkoak Jakoben baitan gobernatzen duela lurraren muturrarteraino. Selah.
14. Eta arratsean itzul daitezela; eta egin dezatela txakur baten moduko zarata, eta ibil daitezela hiriaren inguruan.
15. Ibil daitezela gora eta behera haragiaren bila, eta haserretu, ase ez badira.

16. Baina nik kantatuko dut zure boterea; bai, ozen kantatuko dut zure urrikaltasuna goizean, zeren nire babes eta babesleku izan zarelako nire larrialdiko egunean.
17. Zuri, ene indarra, kantatuko dizut: zeren Jainkoa da nire babesa, eta nire errukiaren Jainkoa.

**60. KAPITULUA**

1 (Sushanedut-eko musikari buruzagiari, Dabiden Miktami, irakasteko; Aramnaharaimekin eta Aramtzobarekin borrokan ibili zenean, Joab itzuli zenean, eta Edomgo gatz haranean hamabi mila hil zituenean). , sakabanatu gaituzu, atsekabetu zara; O, itzuli zaitez berriro guregana.
2. Dardar egin duzu lurra; hautsi dezu: senda itzazu urraketak; dardar egiten baitu.
3. Zure herriari gauza gogorrak erakutsi dizkizu, harridurazko ardoa edanarazi gaituzu.
4. Hire beldur direnei bandera bat eman diezu, egiagatik erakusteko. Selah.
5. Zure maitea libra dadin; salbatu zure eskuineko eskuarekin, eta entzun nazazu.
6. Jainkoak bere saindutasunean hitz egin du; Poztuko naiz, banatuko dut Sikem, eta Sukoteko harana neurtuko dut.
7. Nirea da Galaad, eta nirea Manase; Efraim ere nire buruaren indarra da; Juda da nire legegilea;
8. Moab da nire garbigailua; Edomen gainetik botako dut nire oinetakoak: Filistia, garaile zaitez niregatik.
9. Nork ekarriko nau hiri indartsura? Nork eramanen nau Edomera?
10. Ez al duzu, o Jainkoa, baztertu gaituzunak? eta zu, oi Jainkoa, gure armadekin irten ez zarana?
11. Eman iezaguzu laguntza arazoetatik, zeren alferrik da gizonaren laguntza.
12. Jainkoaren bidez egingo dugu ausardiaz: zeren bera da gure etsaiak zapalduko dituena.

**61. KAPITULUA**

1 (Neginah gainean musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Entzun, oi Jainkoa, ene oihua; adi ene otoitzari.
2. Lurraren muturretik oihu egingo dizut zuri, nire bihotza gainezka dagoenean: eraman nazazu ni baino gorago dagoen harkaitzara.
3. Zeren aterpe bat izan zara niretzat, eta etsaiarengandik dorre sendoa.
4. Zure tabernakuluan egonen naiz betiko, zure hegoen estalpean itxarongo naiz. Selah.
5. Zeren, o Jainkoa, entzun dituzu nere botuak, zure izenaren beldur direnen ondarea eman didazu.
6. Luzatzen duzu erregearen bizia, eta bere urteak gizaldi anitz.
7. Jainkoaren aitzinean egonen da betiko: Oi prestatu errukia eta egia, hura gordeko duena.
8. Hala kantatuko diot betiko zure izenari, egunero neure botuak betetzeko.

**62. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Jeduthuni, Dabiden salmoa.) Egiazki, ene arima Jainkoarengan itxaroten da, harengandik dator nire salbazioa.
2. Bera bakarrik da nire harria eta nire salbamena; bera da nire defentsa; Ez naiz asko hunkituko.
3. Noiz arte irudikatuko duzue gizon baten kontrako gaiztakeria? hilen zarete denok: harresi makur bat bezala izango zarete eta hesi dabilen bezala.
4. Bere bikaintasunetik behera botatzeko bakarrik kontsultatzen dute: gezurretan atsegin dute, ahoz bedeinkatzen dute, baina barrutik madarikatzen dute. Selah.
5. Ene arima, Jainkoarengan bakarrik itxaron; nire itxaropena harengandik baitago.
6. Bera bakarrik da nire harkaitza eta nire salbamena: bera da nire babesa; Ez naiz hunkituko.
7. Jainkoarengan da ene salbamendua eta ene aintza: ene indarren harkaitza, eta ene aterpea, Jainkoarengan dago.
8. Beti harengan konfiantza; herriak, isuri ezazute zuen bihotza haren aitzinean: Jainkoa da guretzat babeslekua. Selah.
9. Ziur baxuko gizonak hutsalkeria dira, eta goi mailako gizonak gezurra: balantzan jarriak, hutsalkeria baino guztiz arinagoak dira.
10. Ez fidatu zapalkuntzan, eta ez izan alferrik lapurretetan: aberastasunak areagotzen badira, ez jarri haiengan zure bihotza.
11. Jainkoak behin hitz egin du; birritan entzun dut hau; botere hori Jainkoarena da.
12. Zuri ere, Jauna, errukia da, zeren bakoitzari bere obraren arabera ematen diozu.

**63. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa, Judako basamortuan zegoenean.) O Jainkoa, zu zara ene Jainkoa; Goizean bilatuko zaitut: ene arimak zure egarri du, nere haragiak zure irrika du lur lehor eta egarri batean, non urik ez dagoen;
2. Ikusteko zure boterea eta zure aintza, santutegian ikusi zaitudan bezala.
3. Zure maitasuna bizitza baino hobea baita, ene ezpainek goretsiko zaituzte.
4. Horrela bedeinkatuko zaitut bizi naizen bitartean: altxatuko ditut eskuak zure izenean.
5. Ene arima asetuko da muinez eta gizentasunez bezala; eta ene ahoak laudatuko zaitu ezpain alaiez:
6. Neure ohean zutaz oroitzen naizenean, eta gaueko zaintzan hitaz gogoeta egiten dudanean.
7. Zeren nire laguntza izan zarelako, zure hegoen itzalpean poztuko naiz.
8. Nere arima gogor dabil zure atzetik, zure eskuineko eskuak eusten nau.
9. Bainan nire arima hura suntsitzeko bilhatzen dutenak, lurraren beheko tokietara joango dira.
10. Ezpataz eroriko dira: azerientzat izango dira.
11. Baina erregea poztuko da Jainkoaz; Hargatik zin egiten duen oro gloriatuko da: baina gezurra esaten dutenen ahoa itxi egingo da.

**64. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Dabiden salmoa.) Entzun, o Jainkoa, ene othoitzean, nire bizia etsaien beldurrez.
2 Ezkutatu nazazu gaiztoen ezkutuko aholkuetatik; gaiztakeriako langileen matxinadatik:

3. Beren mihia ezpata bezala zorrozten dute, eta arkuak makurtzen dituzte geziak, hitz mingotsak ere;
4. Ezkutuan tiro egin dezaten perfektuari: bat-batean tiro egiten diote, eta ez beldur izan.
5. Arazo gaizto batean animatzen dira: ezkutuan lazoak jartzen dituzte; esaten dute: Nork ikusiko ditu?
6. Gaiztakeriak bilatzen dituzte; bilaketa arduratsua egiten dute: bai horietako bakoitzaren barne-pentsamendua, bai bihotza, sakona da.
7. Baina Jainkoak geziz jaurtiko ditu; bat-batean zaurituko dira.
8. Beraz, beren mihia eroraraziko dute beren gain: haiek ikusten dituzten guztiak ihes egingo dute.
9. Eta gizon guztiak beldurtuko dira, eta Jainkoaren obra deklaratuko dute; izan ere, zuhurtziaz aztertuko dute haren egintza.
10. Zintzoak poztuko dira Jaunaz, eta harengan itxarongo dute; eta bihotz oneko guztiak gloriatuko dira.

**65. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Dabiden salmoa eta kantua.) Gorespenak itxaroten zaituzte, o Jainkoa, Sionen, eta zuri beteko da botua.
2. Othoitza entzuten duzuna, zuregana etorriko da haragi guztiak.
3. Gaiztakeriak gailentzen zaizkit: gure hutsalkeriak garbituko dituzu.
4. Dohatsua da zuk aukeratzen duzun gizona, eta zuregana hurbiltzen duzuna, zure atarietan bizi dadin: asetuko gara zure etxeko ontasunaz, zure tenplu sainduarena.
5. Izugarrizko gauzez erantzungo diguzu, gure salbameneko Jainkoa; lurraren mutur guztien, eta itsasoan urrun daudenen konfiantza dena:
6. Bere indarrez mendiak sendotzen dituena; boterez inguratuta egotea:
7. Zeinek baretzen ditu itsasoen zalaparta, beren uhinen zalaparta, eta jendearen zalaparta.
8. Barrualdean bizi direnek ere beldur dira zure seinalez: goiz eta arratseko irteerak pozten dituzu.
9. Lurra bisitatzen duzu, eta ureztatzen duzu: asko aberasten duzu Jainkoaren ibaiarekin, zeina urez beteta dagoena: zuk prestatzen dituzu laborea, horrela hornitu duzunean.
10. Ureztatzen dituzu bere ertzak ugari, bere ildoak finkatzen dituzu: zaparradaz leuntzen dituzu, bedeinkatzen duzu bere iturburua.
11. Zure ontasunarekin koroatzen duzu urtea; eta zure bideek gizentasuna erortzen dute.
12. Basamortuko larreetara erortzen dira, eta muinotxoak pozten dira alde guztietatik.
13. Larreak artaldez jantzita daude; haranak ere artoz estalita daude; pozez oihukatzen dute, abesten ere egiten dute.

**66. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, kantu edo salmoa.) Egizue alai-hotsa Jainkoari, lurralde guziak;
2. Kanta ezazue haren izenaren ohorea, egin ezazue haren laudorioa loria.
3. Esan Jainkoari: Zein ikaragarria zaren zure obretan! zure boterearen handitasunaren bitartez zure etsaiak zure menpean jarriko dira.
4. Lur guziak adoratuko zaitu, eta kantatuko dizute; abestuko dute zure izenari. Selah.
5. Zatozte eta ikusi Jainkoaren obrak: ikaragarria da gizonen seme-alabekiko eginkizunean.
6. Itsasoa lur lehor bihurtu zuen: uholdea igaro zuten oinez, han poztu ginen beragan.
7. Bere botereaz menderatzen du betiko; haren begiek nazioak ikusten dituzte: ez bezate errebeldeak bere burua goratu. Selah.
8. Bedeinka ezazue gure Jainkoa, herriak, eta entzun ezazu haren laudorioaren ahotsa;
9. Geure arima bizian eusten duena, eta gure oinak mugitzen uzten ez dituena.
10. Zeren zuk, Jainkoa, probatu gaituzu, probatu gaituzu, zilarra probatzen den bezala.
11. Sarera sartu gaituzu; atsekabea ezarri zenuten gure ertzetan.
12. Gizonak gure buruen gañean ibiltzera eraman dituzu; sutik eta uretatik igaro ginen: baina zuk atera gintuen toki aberats batera.
13. Zure etxera sartuko naiz erre-opariekin: ene botuak beteko dizkizut,
14. Nere ezpainak erran baitzuen, eta nere ahoak mintzatu baitzuen, atsekabean nengoela.
15. Erre-opariak eskainiko dizkizut, aharien intsentsuarekin; Zezenak ahuntzekin eskainiko ditut. Selah.
16. Zatozte eta entzun, Jainkoaren beldur zareten guztiok, eta deklaratuko dut zer egin duen nire animaren alde.
17. Nere ahoz oihu egin nion, eta goretsia izan zen ene mihia.
18. Nere bihotzean gaiztakeria ikusten badut, Jaunak ez nau entzungo;
19. Baina egiazki Jainkoak entzun nau; nire otoitzaren ahotsari arreta jarri dio.
20. Bedeinkatua izan bedi Jainkoa, ene otoitza, ez haren errukia nigandik urrundu ez duena.

**67. KAPITULUA**

1 (Neginoth-eko musikari nagusiari, salmo edo kantu bat.) Jainkoak erruki gaitzazu, eta bedeinka gaitzazu; eta bere aurpegia distira eragin digu; Selah.
2. Zure bidea ezagutu dadin lurrean, zure osasun salbatzailea nazio guztien artean.
3. Gora bedi herriak, Jainkoa; lauda beza herri guziak.
4. Poztu bezate nazioak eta kanta bezate poz-pozik, zeren zuek zuzenki epaituko dituzue erria, eta lurreko nazioak gobernatuko dituzu. Selah.
5. Gora bedi herriak, Jainkoa; lauda beza herri guziak.
6. Orduan lurrak emango du bere hazkuntza; eta Jainkoak, gure Jainkoak ere, bedeinkatuko gaitu.
7. Jainkoak bedeinkatuko gaitu; eta lurreko ertz guziak haren beldur izango dira.

**68. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Dabiden salmoa edo kantua.) Jaiki bedi Jainkoa, sakabanatu bedi haren etsaiak, gorroto dutenek ere ihes egin bezate haren aitzinean.

2. Bezala kea urruntzen den bezala, hala irabaz itzazu: argizaria suaren aurrean urtzen den bezala, gaiztoak gal bedi Jainkoaren aitzinean.
3. Baña poz bedi zintzoak; poztu bezate Jainkoaren aitzinean;
4. Kantatu Jainkoari, abestu ezazute bere izenari: goratu zeruetan dabilena JAH izenarekin, eta poztu zaitez haren aurrean.
5. Aitarik gabekoen aita, eta alargunen jujea da Jainkoa bere bizileku santuan.
6. Jainkoak bakartiak familiatan ezartzen ditu, kateekin lotuta daudenak ateratzen ditu, baina errebeldeak lur lehor batean bizi dira.
7. O Jainkoa, zure herriaren aitzinean irten zinenean, basamortuan barrena joan zinenean; Selah:
8. Lurra dardar egin zuen, zeruak ere erori egin ziren Jainkoaren aurrean: Sinai bera ere hunkitu zen Jainkoaren, Israelgo Jainkoaren aurrean.
9. Zuk, oi Jainkoa, euri ugari igorri zenituen, zeinen bidez zure ondarea berretsi zenuen, nekatuta zegoenean.
10. Zure kongregazioa bertan bizi izan da: zuk, o Jainkoa, zure ontasunetik pobreentzat prestatu duzu.
11. Jaunak eman zuen hitza: handia izan zen hura argitaratu zutenen elkartea.
12. Armadaren erregeek laster ihes egin zuten, eta etxean gelditu zenak harrapakina banatu zuen.
13. Lapikoen artean etzan bazaude ere, zilharrez estalitako uso baten hegoak eta urre horiz bere lumak bezala izango zarete.
14 Ahalguztidunak erregeak bertan barreiatu zituenean, elurra bezain zuri zegoen Salmonean.
15. Jainkoaren muinoa Bashango muinoa bezala da; Bashango muinoa bezain muino altua.
16. Zergatik jauzi egiten duzue, mendi garaiak? hau da Jainkoak bizi nahi duen muinoa; bai, Jauna biziko da betiko.
17. Jainkoaren gurdiak ogei milla, mila aingeru dira: haien artean dago Jauna, Sinain bezala, leku santuan.
18. Igo aiz goiti, gatibu eraman dezu: gizonentzako dohainak jaso dituzu; bai, errebeldeentzat ere, Jainko Jauna haien artean bizi dadin.
19. Bedeinkatua izan bedi Jauna, egunero onuraz kargatzen gaituena, gure salbameneko Jainkoa. Selah.
20. Gure Jainkoa dena salbameneko Jainkoa da; eta Jainkoari dagozkio Jaunari heriotzatik datozenak.
21. Bainan Jainkoak zaurituko ditu bere etsaien burua, eta bere hutsegiteetan oraindik irauten duenaren buru iletsua.
22 Jaunak esan zuen: Basanetik itzuliko dut, nire herria itsasoaren sakonetik ekarriko dut.
23. Zure oina zure etsaien odolean busti dadin, eta zure txakurren mihia berean.
24. Ikusi dituzte zure joan-etorriak, o Jainkoa; nire Jainkoaren, ene Erregearen, santutegian joanak ere.
25 Abeslariak aurretik joan ziren, eta atzetik instrumentu-jotzaileak; haien artean neskameak zeuden tinbrerekin jolasten.
26. Bedeinka ezazue Jainkoa elkargoetan, Jauna, Israelgo iturritik.
27. Bada Benjamin txikia beren buruzagiarekin, Judako buruzagiekin eta haien kontseiluarekin, Zabulongo buruzagiekin eta Neftaliko buruzagiekin.
28. Zure Jainkoak agindu du zure indarra: sendotu, o Jainkoa, guregatik egin duzuna.
29. Jerusalengo zure tenpluagatik erregeek opariak ekarriko dizkizute.
30. Errepikatu lantzari-taldeari, zezen-multzoari, jendearen txahalekin, bakoitza zilarrezko puskekin men egin arte: sakabanatu gerla atsegin duten herria.
31. Printzeak aterako dira Egiptotik; Etiopiak laster luzatuko ditu eskuak Jainkoarengana.
32. Kantatu Jainkoari, lurreko erreinuak; Kanta ezazue Jaunari laudorioak; Selah:
33. Antzinako zeruko zeruetan ibiltzen denari; Huna, bere boza igortzen du, eta boz indartsu hura.
34. Eman iezaiozue indarra Jainkoari: bere handitasuna Israelen da, eta haren indarra hodeietan.
35. O Jainkoa, ikaragarria zara zure toki santuetatik kanpo: Israelgo Jainkoa da bere herriari indarra eta indarra ematen diona. Bedeinkatua Jainkoa.

**69. KAPITULUA**

1 (Xoshannim-en gainean musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Salba nazazu, Jainkoa; zeren urak sartu zaizkit nire animan.
2. Lohi sakonetan hondoratu naiz, geldirik ez dagoen tokian: ur sakonetara sartu naiz, non uholdeak gainezka nauten.
3. Nekatuta nago ene negarrez, eztarria lehortuta dago, begiak huts egiten ditut ene Jainkoaren zain nagoenean.
4. Kausarik gabe gorroto nautenak nere buruko ileak baino gehiago dira: ni suntsitu nahi nautenak, gaiztoki etsai izanik, indartsuak dira: orduan kendu ez nuena berreskuratu nuen.
5. O Jainkoa, ezagutzen duzu nire ergelkeria; eta nire bekatuak ez dira zuregandik ezkutatuta.
6. Ez bedi zuregan itxaroten dutenak, o armadetako Jainko Jauna, niregatik lotsatu;
7. Zeren hiregatik eraman dudalako laidoa; lotsak estali dit aurpegia.
8. Arrotz bihurtu naiz nere anaientzat, eta arrotz nere amaren semeentzat.
9. Zeren zure etxeko sutsuak jan nau; eta zu iraintzen zaituztenen irainak erori zaizkit.
10. Negar egin nuenean, eta barurez zigortzen nuen arima, hori izan zen nire laidogarria.
11. Nere jantzia ere egin nuen zakua; eta esaera bihurtu nintzen haientzat.
12. Atean eserita daudenak nire kontra mintzo dira; eta mozkorren abestia nintzen.
13. Baina niri, Jauna, ene otoitza zuretzako da onargarri den denboran: O Jainkoa, entzun nazazu zure erruki ugarian, zure salbamenaren egian.
14. Askatu nazazu lohitik, eta ez nazazu hondoratu: libra nazazu gorroto nautenengandik, eta ur sakonetatik.
15. Ez nazazu ur-uholdeak iraindu, eta ez nazala sakonak irentsi, eta putzuak ez dezala nire ahoa itxi.
16. Entzun nazazu, Jauna; izan ere, ona da zure maitasuna;
17. Ez ezkutatu zure aurpegia zure zerbitzariari; zeren atsekabean nago: entzun nazazu laster.
18. Hurbildu zaitez ene animara, eta libra ezazu: libra nazazu ene etsaien gatik.

19. Ezagutzen duzu nire laidoa, eta ene lotsa, eta ene desohorea: ene etsaiak guziak dira zure aitzinean.
20. Irainak hautsi dit bihotza; eta astuntasunaz betea nago: eta urrikaltzeko batzuk bilatu nituen, baina ez zegoen; eta kontsolatzaileentzat, baina ez nuen aurkitu.
21. Bekauna ere eman zidaten haragirako; eta egarritan ozpina eman zidaten edateko.
22. Bihur bedi haien mahaia amarrutzat, eta haien ongizaterako izan behar zuena, izan bedi tranpa.
23. Ilundu bedi haien begiak, ikus ez dezaten; eta beren solomoak etengabe astintzen dituzte.
24. Isuri itzazu zure haserrea, eta har bedi zure haserreak.
25. Beraien bizilekua hondatua izan bedi; eta ez bedi inor bizi bere etxoletan.
26. Zeren jazartzen dute zuk zaildu duzuna; eta zuk zauritu dituzunen atsekabearekin hitz egiten dute.
27. Gehitu gaiztakeria beren gaiztakeriari, eta ez ditzatela sartu zure zuzentasunera.
28. Ezabatu bezate bizien liburutik, eta ez zintzoekin idatzi.
29. Baina ni pobrea eta tristea naiz: zure salbamena, o Jainkoa, gora nazazu gorago.
30. Jainkoaren izena kantuz goretsiko dut, eta eskerrak emanez handituko ditut.
31 Honek ere atseginago izango du Jaunari adarrak eta ahoak dituen idi edo zezena baino.
32. Umilak au ikusiko dute, eta pozten dira: eta zure biotza biziko da Jainkoaren bila dabiltzanak.
33. Zeren Jaunak pobreak entzuten ditu, eta ez ditu bere presoak mespretxatzen.
34. Gora bezate hura zeruak eta lurrak, itsasoak eta bertan mugitzen diren guziak.
35. Zeren Jainkoak salbatuko ditu Sion, eta eraikiko ditu Judako hiriak, bertan bizi daitezen eta jabe izan daitezen.
36. Bere zerbitzarien haziak ere heredatuko du, eta haren izena maite dutenak bertan biziko dira.

**70. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Dabiden salmoa, oroitzeko.) Laster zaitez, Jainkoa, ni libratzera; Laster zaitez niri laguntzera, Jauna.
2. Lotsatu eta lotsatu bedi ene animaren bila dabiltzanak: itzul daitezela, eta nahasian ene kaltea nai dutenak.
3. Atzera itzul daitezela beren lotsaren sarirako: Aha, aha esaten dutenak.
4. Poztu eta poztu zaitezte zure bila dabiltzan guztiak, eta zure salbamena maite dutenek esan beza etengabe: Jainkoa handitua izan dadila.
5. Baina ni pobrea eta behartsua naiz; Jauna, ez ezazue gelditu.

**71. KAPITULUA**

1. Zuregan, Jauna, ipintzen dut nire konfiantza: ez nazazu inoiz nahasirik izan.
2. Libra nazazu zure zuzentasunean, eta atera nazazu ihes;
3. Izan zaitez nere bizileku sendoa, zeinetara joan naitekeen etengabe: zuk eman didazu manamendua ni salbatzeko; izan ere, zu zara nire harkaitza eta nire gotorlekua.
4. Libra nazazu, ene Jainkoa, gaiztoen eskuetatik, gizon injustu eta krudelaren eskuetatik.
5. Zeren zu zara ene itxaropena, Jainko Jauna, zu zera nire gaztetasunetik.
6. Zuregandik gordea izan naiz sabeletik: zu zera amaren erraietatik atera nauena: ene laudorioa beti izango da zuregandik.
7. Askoren miraria bezala naiz; baina zu zara nire babesleku sendoa.
8. Bete bedi nire ahoa zure laudorioz eta zure ohoreaz egun osoan.
9. Ez nazazu bota zahartzaroan; ez nazazu utzi nire indarrak galtzen direnean.
10. Zeren nire etsaiak mintzo zaizkit; eta nire arima zaintzen dutenek elkarrekin kontseiatzen dute,
11. Esaten ziotela, Jainkoak utzi du hura: persekutatu eta artu ezazute; ez baita hura libratuko duenik.
12. Jainkoa, ez zaitez nigandik urrun egon: oi, ene Jainkoa, laster zaitez nire laguntza bila.
13. Nahasiak eta hondatuak izan bedi ene arimaren aurkariak; estali bedi gaitzespenaz eta desohoreaz nire kaltea bilatzen dutenak.
14. Baina nik itxaropena izango dut beti, eta oraindik ere laudatuko zaitut gero eta gehiago.
15. Ene ahoak zure zuzentasuna eta zure salbamena agertuko ditu egun osoan; zeren ez baitakit haren zenbakiak.
16. Jainko Jaunaren indarrez joango naiz: zure zuzentasuna aipatuko dut, zure bakarrik.
17. O Jainkoa, zuk irakatsi didazu gaztarotik, eta orain arte zure obra miragarriak aditzera eman ditut.
18. Orain ere zahar eta ilun naizenean, Jainkoa, ez nazazu utzi; belaunaldi honi zure indarra eta etorriko diren guztiei zure indarra erakutsi arte.
19. Hire zuzentasuna ere, oi Jainkoa, oso goia da, gauza andiak egin dituzunak: o Jainkoa, zure antzekoa dena!
20. Zuk, neke andi eta mingarriak erakutsi dizkidazuna, berriz biziko nauzu, eta lurreko sakonetik aterako nauzu.
21. Ene handitasuna areagotuko duzu, eta alde guztietatik kontsolatuko nauzu.
22. Zu ere goretsiko zaitut salterioz, zure egia, ene Jainkoa: zuri kantatuko dizut harparekin, o Israelgo Santua.
23. Nere ezpainak poztuko dira asko zuri kantatzen dizudanean; eta ene arima, zuk askatu duzuna.
24. Nere mihia ere mintzatuko da zure zuzentasunaz egun guzian, zeren nahasiak dirade, zeren lotsatuak dirade, nire kaltea bilatzen dutenak.

**72. KAPITULUA**

1. Salmoa Salomonentzat. Eman erregeari zure epaiak, Jainkoa, eta zure zuzentasuna erregearen semeari.
2. Zure herria zuzentasunez epaituko du, eta zure pobreak zuzentasunez.
3. Mendiek bakea ekarriko diete herriari, eta muino txikiek zuzentasunez.
4. Erriko pobreak epaituko ditu, behartsuen semeak salbatuko ditu, eta zapaltzailea puskatuko du.
5. Zure beldur izango dira eguzkiak eta ilargiak iraun duten bitartean, belaunaldi guztietan.
6. Euria bezala jaitsiko da belarraren gainera, lurra ureztatzen duten zaparradak bezala.
7. Bere egunetan loratuko dira zintzoak; eta bake ugari ilargiak irauten duen bitartean.

8. Itsasotik itsasora, eta ibaitik lurraren muturretaraino izango da nagusi.
9. Basamortuan bizi direnak makurtuko dira haren aurrean; eta haren etsaiek hautsa miazkatuko dute.
10. Tarsisko eta uharteetako erregeek opariak ekarriko dituzte: Xebako eta Sebako erregeek opariak eskainiko dituzte.
11. Bai, errege guziak eroriko dira haren aitzinean: nazio guziek zerbitzatuko dute.
12. Zeren behartsuak libratuko ditu oihu egiten duenean; pobreak ere, eta laguntzailerik ez duena.
13. Barkatuko ditu behartsuak eta behartsuak, eta behartsuen animak salbatuko ditu.
14. Berak askatuko ditu haien arima iruzur eta bortxatik, eta preziatua izango da haien odola haren aitzinean.
15. Eta biziko da, eta emango dio Sabako urrez; eta egunero laudatua izango da.
16. Eskukada bat arto izango da lurrean mendien gailurrean; haren fruitua astinduko da Libano bezala, eta hirikoak lurreko belarra bezala loratuko dira.
17. Bere izena betiko iraungo du, bere izena iguzkia bezain luze iraungo du, eta gizonak bedeinkatuak izanen dira haren baitan: nazio guziek dohatsu deituko dute.
18. Bedeinkatua izan bedi Jainko Jauna, Israelgo Jainkoa, miragarriak bakarrik egiten dituena.
19. Eta bedeinkatua izan bedi betiko haren izen gloriosoa, eta bethe bedi lur guzia haren gloriaz; Amen, eta Amen.
20 Amaitu dira David Jeseren semearen otoitzak.

**73. KAPITULUA**

1 (Asafen salmoa.) Benetan Jainkoa ona da Israelentzat, bihotz garbia dutenentzat ere.
2. Baina niri, oinak ia joan zitzaizkidan; nire pausoak ia irrist egin zitzaizkidan.
3. Zeren ergelen bekaiztia izan nintzen, gaiztoen oparotasuna ikusi nuenean.
4. Zeren ez dago hekien heriotzean giltzarik, baina beren indarra sendoa da.
5. Ez daude beste gizonak bezala arazoak; ez dira beste gizonak bezala jota.
6. Beraz, harrokeriak kate bat bezala inguratzen ditu; indarkeriak jantzi gisa estaltzen ditu.
7. Haien begiak gizentasunez nabarmentzen dira: bihotzak nahi baino gehiago dute.
8. Ustelduak dira, eta gaiztoki mintzo dira zapalkuntzaz: goreskeriaz mintzo dira.
9. Beren ahoa zeruaren kontra jarri dute, eta beren mihia dabil lurra.
10. Beraz, bere herria itzultzen da hona, eta kopa beteko ura ateratzen zaie.
11. Eta esaten dute: Nola daki Iainkoak? eta jakintza dago Goi-goian?
12. Huna, hauek dira munduan aurrera egiten duten gaiztoak; aberastasuna handitzen dute.
13. Egiazki alferrik garbitu dut nire bihotza, eta eskuak garbitu inozentzian.
14. Zeren egun guzian izurria izan naiz, eta goizero zigortua.
15. Nik esaten badut, honela mintzatuko naiz; huna, zure seme-alaben belaunaldiaren kontra irainduko nuke.
16. Au jakitea pentsatu nuenean, mingarriegia egin zitzaidan;
17. Jainkoaren santutegira sartu nintzen arte; orduan ulertu nuen haien amaiera.
18. Ziur labainko lekuetan ezarri zenituzten, hondamenera bota zenituzten.
19. Nola eraman dira desolaziora, une batean bezala! izuak guztiz jaten dira.
20. Esnatzean amets bat bezala; beraz, Jauna, esnatzean, arbuiatuko duzu haien irudia.
21. Hala atsekabetu zen nere bihotza, eta erliebean zulatu nintzen.
22. Hain zoroa nintzen, eta ezjakin, zure aurrean abere bat bezala.
23. Hala ere, ni beti zurekin nago: zuk hartu nauzu ene eskuinetik.
24. Zuk gidatuko nauzu zure aholkuarekin, eta gero errezibituko nauzu aintzarako.
25. Nor daukat zeruan zu baizik? eta ez da lurrean zure ondoan desiratzen dudanik.
26. Nere haragiak eta ene bihotzak huts egiten du, baina Jainkoa da nire bihotzaren indarra, eta nire zatia betiko.
27. Zeren, huna, zuregandik urruti daudenak galduko dira: zuregandik prostituzioan dabiltzan guztiak suntsitu dituzu.
28. Baina ona da Jainkoarengana hurbiltzea: Jainko Jaunagan jarri dut nire konfiantza, zure obra guztiak ezagutzera emateko.

**74. KAPITULUA**

1 (Asafen Maskil.) O Jainkoa, zergatik baztertu gaituzu betiko? zergatik erretzen du zure haserreak zure larreko ardien kontra?
2. Orhoit zazu zure kongregazioa, zeina aspalditik erosi zenuena; zure ondarearen makila, zuk askatu duzuna; Zu bizi izan zaren Sion mendi hau.
3. Altxatu zure oinak betiko desolazioetara; etsaiak santutegian gaizto egin dituen guziak ere.
4. Zure etsaiek orro egiten dute zure elkargoen erdian; ipintzen zituzten beren ikurrinak seinaleetarako.
5 Gizon bat ospetsua zen zuhaitz lodietan aizkorak altxatu zituen bezala.
6 Baina orain bere landutako lana aizkoraz eta mailuz apurtzen dute.
7. Sua bota dute zure santutegian, kutsatu dute zure izenaren bizilekua lurrera botaz.
8. Beren bihotzetan erran zuten: Desegin ditzagun elkarrekin: erre egin dituzte Jainkoaren sinagoga guztiak lurraldean.
9. Ez ditugu gure seinaleak ikusten: ez da gehiago profetarik, eta gure artean ez dago noiz arte dakienik.
10. O Jainkoa, noiz arte irainduko du etsaiak? etsaiak betiko blasfematuko al du zure izena?
11. Zergatik kentzen duzu eskua, eskuineko eskua? atera ezazu zure bularretik.
12. Zeren Jainkoa da nire errege zaharrean, salbamena egiten duena lurraren erdian.
13. Zure indarrez banatu zenuen itsasoa: uretan herensugeen buruak hautsi dituzu.
14. Leviatanen buruak puskatu dituzu, eta basamortuan bizi den jendeari jateko eman zenion.

15. Iturburua eta uholdea zatitu zenituen, ibai handiak lehortu zenituzten.
16. Zure eguna da, zurea ere gaua: argia eta eguzkia prestatu dituzu.
17. Lurreko muga guziak ezarri dituzu: uda eta negua egin dituzu.
18. Gogoan izan, Jauna, etsaiak gaitzetsi egin duela, eta herri ergelak hire izena iraintzen duela.
19. Ez entregatu zure usoaren arima gaiztoen askoren esku, ez ahaztu betiko zure behartsuen batzarra.
20. Errespetatu ituna, zeren lurreko leku ilunak ankerkeriazko bizilekuez beteak dira.
21. O zapaldua lotsatu gabe itzul bedi, behartsuak eta behartsuak zure izena goretsi.
22. Jaiki, o Jainkoa, defenditu zure kausa: orhoit zaitez nola gizon ergelak egunoro hire iraintzen zaituen.
23. Ez ahaztu zure etsaien boza: zure kontra altxatzen direnen zalaparta handitzen da etengabe.

**75. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Altaskith, Salmoa edo Asafen kantua.) Zuri, Jainko, eskerrak ematen dizkizugu, zuri eskerrak ematen dizkizugu, zeren zure izena hurbil baitago zure obra miragarriak.
2 Kongregazioa jasoko dudanean zuzen epaituko dut.
3. Desegin dira lurra eta bertako biztanle guztiak: nik eusten ditut haren zutabeak. Selah.
4 Ergelei erran nien: Ez egin ergelkeriarik, eta gaiztoei: Ez altxa adarra;
5. Ez altxa adarra goitik: ez hitz egin lepo gogorrez.
6. Zeren promozioa ez baita sortaldetik, ez mendebaldetik, ez hegoaldetik.
7. Bainan Jainkoa da jujea: bata botatzen du, eta bertzea ezartzen du.
8. Zeren Jaunaren eskuetan dago kopa bat, eta ardoa gorria da; nahasketaz beteta dago; eta isurtzen du bertatik: baña haren zikinak, lurreko gaizto guztiek urratu eta edanen dituzte.
9. Bainan betiko adiraziko dut; Jakoben Jainkoari laudorioak kantatuko dizkiot.
10. Gaiztoen adar guztiak ere moztuko ditut; baina zintzoen adarrak goratu egingo dira.

**76. KAPITULUA**

1 (Neginot-eko musikari nagusiari, Asafen salmoa edo kantua.) Judan ezaguna da Jainkoa: handia da bere izena Israelen.
2. Salemen ere dago bere tabernakulua, eta bere bizilekua Sionen.
3. Han hautsi zituen arkuaren geziak, ezkutua, ezpata eta gudua. Selah.
4. Harrapaketa mendiak baino loriatsuagoa eta bikainagoa zara.
5. Bihotz potoloak hondatuak dira, lo egin dute, eta gizon ahaltsuetako batek ere ez ditu eskuak aurkitu.
6. Zure gaitzespenaz, o Jakoben Jainkoa, gurdia eta zaldia lo hiltzen dira.
7. Zu, zu ere, beldurgarria zara: eta nor egon daiteke zure aitzinean behin haserretzen zarenean?
8. Zerutik epaia aditzera eman zenuen; lurra beldur zen, eta geldi zegoen,
9. Iainkoa juiziorako altxatu zenean, lurreko umil guziak salbatzera. Selah.
10. Ziurrenik, gizonaren haserreak goretsiko zaitu: haserrearen hondarra kenduko duzu.
11. Egin zin, eta ordain ezazu zure Jainko Jaunari: ekar diezazkiotela bere inguruan dauden guztiek opariak beldurtu beharrekoari.
12. Printzeen izpiritua moztuko du: ikaragarria da lurreko erregeentzat.

**77. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Jeduthuni, Asafen salmoa.) Oihu egin nion Jainkoari ene ahotsarekin, Jainkoari ene ahotsarekin; eta belarria eman zidan.
2. Nere atsekabeko egunean, Jaunaren bila ibili nintzen, gauean nere minak ibiltzen ziren, eta etzuen gelditu;
3. Jainkoaz orhoitu nintzen, eta larritu nintzen: kexatu nintzen, eta gogortu egin nintzen. Selah.
4. Ene begiak iratzartzen dituzu: hain nazkatuta nago, ezin hitz egin.
5. Kontuan izan ditut aspaldiko egunak, antzinako urteak.
6. Nere kantua oroitzen dut gauean: neure bihotzarekin hitz egiten dut, eta nere izpirituak zorroztasunez bilatu zuen.
7. Jaunak baztertuko al du betiko? eta ez ote da gehiago izango?
8. Bere erruki garbia betiko desagertu al da? Huts al da betiko bere promesa?
9. Jainkoa ahantzi al da errukizkoa izatea? Isildu ote ditu haserreak bere erruki samurrak? Selah.
10. Eta erran nuen: Au da nere eritasuna, baina gogoan izango naiz Goi-Goikoaren eskuineko urteak.
11. Jaunaren egintzak gogoratuko ditut, zure mirari zaharrez gogoratuko naiz.
12. Zure lan guziez ere gogoetatuko dut, eta hire egintzez mintzatuko naiz.
13. Zure bidea, o Jainkoa, santutegian dago: nor da gure Jainko bezain handia?
14. Zu zera mirariak egiten dituen Jainkoa: zure indarra deklaratu duzu herriaren artean.
15. Zure besoaz erreskatatu duzu zure herria, Jakoben eta Joseren semeak. Selah.
16. Jainkoa, urak ikusi zaitu; beldur ziren: sakonak ere nahasi ziren.
17. Hodeiek ura isuri zuten, zeruek hotsa igorri zuten: zure geziak ere kanpora joan ziren.
18. Zure trumoiaren boza zeruan izan zen: tximistak argitu zuten mundua: lurra dardar eta dardar egin zuen.
19. Zure bidea itsasoan dago, eta zure bidea ur handietan, eta zure oinatzak ez dira ezagutzen.
20. Moisesen eta Aaronen eskutik eraman duzu zure herria artalde bat bezala.

**78. KAPITULUA**

1. (Asafen Maskil.) Entzun, ene herria, ene legeari: makurtu zure belarriak ene ahoko hitzetara.
2. Parabola batean zabalduko dut ahoa: aspaldiko esaera ilunak esango ditut:

3. Entzun eta ezagutu ditugunak, eta gure gurasoek kontatu digutena.
4. Ez ditugu haien seme-alabei ezkutatuko, Jaunaren laudorioak, bere indarra eta egin dituen obra miragarriak erakutsiko dizkiegu datozen belaunaldiei.
5. Zeren lekukotasun bat ezarri zuen Jakoben, eta ezarri zuen lege bat Israelen, zeina agindu zien gure gurasoei, haien seme-alabei ezagut zezaten.
6. Geroko belaunaldiak ezagutu ditzan, jaioko ziren haurrak ere; nor sortu eta haien seme-alabei deklaratu behar zaie:
7. Iainkoarengan itxaropena jarri zezaten, eta Jainkoaren obrak ez ahazteko, baina haren manamenduak betetzeko.
8. Eta ez liteke beren arbasoen bezela izan, belaunaldi burugogor eta errebelde; Beren bihotza zuzen jarri ez zuen belaunaldia, eta bere izpiritua Jainkoarekin irmo izan ez zuena.
9. Efraimgo semeak, armatuak eta arkuak zeramatzatela, atzera egin zuten gudu-egunean.
10. Ez zuten Jainkoaren ituna bete, eta ez zuten haren legean ibiltzeari;
11. Eta ahantzi zituen bere obrak, eta egin zituen mirariak.
12. Gauza miragarriak egin zituen beren arbasoen aitzinean, Egiptoko lurrean, Tsoaneko eremuan.
13. Zatitu zuen itsasoa, eta igaroarazi zituen; eta urak pila bat bezala gelditu zituen.
14. Egunez ere hodei batekin eraman zituen, eta gau guzian su argiarekin.
15. Harkaitzak hautsi zituen basamortuan, eta edaten eman zien sakonera handietatik bezala.
16 Harkaitzetik errekak ere atera zituen, eta urak ibaiak bezala isurarazi zituen.
17. Eta are gehiago bekatu egin zuten haren kontra, basamortuan Goi-goikoa iraindu.
18. Eta tentatu zuten Jainkoa beren biotzean, beren gutiziarako haragia eskatuz.
19 Bai, Jainkoaren kontra mintzatu ziren; erran zuten: Jainkoak horni al dezake mahai bat basamortuan?
20. Huna, harkaitza jo zuen, urak isurtzen ziren eta errekak gainezka egin zuten; ogia ere eman dezake? eman diezaioke bere herriari haragia?
21. Horregatik, Jaunak hau entzun zuen, eta haserretu zen: beraz, sua piztu zen Jakoben aurka, eta haserrea ere sortu zen Israelen aurka;
22. Zeren ez zuten Jainkoarengan sinesten, eta haren salbazioan itxaroten ez zutelako.
23 Nahiz eta goitik hodeiei agindu eta zeruko ateak ireki,
24. Eta mana euria bota zien jateko, eta eman zien zeruko laboretik.
25. Gizonak jan zuen aingeruen janaria: igorri zien haragia bete arte.
26. Ekialdeko haizea eragin zuen zeruan, eta bere indarrez hego haizea ekarri zuen.
27. Haragia ere euria egin zuen haien gainera hautsa bezala, eta hegazti lumatuak itsasoko harea bezala.
28. Eta erortzen utzi zuen beren kanpamenduaren erdian, beren bizilekuen inguruan.
29. Jan egin zuten bada, eta aseak izan ziren: zeren eman zien beren nahia;
30. Ez ziren urrundu beren lizunkeriatik. Baina haien haragia ahoan zegoen bitartean,
31. Jainkoaren haserrea etorri zen haien gainera, eta hil zituen hetarik gizenenak, eta hil zituen Israelgo gizon aukeratuak.
32. Hori guztiagatik oraindik bekatu egin zuten, eta ez zuten sinetsi haren miragarriengatik.
33. Hortaz, beren egunak hutsalkerian hondatu zituen, eta beren urteak atsekabeetan.
34. Hil zituenean, bilha zebiltzan, eta itzuli ziren eta goiz galdetu zuten Jainkoa.
35. Eta orhoitu ziren Jainkoa zela haien harkaitza, eta Jainko gorena haien erredentorea.
36. Alabaina, lausengatu zuten beren ahoz, eta gezurra esan zioten beren mihiaz.
37. Zeren haien bihotza ez zen harekin zuzen, eta ez ziren irmo bere itunean.
38. Baina hark, errukiz beterik, barkatu zituen beren gaiztakeria, eta ez zituen suntsitu: bai, askotan urrundu zuen bere haserrea, eta ez zuen piztu bere aserre guztia.
39. Zeren orhoitu baitzen haragi baizik ez zirela; iragaiten den haizea, berriz etortzen ez dena.
40. Zenbat aldiz iraindu zuten basamortuan, eta atsekabetu zuten basamortuan!
41 Bai, atzera egin zuten eta tentatu zuten Jainkoa, eta mugatu zuten Israelgo Santua.
42. Ez ziren orhoitu haren eskuaz, ez etsaiarengandik libratu zituen egunaz.
43. Nola egin zituen bere seinaleak Ejiptoan, eta bere mirariak Zoango eremuan;
44. Eta beren ibaiak odol bihurtu zituzten; eta beren uholdeak, ezin zutela edan.
45. Euliak igorri zituen hekien artera, haiek irentsi zituztenak; eta igelak, suntsitu zituztenak.
46. Eman ziozkan hekien haziak beldarrari, eta beren nekea txingorriari.
47. Haien mahastiak kazkabarraz suntsitu zituen, eta beren sikomoroak izotzez.
48. Haien abereak ere txingorraren esku utzi zituen, eta beren artaldea trumoi beroetara.
49. Beren gañera bota zituen bere haserrearen, haserrearen, eta haserrearen eta atsekabearen latza, haien artean aingeru gaiztoak bidaliz.
50. Bere haserrerako bidea egin zuen; ez zuen heriotzetik libratu haien arima, baizik eta izurriteari eman zioten bizia;
51. Eta Egiptoko lehen-seme guztiak hil zituen; beren indar nagusia Hameko tabernakuluetan:
52. Baina bere herria ardiak bezala atera zuen, eta basamortuan artaldea bezala gidatu zuen.
53. Eta eraman zituen seguru aurrera, ez zitezen beldur izan: baina itsasoak bere etsaiak gainditzen zituen.
54. Eta eraman zituen bere santutegiaren mugara, bere eskuin eskuak erosi zuen mendi honetara.
55. Beren aitzinean bota zituen jendaiak ere, eta banatu zituen ondare bat lerroka, eta ezarri zituen Israelgo leinuak beren etxoletan bizitzera.
56. Alabaina, tentatu eta iraindu zuten Jainko goi-goikoa, eta etzituen gorde haren testigantzak.
57. Bainan atzera egin zuten, eta beren arbasoen antzera egin zuten desleial: alde egin zuten arku engainagarria bezala.
58. Zeren haserretu zuten beren goi-gokiekin, eta jeloskortasunera eraman zuten beren irudi landuekin.

59. Au entzutean Jainkoak, haserretu egin zen, eta izugarri gaitzetsi zuen Israel;
60. Beraz, utzi egin zuen Siloko tabernakulua, gizonen artean jarri zuen oihaltegia;
61. Eta eman zuen bere indarra gatibutasunean, eta bere aintza etsaiaren eskuetan.
62. Bere herria ere ezpataren esku utzi zuen; eta haserretu zan bere ondareaz.
63. Suak hondatu zituen beren gazteak; eta beren neskatilak ez ziren eman ezkontzarako.
64. Haien apaizak ezpataz erori ziren; eta beren alargunek ez zuten negar egin.
65. Orduan esnatu zen Jauna lotik ateratako bat bezala, eta ardoagatik oihu egiten duen gizon indartsua bezala.
66. Eta jo zituen bere etsaiak atzeko aldean, betirako irainan jarri zituen.
67. Gainera, Joseren tabernakuluari uko egin zion, eta ez zuen aukeratu Efraimgo leinua;
68. Baina aukeratu zuen Judako leinua, maite zuen Sion mendia.
69. Eta eraiki zuen bere santutegia jauregi garaiak bezala, betirako ezarri zuen lurra bezala.
70. Dabid ere bere zerbitzaria aukeratu zuen, eta artaldeetatik artu zuen;
71. Ardi handien ondotik ekarri zuen bere herri Jakobi, eta Israel bere ondarea elikatzeko.
72. Beraz, bere bihotzaren zintzotasunaren arabera elikatu zituen; eta bere eskuen trebeziaz gidatu zituen.

**79. KAPITULUA**

1. (Asafen salmoa.) O Jainkoa, jentilak zure ondarean sartu dira; zure tenplu saindua kutsatu dute; pilatu dute Jerusalem.
2. Zure zerbitzarien gorpuak eman dizkiete jateko zeruko hegaztiei, zure sainduen haragia lurreko abereei.
3. Haien odola isuri dute ura bezala Jerusalem inguruan; eta ez zegoen inor lurperatzeko.
4. Gure ingurukoentzat iraingarri bihurtu gara, gure ingurukoentzat iseka eta isekagarri.
5 Noiz arte, Jauna? betiko haserretuko al zara? Zure jelosia suak bezala erreko al du?
6. Isuri zure haserrea, zu ezagutu ez zaituzten nazioen gainera, eta zure izena deitu ez duten erreinuen gainera.
7. Zeren irentsi dute Jakob, eta hondatu egin dute haren bizilekua.
8. Ez gogoratu gure kontra lehengo gaiztakeriak: zure erruki bizkorrak laster eragotzi gaitzazu, zeren oso apalduak baikara.
9. Lagun iezaguzu, gure salbamenaren Jainkoa, zure izenaren aintzarako, eta libra gaitzazu eta garbitu gure bekatuak, zure izenagatik.
10. Zergatik erran behar dute nazioek: Non da beren Jainkoa? ezagut bedi jentilen artean gure begietan isurtzen den zure zerbitzarien odolaren mendekuaz.
11. Etor bedi presoaren hasperenak zure aitzinean; Zure boterearen handitasunaren arabera, gorde dituzu hiltzeko izendatuak;
12. Eta eman itzazu zazpi bider gure auzokoei, Jauna, beren laidoa, zeñaz egin dizuten iraina.
13. Beraz, zure herriak eta zure larreko ardiak eskerrak emango dizkizugu betiko: zure laudorioak gizaldi guztiei erakutsiko diegu.

**80. KAPITULUA**

1 (Xoxanimeduth gainean musikari nagusiari, Asafen salmoa.) Entzun, o Israelgo artzaina, Jose artalde bat bezala eramaten duzuna; kerubinen artean bizi zarena, egizu distira.
2. Efraim, Benjamin eta Manasesen aurrean, piztu zure indarra, eta zatoz salba gaitzazu.
3. Itzuli gaitzazu, Jainkoa, eta egin distira zure aurpegia; eta salbatuko gara.
4. Jainko ejerzituen Jainkoa, noiz arte haserretuko zara zure herriaren otoitzaren aurka?
5. Malko ogiarekin jaten dituzu; eta eman zizkieten malkoak neurri handi batean edateko.
6. Hik gure hurkoei liskar egiten gaituzu, eta gure etsaiek barre egiten dute beren artean.
7. Bihur gaitzazu, ejerzituen Jainkoa, eta distira egin ezazu zure aurpegia; eta salbatuko gara.
8. Egiptotik mahatsondo bat atera zenduzu, jendaiak bota eta landatu.
9. Lekua prestatu zenion haren aurrean, eta sustraitu egin zenion, eta bete zuen lurra.
10. Mendiak haren itzalaz estali ziren, eta haren adarrak zedro ederren antzera.
11. Bere adarrak igorri zituen itsasora, eta bere adarrak ibaira.
12. Zergatik hautsi dituzu, bada, haren hesiak, bidetik igarotzen diren guztiek erauzi dezaten?
13. Basurdeak xahutzen du, eta basapiztiak irensten du.
14. Itzuli, othoizten dizugu, ejerzituen Jainkoa: begiratu zerutik, eta hara, eta bisita ezazu mahatsondo hau;
15. Eta zure eskuin eskuak landatu duen mahastia, eta zuretzat sendotu zenion adarra.
16. Suz erre da, moztu da: zure arpegiaren gaitzespenaz galtzen dira.
17. Izan bedi zure eskua zure eskuineko gizonaren gainean, zeuretzat sendotu duzun gizonaren semearen gainean.
18. Ez gara, beraz, zuregandik alde egingo: bizi gaitzazu, eta zure izena deituko dugu.
19. Bihur gaitzazu, Jauna, armadetako Jainkoa, distira egin ezazu zure aurpegia; eta salbatuko gara.

**81. KAPITULUA**

1. (Gitteko musikari nagusiari, Asafen salmoa.) Kantatu ozen gure indarra Jainkoari, egin alai-hotsa Jakoben Jainkoari.
2. Hartu salmo bat, eta ekarri hona danborra, arpa atsegina salterioarekin.
3 Jo ezazu tronpeta ilberrian, zehaztutako denboran, gure jai egunetan.
4. Zeren hau zen Israelentzat lege bat eta Jakoben Jainkoaren legea.
5. Hau agindu zuen Josegan testigantzatzat, Egiptoko lurretik irten zenean, non aditzen ez nuen hizkuntza bat entzun nuen.
6. Zamatik kendu nion sorbalda: bere eskuak lapikoetatik libratu ziren.

7. Larrialdian dei egin zenuen, eta libratu zaitut; Trumoi-leku ezkutuan erantzun dizut: Meribako uretan probatu zaitut. Selah.
8. Entzun, ene herria, eta emango dizut testigantza: o Israel, baldin entzun badidazu;
9. Ez da zure baitan izango jainko arrotz; ezta jainko arrotz bat ere gurtuko.
10. Ni naiz zure Jainko Jauna, Egiptotik atera zintudana: zabaldu zure ahoa, eta beteko dut.
11. Baina nire herriak ez zuen nire ahotsa entzun nahi; eta Israelek ez zuen ni bat ere nahi.
12. Beraz, eman nizkion beren bihotzen gutiziara, eta ibiltzen ziren beren aholkuetan.
13. Oi ene herriak entzun izan balu, eta Israel nire bideetan ibiliko balitz!
14. Laster menderatuko nituzke haien etsaiak, eta nire eskua beren arerioen aurka itzuliko nituzke.
15. Jaunaren gorrotoak haren menpean jarri beharko lituzkete, baina haien denbora betirako izango zen.
16. Haiek ere bazkatu beharko lituzke garirik onenaz, eta harkaitzetik ateratako eztiz asetuko zaitut.

## 82. KAPITULUA

1 (Asafen salmoa.) Jainkoa indartsuen elkargoan dago; jainkoen artean epaitzen du.
2. Noiz arte injustiziaz epaituko dituzue, eta gaizkileen pertsonak onartuko dituzue? Selah.
3. Defendatu behartsuak eta aitarik gabekoak: egin zuzentasuna behartsuei eta behartsuei.
4. Askatu behartsuak eta behartsuak: libra itzazu gaiztoen eskuetatik.
5. Ez dakite, eta ez dute ulertuko; ilunpetan ibiltzen dira: lurreko zimendu guztiak kanpoan daude.
6. Esan dut: Jainko zarete; eta zuek guztiak zarete Goi-goikoaren seme-alaba.
7. Baina gizonak bezala hilko zarete, eta buruzagietako bat bezala eroriko zarete.
8. Jaiki, o Jainkoa, epai ezazu lurra, zeren herri guziak heredatuko dituzu.

## 83. KAPITULUA

1. (Asafen kanta edo salmoa.) Ez egin isildu, o Jainkoa, ez isilik gelditu, eta ez gelditu, o Jainkoa.
2. Zeren huna zure etsaiek zalaparta egiten dute, eta hi gorroto dutenek burua altxatu dute.
3. Konseju zintzoa hartu dute zure herriaren aurka, eta zure ezkutukoen kontra jo dute.
4. Esan dute: Zatozte eta kendu ditzagun nazio izatetik; Israelen izena ez dadin gehiago oroitu.
5. Zeren adostasun bakarrarekin hitz egin dute: zure kontra elkartu dira;
6. Edomgo tabernak, eta ismaeldarrak; Moab eta agarenetarrak;
7. Gebal, Amon eta Amalek; filistindarrak Tiroko bizilagunekin;
8. Assur ere haiekin elkartu da: Loten semeei lagundu diete. Selah.
9 Egizue madiandarrei bezala; Siserari bezala, Jabiniri bezala, Kisongo errekan:
10. Endorren hil zirenak: lurrarentzat gorotza bezala bihurtu ziren.
11. Egin ezazue beren nobleak Oreb eta Zeeb bezalakoak, eta beren buruzagi guztiak Zebah eta Zalmunna bezala.
12. Zeñak esan zuen: Har ditzagun Jainkoaren etxeak.
13. Ene Jainkoa, egin itzazu gurpil bat bezala; haizearen aurreko zurtoinak bezala.
14. Suak egurra erretzen duen bezala, eta suak mendiak erretzen dituen bezala;
15. Jazar itzazu, bada, zure ekaitzarekin, eta ikaratu ezazu zure ekaitzarekin.
16. Bete haien aurpegia lotsaz; Zure izena bilha dezatela, Jauna.
17. Nahasiak eta aztoratuak izan bedi betirako; bai, lotsatu bedi, eta gal bedi;
18 Gizonek jakin dezatela zu, zeinen izena bakarrik JEHOBA den, lur guziaren gainean gorena zarela.

## 84. KAPITULUA

1 (Gitten gainean musikari nagusiari, Koreren semeentzako salmoa.) Zein atseginak dira zure etxolak, ejerzituen Jauna!
2. Nere arima irrikatzen da, bai, ahultzen da Jaunaren atariengatik;
3. Bai, txolarreak etxea aurkitu du, eta enarak beretzat habia, non ezarri ditzan bere kumeak, zure aldareak ere, ejerzituen Jauna, ene Errege eta ene Jainkoa.
4. Zorionekoak zure etxean bizi direnak: oraindik zu goretsiko zaituzte. Selah.
5. Dohatsua zuregan duen indarra; zeinen bihotzean dauden haien bideak.
6. Bakako haranetik igarotzen direnak putzu bat egiten dute; euriak ere igerilekuak betetzen ditu.
7. Indarrez doaz, Sionen denak agertzen dira Jainkoaren aurrean.
8. Jainko ejerzituen Jainkoa, entzun nire otoitza: entzun, Jakoben Jainkoa. Selah.
9. Begira, o Jainkoa, gure ezkutua, eta begiratu zure gantzutuaren aurpegira.
10. Zeren egun bat zure gorteetan milla baino hobea da. Nahiago nuen nire Jainkoaren etxean atezain izan, gaiztakeriaren etxoletan bizitzea baino.
11. Zeren Jainko Jauna eguzkia eta ezkutua baita: Jaunak grazia eta aintza emango ditu: ez die ezer onik kenduko zuzen dabiltzanei.
12. Ejerzituen Jauna, zorionekoa zuregan konfiantza duen gizona.

## 85. KAPITULUA

1 (Musikari nagusiari, Koreren semeentzako salmoa.) Jauna, zure lurrari mesede egin diozu, Jakoben gatibuak itzuli dituzu.
2. Zure herriaren gaiztakeria barkatu duzu, bere bekatu guztia estali duzu. Selah.
3. Zeure haserre guzia kendu dezu, zure haserrearen sutsutik aldendu zara.
4. Bihur gaitzazu, gure salbamenaren Jainkoa, eta eten ezazu gure kontra zure haserrea.
5. Asarretuko al zara betiko gurekin? aterako al duzu zure haserrea belaunaldi guztietara?

6. Ez gaituzu berriro suspertuko, zure erria zurekin poztu dadin?
7. Erakutsiguzu, Jauna, zure errukia, eta eman iezaguzu zure salbamena.
8. Entzungo dut zer esango duen Jainko Jaunak: bakea esango baitio bere herriari eta bere sainduei, baina ez bezate ergelkeriara itzuli.
9. Ziur hurbil dago haren salbazioa haren beldur direnentzat; aintza bizi dadin gure lurrean.
10 Errukia eta egia elkartzen dira; zuzentasuna eta bakea elkarri musu eman diote.
11. Egia sortuko da lurretik; eta zuzentasunak zerutik begiratuko du.
12. Bai, Jaunak emango du ona dena; eta gure lurrak bere haziak emango ditu.
13. Zuzentasuna joango da haren aitzinean; eta ezarriko gaitu bere urratsen bidetik.

**86. KAPITULUA**

1 (Dabiden otoitza.) Makurtu zure belarria, Jauna, entzun nazazu, pobre eta behartsu naizelako.
2. Gorde nire arima; zeren ni saindua naiz: o ene Jainkoa, salba ezazu zure zerbitzaria zuregan fidatzen dena.
3. Erruki zaitez nirekin, Jauna, egunero dei egiten baitut zuri.
4. Poztu zaitez zure zerbitzariaren arima, zeren zuregana, Jauna, altxatzen dut nire arima.
5. Zeren zu, Jauna, ona zara, eta barkatzeko prest; eta miserikordian ugari dei egiten dizuten guziei.
6. Entzun, Jauna, nire otoitza; eta arreta nire erreguaren ahotsari.
7. Nere neke egunean dei egingo dizut, zeren erantzungo didazu.
8. Jainkoen artean ez dago hi bezalakorik, Jauna; ezta hire obren antzeko obrarik ere.
9. Zuk egin dituzun nazio guztiak etorriko dira eta zure aurrean adoratuko dute, Jauna; eta glorificatuko du zure izena.
10. Zeren zu andia zera, eta mirariak egiten dituzu: zu zera Jainkoa bakarrik.
11. Irakatsi iezadazu zure bidea, Jauna; Zure egian ibiliko naiz: bat egin nire bihotza zure izenaren beldur izateko.
12. Goretsiko zaitut, ene Jainko Jauna, ene bihotz osoz, eta zure izena goratuko dut betiko.
13. Zeren handia da zure urrikalmendua niganako, eta libratu duzu nere arima infernurik txikienetik.
14. O Jainkoa, harroak altxatu dira nire kontra, eta gizon bortitzen batzarrak nire arima bilatu dute; eta ez zaitut jarri haien aurrean.
15. Baina zu, Jauna, errukiz betea, eta errukitsua, pazientzia handikoa, eta erruki eta egiaz betea zara.
16. Bihur zaitezte nigana, eta erruki zaite; eman zure indarra zure zerbitzariari, eta salbatu zure neskamearen semea.
17. Erakuts iezadazu onerako seinale bat; Gorroto nautenek ikus dezatela, eta lotsatu daitezen: zeren zuk, Jauna, lagundu eta konsolatu nauzu.

**87. KAPITULUA**

1 (Koreren semeentzako salmoa edo kantua.) Mendi santuetan dago haren oinarria.
2 Jaunak maite ditu Siongo ateak Jakoben bizileku guztiak baino.
3. Jainkoaren hiria, gauza loriatsuak esan dira. Selah.
4. Rahab eta Babilonia aipatuko ditut ezagutzen nautenei: horra Filistia, eta Tiro, Etiopiarekin; gizon hau han jaio zen.
5. Eta Sionez esango da: Gizon hau eta hura jaio zen harengan, eta gorenak berak ezarriko du.
6. Jaunak kontatuko du, herria idazten duenean, gizon hau han jaio zela. Selah.
7. Han egongo dira kantariak zein instrumentu-jotzaileak: zuregan daude nire iturri guztiak.

**88. KAPITULUA**

1 (Koreren semeentzako kantua edo salmoa, Mahalath Leannoth gainean musikari nagusiari, Heman Ezrahitarraren Maskil). Jauna, nire salbamenaren Jainkoa, oihu egin dut gau eta egun zure aurrean:
2. Etor bedi ene otoitza zure aitzinean: makur ezazu zure belarria ene oihua;
3. Zeren nere arima nekeez betea dago, eta ene bizia hilobiraino hurbiltzen da.
4. Putzura jaisten direnekin kontatua naiz, indarrik ez duen gizona bezala naiz;
5. Hildakoen artean aske, hilobian etzanda dauden hilak bezala, zeinak ez dituzun gehiago gogoratzen, eta zure eskuetatik kenduak dira.
6. Zulorik behean ezarri nauzu, iluntasunean, sakonean.
7. Zure haserrea gogor datza ene gañean, eta hire uhin guziekin atsekabetu nauzu. Selah.
8. Nere ezagunak urruti utzi dituzu; hik higuingarri egin nauzu haientzat: itxi nago, eta ezin ilki.
9. Nere begiak negar egiten du atsekabeagatik: Jauna, egunero dei egin dizut, eskuak zuregana luzatu ditut.
10. Erakutsiko al diezu hildakoei mirariak? hilak piztuko al dira eta laudatuko zaituzte? Selah.
11. Adieraziko al da zure maitasuna hilobian? edo zure leialtasuna suntsipenean?
12. Zure mirariak ezagutuko al dira iluntasunean? eta zure zuzentasuna ahanzturako lurrean?
13. Baina zuri oihu egin dut, Jauna; eta goizean nire otoitzak eragotziko dizu.
14. Jauna, zergatik botatzen duzu nire arima? zergatik ezkutatzen didazu zure aurpegia nigandik?
15. Nere gaztetatik hiltzeko prest nago, zure izuak jasaten ditudan bitartean, nahasten naiz.
16. Zure haserre bizia dabil nigandik; zure izuek moztu naute.
17. Egunero ura bezala inguratzen ziren nire inguruan; elkarrekin inguratu ninduten.
18. Maitalea eta adiskidea urrutitu dituk nigandik, eta ene adiskidea iluntasunean.

**89. KAPITULUA**

1 (Ethan Ezrahidarraren Maskil.) Jaunaren errukiei kantatuko diet betiko: ene ahoz ezagutaraziko diet zure leialtasuna belaunaldi guziei.

2. Zeren erran dut: Errukitasuna betiko eraikiko da: zure leialtasuna ezarriko duzu zeruan bertan.
3. Itun bat egin dut nire aukeratutakoarekin, zin egin diot nire zerbitzari Davidi,
4. Zure hazia betiko ezarriko dut, eta zure tronua eraikiko dut belaunaldi guztietara. Selah.
5. Eta zeruak goretsiko ditu zure mirariak, Jauna: zure leialtasuna ere sainduen elkargoan.
6. Zeruan nor izan daiteke Jaunarekin alderatu? Ahaltsuen artean nor izan daiteke Jaunaren antzekoa?
7. Jainkoa beldurgarria da sainduen batzarrean, eta haren inguruan dauden guzien begirunean.
8. O Jauna, ejerzituen Jainkoa, nor da zure bezalako Jauna indartsua? edo zure inguruan zure leialtasunari?
9. Zuk gobernatzen duzu itsasoaren haserrea: haren olatuak altxatzen direnean, baretu egiten dituzu.
10. Rahab puskatu duzu, hildakoa bezala; zure beso sendoarekin barreiatu dituzu zure etsaiak.
11. Zureak dira zeruak, zureak ere lurra: mundua eta haren betetasunaz, zuk fundatu dituzu.
12. Iparraldea eta hegoa sortu dituzu: Tabor eta Hermon poztuko dira zure izenean.
13. Beso indartsua duzu: indartsua da zure eskua, eta altua da zure eskuinekoa.
14. Justizia eta epaia zure tronuaren bizilekua dira: errukia eta egia joango dira zure aurpegiaren aitzinean.
15. Dohatsua da alai-hotsa ezagutzen duen herria: ibiliko dira, Jauna, zure begitartearen argitan.
16. Zure izenean alaituko dira egun guzian, eta zure zuzentasunean goratuko dira.
17. Zeren zu zera hekien indarren aintza, eta zure mesedean gure adarra goratuko da.
18. Zeren Jauna baita gure babeslea; eta Israelgo Santua da gure errege.
19. Orduan mintzatu zenion ikuskeran zure santuari, eta erran zenion: Ahaltsu denari eman diot laguntza; Herritik hautatua goratu dut.
20. Nere zerbitzari David aurkitu dut; ene olio sainduaz gantzutu dut:
21. Norekin sendotuko da nere eskua: ene besoa ere indartuko du hura.
22. Etsaiak ez du haren kontra eskatuko; eta gaiztakeriaren semeak ez dio asaldatzen.
23. Eta bere etsaiak bere aitzinean kolpatuko ditut, eta gorroto dutenak irainduko ditut.
24. Bainan ene leialtasuna eta ene urrikaltasuna harekin izanen dira, eta ene izenean goratuko da haren adarra.
25. Bere eskua itsasoan ezarriko dut, eta eskuineko eskua ibaietan.
26. Oihu egingo dit: Zu zara ene aita, ene Jainkoa, eta nire salbameneko harkaitza.
27. Era berean, lurreko erregeak baino gorago egingo dut nire lehen-semea.
28. Nire errukia betirako gordeko dut harekin, eta nire ituna irmoa izango da berarekin.
29. Haren hazia ere betiko iraungo dut, eta haren tronua zeruko egunak bezala.
30. Haren seme-alabak ene legea alde batera utzi eta nire erabakietan ez badabiltza;
31. Nere legeak hausten badituzte, eta nire manamenduak betetzen ez badituzte;
32. Orduan behatuko ditut haien transgresioak makilarekin, eta haien gaiztakeria kolpeekin.
33. Hala ere, ez diot nere ontasun maitasuna erabat kenduko, eta ez diot nire leialtasuna huts egin.
34. Ez dut nire ituna hautsiko, ez nire ezpainetatik irtendakoa aldatuko.
35. Behin batean zin egin diot neure santutasunaz ez diodala gezurrik esango Davidi.
36. Bere hazia betiko iraungo du, eta bere tronua eguzkia bezala.
37. Izango da betiko ilargia bezala, eta zeruan lekuko leial bezala. Selah.
38. Baina hik baztertu eta gaitzetsi egin duzu, zure gantzutuarekin haserretu zara.
39. Deuseztatu duzu zure zerbitzariaren ituna: zikindu duzu haren koroa lurrera botaz.
40. Haren hesi guztiak hautsi dituzu; hondamendira eraman dituzu haren gotorlekuak.
41. Bidean dabiltzan guziek hondatzen dute: bere hurkoen iraina da.
42. Bere etsaien eskuineko eskua ezarri duzu; bere etsai guztiak poztu dituzu.
43. Zuk ere itzuli diozu haren ezpataren ertza, eta ez duzu guduan zutik jarri.
44. Bere aintza galdu egin duzu, eta bere tronua lurrera bota.
45. Bere gaztaroko egunak laburtu dituzu, lotsaz estali duzu. Selah.
46 Noiz arte, Jauna? ezkutuko al zara betiko? Sua bezala piztuko al da zure haserrea?
47. Orhoit zazu zein laburra den ene denbora: zergatik egin dituzu alperrik gizon guziak?
48. Zein da gizon bizi dena, eta herioa ikusiko ez duena? libratuko al du bere arima hilobiaren eskutik? Selah.
49. Iauna, non dira zure egian Dabidei zin egin zizkion zure lehengo maitagarriak?
50. Gogoratu, Jauna, zure zerbitzarien irainaz; nola daramadan ene altzoan herri ahaltsu guzien laidoa;
51. Zure etsaiek irainak egin dituzte, Jauna; zeinekin hire gantzutuaren oinatzak gaitzetsi dituzte.
52 Bedeinkatua izan bedi betiko Jauna. Amen, eta Amen.

**90. KAPITULUA**

1 (Moises Jainkoaren gizonaren otoitza.) Jauna, zu izan zara gure bizilekua belaunaldi guztietan.
2. Mendiak sortu baino lehen, edo lurra eta mundua eratu baino lehen, betirako, zu zara Jainkoa.
3. Gizona galbidera biurtzen duzu; eta diozu: Itzuli, gizonen semeak.
4. Zeren milla urte zure aitzinean, atzo iragan zenean bezala, eta gaueko zaintza bezala.
5. Uholde bat bezala eramaten dituzu; lo bat bezala dira: goizean hazten den belarra bezala.
6. Goizean loratzen da, eta hazten da; arratsean moztu eta ihartu egiten da.
7. Zeren zure haserreak hondatzen gaitu, eta zure haserreak asaldatzen gaitu.
8. Zuk jarri dituzu gure gaiztakeriak zure aurrean, gure bekatu ezkutuak zure aurpegiaren argitan.
9. Zeren gure egun guziak iragan dira zure hasarrean: gure urteak kontatzen diren istorio bat bezala igarotzen ditugu.

10. Gure urteetako egunak hirurogei urte eta hamar dira; eta indarragatik laurogei urte badira, ordea, beren indarra da lan eta atsekabea; izan ere, laster mozten da, eta alde egiten dugu hegan.
11. Nork daki zure haserrearen indarra? zure beldurraren arabera, halaxe da zure haserrea.
12. Irakatsi iezaguzu, bada, gure egunak zenbatzen, gure bihotzak jakituriari aplika ditzagun.
13 Itzuli, Jauna, noiz arte? eta damutu bedi zure zerbitzariez.
14. Ase gaitzazu goiz zure errukiaz; poztu eta poztu gaitezen gure egun guztietan.
15. Poztu gaitzazu gaiztakeria ikusi dugun egunen arabera.
16. Ager bedi zure obra zure zerbitzariei, eta zure aintza haien seme-alabei.
17. Eta izan bedi gure gainean Jaunaren gure Jainkoaren edertasuna, eta finkatu ezazu gure eskuen lana; bai, gure eskuen lanak zuek ezarri.

**91. KAPITULUA**

1. Goi-goikoaren leku sekretuan bizi dena Ahalguztidunaren itzalpean egongo da.
2. Jaunari esango diot: Nire babeslekua eta gotorlekua da, ene Jainkoa; harengan fidatuko naiz.
3. Ziur libratuko zaitu hegaztiaren amarrutik, eta izurrite zaratatsutik.
4. Bere lumaz estaliko zaitu, eta bere hegoen azpian fidatuko zara: haren egia izango da zure ezkutu eta ezkutu.
5. Ez diozu beldur izan gaueko izuari; ezta egunez hegan dabilen geziagatik ere;
6. Ezta ilunpetan dabilen izurriteagatik; ezta eguerdian xahutzen duen suntsipenagatik ere.
7. Mila eroriko dira zure alboan, eta hamar milla zure eskuinera; baina ez da zuregana hurbilduko.
8. Zure begiekin bakarrik ikusiko duzu gaiztoen saria.
9. Nere babeslea den Jauna, goiena ere, zure bizileku egin baituzu;
10. Ez zaizu gaitzik gertatuko, eta ez da izurriterik hurbilduko zure bizilekutik.
11. Zeren bere aingeruei aginduko diete zure gain, zure bide guzietan gorde zaitzatela.
12. Euren eskuetan eramango zaituzte, ez dezazun zure oina harriaren kontra kolpatu.
13. Lehoia eta batarraren gainean zapalduko dituzu: lehoi gaztea eta herensugea zapalduko dituzu oinak.
14. Zeren nigan jarri baitu bere amodioa, beraz libratuko dut: goian ezarriko dut, zeren ezagutu baitu ene izena.
15. Oihu egingo dit, eta nik erantzungo diot: harekin izango naiz atsekabean; libratuko dut, eta ohoratuko dut.
16. Bizitza luzez asetuko dut, eta erakutsiko diot nire salbamena.

**92. KAPITULUA**

1 (Salmoa edo Kanta bat larunbaterako.) Ona da Jaunari eskerrak ematea, eta zure izenari gorespenak kantatzea, oi Goi-goikoa;
2. Goizean zure maitagarritasuna eta gauero zure leialtasuna erakusteko,
3. Hamar sokako tresna baten gainean eta salterioaren gainean; arparen gainean soinu solemne batekin.
4. Zeren zuk, Jauna, poztu nauzu zure lanagatik: zure eskuen obretan garaile izango naiz.
5. Jauna, zein handiak diren zure obrak! eta zure pentsamenduak oso sakonak dira.
6. Gizon basatiak ez daki; ergelak ez du hau ulertzen.
7. Gaiztoak belarra bezela urrutiratzen direnean, eta gaiztakeriaren egile guztiak loratzen direnean; betirako suntsituko dira:
8. Baina zu, Jauna, goiena zara betiko.
9. Zeren, horra zure etsaiak, Jauna, zeren, horra, zure etsaiak galduko dira; gaiztakeriaren egile guztiak sakabanatu egingo dira.
10. Baina ene adarra altxatuko duzu unikornoaren adarra bezala: olio freskoz gantzutuko naute.
11. Nere begiak ere ikusiko du nere desira ene etsaien gainean, eta ene belarriek entzunen dute ene kontra altxatzen diren gaiztoen ene nahia.
12. Zintzoa palmondoa bezala loratuko da: zedroa bezala haziko da Libanon.
13. Jaunaren etxean landatutakoak loratuko dira gure Jainkoaren atarietan.
14. Zahartzaroan oraindik fruitua emango dute; lodi eta loratsu izango dira;
15. Jauna zuzena dela erakusteko: bera da nire harkaitza, eta ez dago bere baitan injustiziarik.

**93. KAPITULUA**

1. Jauna da errege, handitasunez jantzia dago; Jauna, bere burua gerriko duen indarrez jantzia dago;
2. Zure tronua aintzinatik finkatua da: zu betikoa.
3. Uholdeak altxatu dira, Jauna, uholdeek beren ahotsa altxatu dute; uholdeek bere olatuak altxatzen dituzte.
4. Goiko Jauna, ur askoren zarata baino indartsuagoa da, itsasoko olatu indartsuak baino.
5. Zure lekukotasunak zintzoak dira: saindutasuna zure etxea da, Jauna, betiko.

**94. KAPITULUA**

1. Jainko Jauna, mendekua baitagokio; O Jainkoa, mendekua denari, erakutsi zeure burua.
2. Altxa zaitez, lurreko jujea: harroei saria eman.
3. Jauna, noiz arte gaiztoak, noiz arte garaituko dira gaiztoak?
4. Noiz arte esango eta esango dituzte gauza gogorrak? eta gaiztakeriaren egile guztiak bere burua harrotzen dira?
5. Zure herria apurtzen dute, Jauna, eta zure ondarea hondatzen dute.
6. Hiltzen dituzte alarguna eta arrotza, eta hiltzen dituzte aitarik gabekoak.
7 Baina diote: Jaunak ez du ikusiko, eta Jakoben Jainkoak ez du ikusiko.
8. Jakin ezazue, erriaren artean basatiak: eta ergelak, noiz izango zarete jakintsu?
9. Belarria landatu zuenak, ez al du adituko? begia eratu zuenak, ez al du ikusiko?
10. Jendeak zigortzen dituenak, ez al ditu zuzenduko? gizakiari ezagutza irakasten dionak, ez al du jakingo?
11. Badaki Jaunak gizakiaren pentsamenduak, hutsalkeria direla.

12. Dohatsua da, Jauna, zure legetik irakasten duzun gizona;
13. Eman diezaiozun atsedena gaiztoen egunetatik, gaiztoentzat zuloa egin arte.
14. Zeren Jaunak ez du bere herria baztertuko, ez du utziko bere ondarea.
15. Baña juizioa itzuliko da zuzentasunera, eta bihotz zuzen guziak hari segituko diote.
16. Nor altxatuko da niretzat gaiztakeriaren kontra? edo nor jarriko da nire alde gaiztakeriaren egileen aurka?
17 Jauna nire laguntza izan ez balitz, nire arima ia isilik egonen zen.
18. Nik erran nuenean: Ene oina labaintzen da; zure errukiak, Jauna, eutsi ninduen.
19. Nire baitan nere pentsamenduen ugaritasunean, zure erosotasunak gozatzen du ene arima.
20. Gaiztakeriaren tronuak zurekin elkartasuna izango al du, legez gaiztakeriak egiten dituenak?
21. Zintzoen arimaren kontra biltzen dira, eta odol errugabea kondenatzen dute.
22. Baina Jauna da nire babesa; eta ene Jainkoa da nire babeslekuko harkaitza.
23. Eta ekarriko ditu beren gaiztakeria, eta moztuko ditu beren gaiztakeriaz; bai, gure Jainko Jaunak kenduko ditu.

**95. KAPITULUA**

1. Zatoz, kanta diezaiogun Jaunari: egin dezagun hots pozgarria gure salbameneko harkaitzari.
2. Etor gaitezen haren aitzinean eskerrak emanez, eta egin diezaiogun hots pozgarria salmoekin.
3. Zeren Jauna Jainko handia da, eta Errege handia jainko guztien gainetik.
4. Haren esku dago lurreko sakonak: bere baita mendien indarra.
5. Berea da itsasoa, eta berak egin zuen, eta bere eskuek osatu zuten lehorra.
6. Zatoz, adora gaitezen eta makur gaitezen: belaunikatu gaitezen, gure egin duen Jaunaren aurrean.
7. Zeren bera da gure Jainkoa; eta gu gara bere larreko jendea, eta bere eskuko ardiak. Gaur bere ahotsa entzungo baduzue,
8. Ez gogortu zure bihotza, probokazioan bezala, eta basamortuko tentazioaren egunean bezala;
9. Zuen arbasoek tentatu nindutenean, probatu nindutenean, eta ikusi zutenean nire lana.
10. Berrogei urtez atsekabetu nintzen gizaldi honekin, eta esan nuen: Beren bihotzean oker dabilen herria da, eta ez ditu nire bideak ezagutu;
11. Nori zin egin nion nere hasarrean, ez zirela nere atsedenaldian sartuko.

**96. KAPITULUA**

1 Kantatu Jaunari kantu berri bat: kanta ezazue Jaunari, lur guziak.
2. Kantatu Jaunari, bedeinkatu haren izena; erakutsi egunez egun bere salbamena.
3. Adierazi bere ospea jentilen artean, bere mirariak herri guztien artean.
4. Zeren Jauna handia da, eta oso laudagarria: Jainko guztien gainetik beldurgarria da.
5. Zeren herrietako jainko guztiak idoloak dira, baina Jaunak egin zituen zeruak.
6. Ohorea eta handitasuna bere aurrean ditu: indarra eta edertasuna bere santutegian.
7 Eman itzazue Jaunari, herriaren senideak, eman Jaunari aintza eta indarra.
8. Eman Jaunari bere izenari dagokion aintza: ekarri opari bat eta zatoz haren atarietara.
9. Agurtu ezazute Jauna saindutasunaren edertasunean: beldur izan haren aurrean, lur guzia.
10. Esan jentien artean, Jauna dela errege, mundua ere finkatuko da, ez dadila hunkitu: berak epaituko ditu herriak zuzenki.
11. Poztu bedi zeruak, eta poztu bedi lurra; orroa bedi itsasoa, eta haren betetasuna.
12. Alai izan bedi zelaia eta bertan dagoen guztia: orduan alaituko dira basoko zuhaitz guztiak
13. Jaunaren aitzinean, ethorri baita, lurra juzgatzera ethorri baita;

**97. KAPITULUA**

1. Jauna da errege; poztu bedi lurra; poztu bedi uharte ugari.
2. Hodeiak eta iluntasunak ditu bere inguruan: zuzentasuna eta juizioa bere tronuaren egoitza dira.
3. Su bat dabil haren aitzinean, eta erretzen ditu bere etsaiak inguruan.
4. Haren tximistak argitu zuten mundua: lurrak ikusi zuen, eta dardar egin zuen.
5 Mendiak argizaria bezala urtu ziren Jaunaren aurrean, lur osoaren Jaunaren aurrean.
6. Zeruak bere zuzentasuna aditzera ematen du, eta herri guziak ikusten du haren aintza.
7. Nahastuak izan bedi irudi landuak zerbitzatzen dituzten guziak, idoloez harrotzen direnak: adora ezazute hura, jainko guziak.
8. Sionek entzun zuen, eta poztu zen; eta Judako alabak poztu ziren zure epaiengatik, Jauna.
9. Zeren zu, Jauna, lur guzien gañetik goratua zara, jainko guztien gañetik goratua.
10. Jauna maite duzuenok, gorroto ezazu gaiztakeria: hark gordetzen ditu bere sainduen arimak; gaiztoen eskuetatik libratzen ditu.
11. Argia erein da zintzoentzat, eta poza bihotz zuzenentzat.
12. Poztu zaitezte Jaunagan, zintzook; eta eskerrak eman bere santutasunaz oroitzean.

**98. KAPITULUA**

1 (Salmo bat.) Kantatu Jaunari kantu berri bat; zeren gauza miragarriak egin ditu: bere eskuineko eskuak, eta bere beso sainduak, garaipena lortu du.
2. Jaunak bere salbamena ezagutarazi du, bere zuzentasuna jendaien aitzinean agertu du.
3. Oroitu da bere errukiaz eta bere egiaz Israelgo etxearekiko: lurreko bazter guziek ikusi dute gure Jainkoaren salbazioa.
4. Egizue alai-hotsa Jaunari, lur guziak: egin hots handia, eta alaitu zaitezte, eta kantatu gorespenak.
5. Kantatu Jaunari harparekin; harparekin, eta salmo baten ahotsarekin.

6 Turutekin eta korneta-hotsarekin egin alai-hotsa, Jaunaren, Erregearen aurrean.
7. Orroa bedi itsasoa eta haren betetasuna; mundua, eta bertan bizi direnak.
8. Uholdeek eskuak txalo egin bezate, muinoak elkarrekin alai
9. Jaunaren aurrean; lurra juzgatzera ethorri baita: zuzentasunez epaituko du mundua, eta herriak zuzentasunez.

**99. KAPITULUA**

1. Jauna da errege; ikara bedi herria: kerubinen artean eserita dago; lurra mugi dadila.
2. Jauna handia da Sionen; eta jende guztiaren gainetik dago.
3. Gora beza zure izen andi eta ikaragarria; santua baita.
4. Erregeren indarrak ere maite du juizioa; zuzentasuna ezartzen duzu, epaia eta zuzentasuna egiten dituzu Jakobengan.
5. Gora ezazue gure Jainko Jauna, eta adora ezazue haren oinetako aulkian; santua baita.
6. Moises eta Aaron bere apaizen artean, eta Samuel bere izena deitzen dutenen artean; dei egin zioten Jaunari, eta hark erantzun zien.
7. Zutabe hodeitsuan mintzatu zitzaien: gorde zituzten haren lekukotasunak eta eman zien agindua.
8. Zuk erantzun diezu, Jauna, gure Jainkoa, haiek barkatu zituen Jainko bat izan zinen, haien asmakizunez mendeku hartu bazina ere.
9. Gora ezazu gure Jainko Jauna, eta adora ezazu bere muino santuan; zeren gure Jainko Jauna santua baita.

**100. KAPITULUA**

1 (Laudoriozko salmoa.) Egizue alai-hotsa Jaunari, lurralde guztiok.
2. Zerbitzatu Jauna poztasunez: zatoz haren aitzinean kantuz.
3. Jakizue Jauna dela Jainkoa: berak egin gaituena da, eta ez gu geu; gu gara bere herria, eta bere larreko ardiak.
4. Sar zaitezte haren atheetan eskerrak emanez, eta haren atarietan laudorioz;
5. Zeren ona da Jauna; bere errukia betikoa da; eta bere egiak gizaldi guzietara iraun du.

**101. KAPITULUA**

1. (Dabiden salmoa.) Erruki eta epaia kantatuko dut: zuri, Jauna, kantatuko dut.
2 Nere burua zuhur jokatuko dut modu ezin hobean. O noiz etorriko zara nigana? Nire etxe barruan ibiliko naiz bihotz ezin hobeaz.
3. Ez dut gauza gaiztorik jarriko ene begien aitzinean: gorroto dut alde egiten dutenen lana; ez da niri itsatsiko.
4. Bihotz gaiztoa aldenduko da nigandik: ez dut ezagutuko gaiztorik.
5. Nork ezkutuan kalumniatzen duen hurkoa, hura kenduko dut: begirada goratua eta bihotz harroa duena ez dut sufrituko.
6. Ene begiak lurreko fededunengana izango dira, nirekin bizi daitezen: bide onetan dabilena, zerbitzatuko nau.
7. Engainua egiten duena ez da biziko ene etxean, gezurra esaten duena ez da nire aitzinean geldituko.
8. Goiz hondatuko ditut lurreko gaizto guztiak; Jaunaren hiritik egile gaizto guztiak kenduko ditut.

**102. KAPITULUA**

1 (Ahulduaren otoitza, larrituta dagoenean eta bere kexua Jaunaren aurrean isurtzen duenean.) Entzun, Jauna, nire otoitza, eta heldu bedi zuregana ene oihua.
2. Ez ezkutatu zure arpegia niregandik atsekabean nagoen egunean; makurtu zure belarria nigana: deitzen dudan egunean, erantzun iezadazu laster.
3. Zeren nire egunak kea bezala irten dira, eta nire hezurrak sutondo bat bezala erre dira.
4. Nere biotza zauritua dago, eta ihartua da belarra bezala; beraz, nire ogia jatea ahazten zait.
5. Nire intziriaren ahotsagatik nire hezurrak larruazalera atxikitzen dira.
6. Basamortuko pelikanoa bezalakoa naiz: basamortuko hontza bezalakoa naiz.
7. Begira nago, eta txolarre bat bezala nago etxe-gainean.
8. Ene etsaiek egun guzian iraintzen naute; eta nere kontra erotuta daudenek zin egin dute.
9. Zeren errautsak ogia bezala jan ditut, eta negarrez nahastu ene edaria,
10. Zure haserreagatik eta zure haserreagatik, zeren altxatu nauzu eta behera bota nauzu.
11. Nere egunak urritzen den itzala bezalakoak dira; eta ihartu naiz belarra bezala.
12. Baina zu, Jauna, betiko iraungo duzu; eta zure oroitzapena belaunaldi guztietara.
13. Jaikiko zara, eta urrikalduko zara Sion, zeren bere onerako garaia heldu da.
14. Zeren zure zerbitzariek atsegin dute haren harrietan, eta haren autsa atsegin dute.
15. Beraz, jendaiak Jaunaren izenaren beldur izango dira, eta zure aintza lurreko errege guziak.
16. Jaunak Sion eraikitzen duenean, bere aintzan agertuko da.
17. Behartsuen otoitza erreparatuko du, eta ez haien otoitza mespretxatuko.
18. Hau idatziko da ondorengo belaunaldientzat, eta sortuko den herriak goretsiko du Jauna.
19. Zeren bere santutegiaren altueratik behera begiratu du; zerutik ikusi zuen Jaunak lurra;
20. Presoaren intziriak entzuteko; hiltzeko izendatuak direnak askatzea;
21. Jaunaren izena Sionen eta haren gorespena Jerusalemen aditzera;
22 Herria eta erreinuak Jaunaren zerbitzatzeko bildu direnean.
23. Bidean ahuldu zituen nire indarrak; laburtu zidan egunak.
24. Esan nuen: O ene Jainkoa, ez nazazu kendu nire egunen erdian: zure urteak gizaldi guztietan dira.
25. Aintzinatik ezarri zenituen lurra, eta zeruak zure eskuen obra dira.
26. Haiek galduko dira, baina zuk iraungo duzu: bai, guztiak zahartuko dira jantzia bezala; soñeko bat bezala aldatuko dituzu, eta aldatuko dira;

27. Baina zu berbera zara, eta zure urteak ez du amaierarik izango.
28. Zure zerbitzarien semeak iraungo dute, eta beren hazia zure aurrean ezarriko da.

**103. KAPITULUA**

1. (Dabiden salmoa.) Bedeinkatu Jauna, ene arima, eta bedeinka ezazu nire barnean dagoen guztia bere izen saindua.
2. Bedeinkatu Jauna, ene arima, eta ez ahaztu haren onura guztiak;
3. Nork barkatzen dituen zure gaiztakeria guztiak; zure gaixotasun guztiak sendatzen dituena;
4. Nork libratzen duen zure bizia hondamenetik; maitasunez eta erruki samurrez koroatzen zaituena;
5. Nork asetzen du zure ahoa gauza onez; beraz, zure gaztetasuna arranoarena bezala berritzen da.
6 Jaunak zuzentasuna eta epaia egiten ditu zapaldu guztientzat.
7. Bere bideak Moisesi ezagutarazi zizkion, Israelgo semeei bere egintzak.
8 Errukitsua eta errukitsua da Jauna, haserrerako motela eta errukitsua.
9. Ez du beti irainduko, eta ez du bere haserrea betiko gordeko.
10. Ez gaitu gure bekatuen arabera jokatu; ez gaitu gure gaiztakeriaren arabera saritu.
11. Zeren nola zerua lurraren gañetik gora den, ain handia da haren urrikaltasuna haren beldur direnekiko.
12. Ekialdea mendebaldetik den bezain urrun, hain urrun urrundu ditu gure gaiztakeriak.
13. Aitak bere seme-alabak errukitzen dituen bezala, Jaunak errukitzen ditu haren beldur direnak.
14. Ezen berak ezagutzen du gure egitura; hautsa garela gogoratzen da.
15. Gizonari dagokionez, bere egunak belarra bezela dira: soroko lorea bezala, hala loratzen da.
16. Izan ere, haizea igarotzen da, eta joan da; eta haren lekuak ez du gehiago ezagutuko.
17. Baina Jaunaren errukia betirako da haren beldur direnentzat, eta bere zuzentasuna seme-alabenganako;
18. Bere ituna betetzen dutenei, eta bere manamenduak betetzeko gogoan dutenei.
19. Jaunak bere tronua prestatu du zeruetan; eta bere erreinuak guzien gainean menperatzen ditu.
20. Bedeinkatu Jauna, bere aingeruak, indar handia duzuenok, bere manamenduak betetzen dituzuenok, bere hitzaren ahotsa entzunez.
21. Bedeinka ezazue Jauna, haren armada guztiak; Bere ministroak, bere atsegina egiten duzuenak.
22. Bedeinkatu Jauna, bere eginkizun guztiak bere menpeko toki guztietan: bedeinkatu Jauna, ene arima.

**104. KAPITULUA**

1. Bedeinkatu Jauna, ene arima. Jauna, ene Jainkoa, oso handia zara; ohorez eta maiestatez jantzia zara.
2. Soinekoz bezela argiz estaltzen zaituena, zerua oihal bat bezala zabaltzen duzuna;
3. Nork jartzen ditu bere ganberetako habeak uretan, zeñak egiten ditu hodeiak bere gurdia, zeña dabil aizearen hegaletan;
4. Bere aingeruak izpiritu egiten dituena; bere ministroak su sutsua:
5. Nork ezarri zituen lurraren zimenduak, ez zedin betiko kendu.
6. Soineko batez bezela estali zenduan sakona: urak mendien gañean gelditu ziran.
7. Zure errietaz ihes egin zuten; hire trumoiaren bozaz laster joan ziren.
8. Mendietatik igotzen dira; haranetan jaisten dira zuk haientzat sortu duzun tokira.
9. Muga bat ezarri duzu, haiek igaro ez daitezen; lurra estaltzeko berriro ez daitezela bueltatzen.
10. Haranetara igortzen ditu iturriak, muinoen artean doazenak.
11. Baserriko abere guztiei edaten diete: basa-astoek egarria asetzen dute.
12. Haien bidez izango dute beren bizilekua zeruko hegaztiak, adar artean kantatzen dutenak.
13. Hark ureztatzen ditu muinoak bere geletatik: zure lanetako fruituaz ase da lurra.
14. Hark sortzen du belarra abereentzat, eta belarra gizakiaren zerbitzurako, lurretik janaria atera dezan;
15. Eta gizakiaren bihotza pozten duen ardoa, eta bere aurpegia distira egiteko olioa, eta gizonaren bihotza sendotzen duen ogia.
16. Izerdiz beterik daude Jaunaren zuhaitzak; landatu dituen Libanoko zedroak;
17. Hegaztiek habiak egiten dituzten tokian: zikoinari dagokionez, izeiak dira bere etxea.
18. Muino garaiak ahuntzentzako babesleku dira; eta arrokak konientzat.
19. Hark ezarri zuen ilargia urtaroetarako: eguzkiak jakiten du bere jautsi.
20. Iluntasuna egiten duzu, eta gaua da, non basoko abere guztiak arrastaka dabiltzan.
21. Lehoi gazteek orro egiten dute beren harrapakinaren atzetik, eta Jainkoarengandik bilatzen dute beren janaria.
22. Eguzkia ilkitzen da, elkartzen dira, eta beren zirkuluetan etzan.
23. Gizona ilkitzen da bere lanera eta bere lanera arratsera arte.
24. Jauna, zein anitz diren zure obrak! zuhurtziaz egin dituzu guztiak: zure aberastasunez betea dago lurra.
25. Halaxe da itsaso handi eta zabal hau, zeinetan ezin konta daitezkeen gauzak arrastaka, abere txikiak eta handiak.
26. Hor doaz ontziak: hor dago leviatan hura, bertan jotzeko egin duzuna.
27. Hauek guziak zuregan itxaron; sasoian eman dezazuen jatea.
28. Zuk ematen diezuna, biltzen dute: hire eskua zabaltzen duzu, ongi beteak dira.
29. Hik ezkutatzen duk zure arpegia, aztoratu dira: zuk arnasa kentzen diezu, iltzen dira eta itzultzen dira beren hautsetara.
30. Zure izpiritua igortzen duzu, sortuak dira, eta berritzen duzu lurraren aurpegia.
31. Jaunaren aintza betiko iraungo du: Jauna poztuko da bere egintzetan.

32. Begiratzen du lurrari, eta dardar egiten du;
33. Bizi naizen bitartean kantatuko diot Jaunari: nire Jainkoari abestuko diot nire izatean naizen bitartean.
34. Goxoa izango da haren gogoeta: poztuko naiz Jaunagan.
35. Desegin bedi bekatariak lurretik, eta gaiztoak ez bedi gehiago izan. Bedeinkatu Jauna, ene arima. Gora ezazue Jauna.

**105. KAPITULUA**

1. Eskerrak eman Jaunari; dei egin haren izena: ezagutarazi haren egintzak herriaren artean.
2. Kantatu iezaiozu, kanta iezaiozu salmoak: mintza zaitezte haren miragarri guzietaz.
3. Aintza zaitezte haren izen sainduaz: poztu bedi Jaunaren bila ari direnen bihotza.
4. Bila ezazue Jauna, eta haren indarra: bilatu beti haren aurpegia.
5. Gogoratu harek egin dituen obra miragarriak; bere mirariak, eta bere ahoko juizioak;
6. O Abrahamen bere zerbitzariaren hazia, Jakoben semeak, bere aukeratuak.
7. Bera da gure Jainko Jauna: bere epaiak lur osoan daude.
8. Oroitu da betirako bere ituna, mila gizaldietarako agindu zuen hitzaz.
9. Zein ituna egin zuen Abrahamekin, eta Isaaki egin zion zin;
10. Eta berretsi zion Jakobi legetzat, eta Israeli betiko ituntzat.
11. Esanez: Zuri emango dizut Kanaango lurra, zure ondarearen zortea.
12. Gizon gutxi batzuk zirenean; bai, oso gutxi, eta arrotzak bertan.
13. Nazio batetik bestera, erreinu batetik bestera herrira joaten zirenean;
14. Ez zuen utzi nehori gaiztakeriarik egin zezan: bai, erregeak epaitzen zituen haiengatik;
15. Esan ziotela: Ez ukitu ene gantzutua, eta ez egin kalterik ene profetei.
16. Gainera, gosetea dei egin zuen lurraren gainean: hautsi zuen ogi-makil osoa.
17. Beren aitzinean gizon bat bidali zuen, Jose, zerbitzaritzat saldu zena.
18. Noren oinak kateez mindu zituzten: burdinaz ezarri zuten;
19 Haren hitza heldu zen arte: Jaunaren hitzak probatu zuen.
20. Erregeak bidali eta askatu zuen; baita herriaren buruzagia ere, eta utzi aske.
21. Bere etxeko jaun eta ondasun guzien buruzagi egin zuen.
22. Bere buruzagiak bere nahiera lotzeko; eta irakatsi bere senatari jakituria.
23. Israel ere etorri zen Egiptora; eta Jakobek Hamen lurrean egon zan.
24. Eta asko handitu zuen bere herria; eta etsaiak baino indartsuago egin zituen.
25. Bihurtu zuen haien bihotza bere herria gorrotatzeko, bere zerbitzariekin maltzurkeria egiteko.
26. Moises bere zerbitzaria bidali zuen; eta Aaronek aukeratu zuena.
27. Haien artean bere seinaleak eta mirariak egin zituzten Hamen lurrean.
28. Iluntasuna igorri zuen, eta iluntasuna egin zuen; eta ez ziren haren hitzaren aurka matxinatu.
29 Odol bihurtu zituen haien urak, eta haien arrainak hil zituen.
30. Haien lurraldeak igelak ugari sortu zituen, beren erregeen geletan.
31. Berak mintzatu zen, eta etorri ziren hainbat euli mota, eta zorriak beren lurralde guztietan.
32. Euriaren truke txingorra eman zien, eta su garratza beren lurrean.
33. Haien mahastiak eta pikuak ere jo zituen; eta hausten dituzte beren kostaldeko zuhaitzak.
34. Mintzatu zen, eta etorri ziren txingurrak, eta beldarrak, eta horiek zenbatu gabe.
35. Eta jan zituzten beren lurreko belar guziak, eta irentsi zituzten beren lurreko fruituak.
36. Haien lurraldeko lehen-seme guztiak ere hil zituen, haien indar guztien buruzagiak.
37. Zilarrez eta urrez ere atera zituen, eta ez zegoen beren leinuen artean ahul bat.
38. Poztu egin zen Egipto alde egin zutenean, zeren hekien beldurra erori zitzaien.
39. Hodei bat zabaldu zuen estalki gisa; eta sua gauean argia emateko.
40. Jendeak eskatu zuen, eta galeperrak ekarri zituen, eta zeruko ogiarekin ase zituen.
41. Ireki zuen harkaitza, eta urak irten ziren; leku lehorretan ibiltzen ziren ibai bat bezala.
42. Zeren oroitu zen bere promesa santua, eta Abraham bere zerbitzaria.
43. Eta atera zuen bere erria bozkarioz, eta bere aukeratuak bozkarioz.
44. Eta eman zizkieten nazioen lurrak, eta heredatu zituzten erriaren lana;
45. Beha zezaten bere legeak, eta bete zezaten haren legeak. Gora ezazue Jauna.

**106. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Eskerrak eman Jaunari; ona baita, bere errukia betikoa baita.
2. Nork esan ditzake Jaunaren egintza ahaltsuak? Nork eman dezake bere laudorio guztiak?
3. Zorionekoak epaia behatzen dutenak, eta beti zuzentasuna egiten dutenak.
4. Gogoratu nirekin, Jauna, zure herriari egiten diozun mesedearekin: bisita nazazu zure salbamenduarekin;
5. Ikus dezadan zure hautatuen ona, poztu nadin zure herriaren alaitasunaz, zure ondarearekin goratzeko.
6. Gure arbasoekin bekatu egin dugu, gaiztakeria egin dugu, gaiztakeria egin dugu.
7. Gure arbasoek ez zituzten ulertu zure mirariak Egipton; ez ziren gogoratu zure erruki ugariaz; baina itsasoan zirikatu zuen, baita Itsaso Gorrian ere.
8. Hala ere, bere izenagatik salbatu zituen, bere ahalmen handia ezagut zezan.
9. Itsaso Gorria ere mehatxatu zuen, eta lehortu egin zen: hala eraman zituen sakonean barrena, basamortuan bezala.
10. Eta salbatu zituen gorroto zituenaren eskuetatik, eta etsaiaren eskuetatik libratu zituen.

11. Eta urak estali zituen beren etsaiak: ez zen haietako bat ere gelditu.
12. Orduan sinistu zituzten haren hitzak; bere laudorioa kantatu zuten.
13. Laster ahaztu zituzten haren obrak; ez zuten haren aholkuaren zain egon:
14. Alabaina, basamortuan izugarri gutiziatu zuten, eta basamortuan tentatu zuen Jainkoa.
15. Eta eman zien beren eskaria; baina argaltasuna igorri zien haien ariman.
16 Kanpalekuan Moisesi eta Aaron Jaunaren sainduari bekaizkeria eman zioten.
17 Lurra ireki eta irentsi zuen Datan, eta Abiramen taldea estali zuen.
18. Eta su bat piztu zen haien taldean; garrak gaiztoak erre zituen.
19. Zekor bat egin zuten Horeben, eta gurtu zuten irudi urtua.
20. Horrela aldatu zuten beren aintza, belarra jaten duen idiaren itxura.
21. Ahaztu zuten beren salbatzailea den Jainkoa, Egipton gauza handiak egin zituena;
22. Lan miragarriak Hamen lurrean, eta gauza ikaragarriak Itsaso Gorriaren ondoan.
23. Argatik erran zuen suntsituko zituela, Moises bere hautetsia ezpada haren aitzinean urratzean, bere haserrea uxatzeko, hek suntsitzeko.
24. Bai, mespretxatu zuten lurralde atsegina, ez zuten sinetsi haren hitza.
25. Bainan marmar egin zuten beren etxoletan, eta ez zioten entzun Jaunaren boza.
26. Hargatik altxatu zuen eskua haien kontra, basamortuan iraultzeko.
27. Haien hazia ere nazioen artean iraultzeko, eta lurraldeetan barreiatzeko.
28. Baalpeorrekin ere elkartu ziren, eta jan zituzten hildakoen sakrifizioak.
29. Horrela haserretu zuten beren asmakizunekin, eta izurritea sartu zitzaien.
30. Orduan altxatu zen Finees, eta epaitu zuen, eta horrela gelditu zen izurritea.
31. Eta hori gizaldiko gizaldientzat zuzentasuntzat konputatua izan zen betirako.
32. Haserretu zuten hura ere liskarretako urengatik, eta Moisesekin gaiztotu zen haiengatik.
33. Zeren bere izpiritua zirikatu baitzuten, ezpainez oharkabean hitz egin baitzuen.
34 Ez zituzten suntsitu Jaunak agindu zien nazioak:
35. Baña nahasi ziran jentien artean, eta ikasi zituzten beren obrak.
36. Eta zerbitzatzen zituzten beren idoloak, zeinak lazo ziren haientzat.
37 Bai, beren semeak eta beren alabak sakrifikatu zituzten deabruei,
38. Eta isuri zuten odol errugabea, beren semeen eta beren alaben odola, zeinak Kanaango idoloei sakrifizioa eman zieten, eta lurra odolez kutsatu zen.
39. Horrela kutsatu ziren beren lanekin, eta prostituzioan joan ziren beren asmakizunekin.
40 Horregatik piztu zen Jaunaren haserrea bere herriaren aurka, non bere ondarea gaitzetsi zuen.
41. Eta eman zituen jentilen eskuetan; eta haiek gorrotatzen zituztenek menperatzen zuten.
42. Haien etsaiek ere zapaldu zituzten, eta menperatu zituzten beren eskupean.
43. Askotan libratu zituen; baña iraindu zuten beren aholkuarekin, eta urritu zituzten beren gaiztakeriagatik.
44. Alabaina, ikusi zuen haien atsekabea, haien oihua entzutean:
45. Eta orhoitu zen hekien ituna, eta damutu zen bere erruki askoren arabera.
46. Gatibu eraman zituzten guzien errukigarri ere egin zituen.
47. Salba gaitzazu, Jauna, gure Jainkoa, eta bildu gaitzazu nazioen artetik, zure izen sainduari eskerrak emateko eta zure laudorioan garaile izateko.
48. Bedeinkatua izan bedi Israelgo Jainko Jauna sekulako betiko, eta erran beza herri guziak: Amen. Gora ezazue Jauna.

## 107. KAPITULUA

1. Eskerrak eman Jaunari, ona baita, betirako baita haren errukia.
2. Esan dezatela Jaunaren askatuek, etsaien eskuetatik askatu dituenak;
3. Eta bildu zituen lurraldeetatik, sortaldetik eta mendebaldetik, iparraldetik eta hegoaldetik.
4. Basamortuan zebiltzan bide bakartian; ez zuten bizitzeko hiririk aurkitu.
5. Gose eta egarri, beren arima ahuldu zen.
6. Orduan, Jaunari oihu egin zioten beren atsekabean, eta libratu zituen beren estutasunetatik.
7. Eta eraman zituen bide zuzenetik, bizilekuko hiri batera joan zitezen.
8. Oi goretsiko balute Jauna bere ontasunagatik, eta gizonen seme-alabei egin dituen miragarriengatik!
9. Zeren asetzen du arima irrikatsua, eta ontasunez betetzen du anima gosea.
10. Ilunpetan eta eriotzaren itzalean eserita daudenak, atsekabean eta burdinaz lotuta daudenak;
11. Jainkoaren hitzen kontra matxinatu baitziren, eta Goi-goikoaren aholkua gaitzetsi zutelako.
12. Hori dela eta, nekearekin jaitsi zuen haien bihotza; erori ziren, eta ez zegoen inor laguntzeko.
13. Orduan, Jaunari oihu egin zioten beren atsekabean, eta hark salbatu zituen beren estutasunetatik.
14. Ilunpetik eta eriotzaren itzaletik atera zituen, eta hautsi zituen beren kateak.
15. Oi gizonek goretsiko balute Jauna bere ontasunagatik, eta gizonen seme-alabei eginiko miragarriengatik!
16. Zeren brontzezko ateak hautsi ditu, eta burdinazko barrak zatitu ditu.
17. Ergelak beren urraketagatik, eta beren gaiztakeriagatik, atsekabetuak dira.
18. Haien arimak gaitzesten ditu haragi guziak; eta hurbiltzen dira heriotzaren ateetara.
19. Orduan, Jaunari oihu egiten diote beren atsekabean, eta hark salbatzen ditu beren estutasunetatik.
20. Bere hitza bidali zuen, eta sendatu zituen, eta libratu zituen beren hondamenetatik.
21. Oi gizonek goretsiko balute Jauna bere ontasunagatik, eta gizonen seme-alabei egin dituen miragarriengatik!

22. Eta sakrifika ditzatela eskerrak emateko sakrifizioak, eta konta ditzatela bere obrak bozkarioz.
23. Ontzietan itsasora jaisten direnak, ur handietan negozioak egiten dituztenak;
24 Hauek ikusten dituzte Jaunaren lanak, eta haren mirariak sakonean.
25. Zeren agintzen du, eta altxatzen du ekaitz-haizea, zeinak altxatzen dituen olatuak.
26. Igo dira zerura, berriro jaisten dira sakonera: urtu da haien arima arazoengatik.
27. Harra eta hona dabiltza, eta mozkor bat bezala dabiltza, eta beren adimenaren amaieran daude.
28. Orduan, Jaunari oihu egiten diote beren atsekabean, eta bere estutasunetik aterako ditu.
29. Ekaitza baretu egiten du, bere olatuak geldi ez daitezen.
30. Orduan pozten dira isilik daudelako; beraz, ekartzen ditu beren nahi den portura.
31. Oi gizonek goretsiko balute Jauna bere ontasunagatik, eta gizonen seme-alabei egin dituen miragarriengatik!
32. Goratu dezatela hura ere herriaren kongregazioan, eta lauda bezate zaharren batzarrean.
33. Ibaiak basamortu bihurtzen ditu, eta iturburuak lur lehor;
34. Lur emankor bat antzu bihurtzera, han bizi direnen gaiztakeriagatik.
35. Basamortua ur geldiko bihurtzen du, eta lur lehorra iturburu.
36. Eta han jartzen ditu goseak bizitzera, presta dezatela hiri bat bizitzeko;
37. Eta erein soroak, eta landatu mahastiak, hazitako fruituak eman ditzaketenak.
38. Berak ere bedeinkatzen ditu, asko ugaritu daitezen; eta ez ditu abereak murrizten uzten.
39 Berriz ere, zapalkuntza, atsekabe eta atsekabearen ondorioz txikitu eta apaltzen dira.
40. Mespretxua isurtzen du prinzipeen gainera, eta biderik ez dagoen basamortuan ibiltzen ditu.
41. Alabaina, pobreak goiti jartzen ditu atsekabetik, eta familiak artalde baten antzera jartzen ditu.
42. Ikusiren dute zintzoek, eta poztuko dute, eta gaiztakeria guziak itxiko du bere ahoa.
43 Jakintsu denak, eta gauza hauek behatuko dituenak, ulertuko dute Jaunaren maitasuna.

## 108. KAPITULUA

1. (Dabiden abestia edo salmoa.) O Jainkoa, ene bihotza sendoa da; Kantatuko dut eta laudorioa emango dut, nire aintzarekin ere.
2. Esna zaitez, salterioa eta harpa: ni neu goiz esnatuko naiz.
3. Goretsiko zaitut, Jauna, herrien artean, eta abestuko dizut laudorioak nazioen artean.
4. Zeren zure errukia zerutik gorakoa da, eta zure egia hodeietaraino iristen da.
5. Goratu zaitez, o Jainkoa, zeruen gainetik, eta zure aintza lur guziaren gañean;
6. Zure maitea libra dadin: salbatu zure eskuineko eskuarekin, eta erantzun iezadazu.
7. Jainkoak bere saindutasunean hitz egin du; Poztuko naiz, banatuko dut Sikem, eta Sukoteko harana neurtuko dut.
8. Galaad nirea da; Manases nirea da; Efraim ere nire buruaren indarra da; Juda da nire legegilea;
9. Moab da nire garbigailua; Edom gainetik botako dut nire oinetakoa; Filistiaren gainean irabaziko dut.
10. Nork ekarriko nau hiri indartsura? Nork eramanen nau Edomera?
11. Ez al duk, o Jainkoa, nork baztertu gaituen? eta ez al zara, o Jainkoa, aterako gure armadekin?
12. Emaiguzu laguntza arazoetatik, zeren alferrik da gizonaren laguntza.
13. Jainkoaren bidez egingo dugu ausardiaz: zeren bera da gure etsaiak zapalduko dituena.

## 109. KAPITULUA

1. (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Ez isilik, ene gorespenaren Jainkoa;
2. Zeren gaiztoaren ahoa eta iruzurraren ahoa zabaldu dira nire kontra: gezurrezko mihiaz mintzatu dira nire kontra.
3. Gorrotozko hitzez ere inguratu ninduten; eta kausarik gabe nere aurka borrokatu zen.
4. Nere amodioagatik dira ene arerioak, baina ni othoitzera ematen naiz.
5. Eta gaizkia onagatik saritu didate, eta gorrotoa ene amodioagatik.
6. Ezarri gizon gaizto bat haren gainean, eta utz bedi Satanas haren eskuinaldean.
7. Juzgatuko danean, kondena bedi, eta bere otoitza bekatu bedi.
8. Gutxi izan bedi bere egunak; eta beste batek har dezala bere ofizioa.
9. Izan bedi bere seme-alabak aitarik gabe, eta emaztea alargun.
10. Izan bedi beti bere seme-alabak ibiltariak, eta eske egin bezate: bila dezatela beren ogia ere beren toki desertatuetatik.
11. Harrapa dezala harrapatzen duenak duen guztia; eta arrotzak honda dezatela bere lana.
12. Ez bedi inor berari urrikaltzen zaionik, eta ez bedi inor bere aitarik gabeko seme-alabei mesede egiten dionik.
13. Moztu bedi haren ondorengoak; eta ondorengo belaunaldian ezabatu bedi haien izena.
14. Bere arbasoen gaiztakeriaz oroitu bedi Jaunarekin; eta ez bedi bere amaren bekatua ezabatu.
15 Izan bedi beti Jaunaren aurrean, lurretik haien oroimena ezaba dezan.
16. Zeren orhoitu baitzen ez zuela miserikordia egiteaz, baizik eta pobrea eta behartsua pertsegitu zuela, biotz hautsiak ere hil zezan.
17. Nola maite zuen madarikapena, hala ethor bedi beragana: nola ez zuen atsegin bedeinkazioan, hala urrun bedi harengandik.
18. Nola madarikazioz jantzi zuen bere soinekoa bezala, hala sar bedi bere erraietara ura bezala, eta olioa bezala bere hezurretara.
19. Izan bedi hura estaltzen duen soinekoa bezala, eta etengabe gerriko duen gerrikotzat.
20 Hau izan dadila Jaunaren etsaien eta nire arima gaizto esaten dutenen saria.
21. Baña egizu enegatik, Iainko Jauna, zure izenagatik: zure errukia ona baita, libra nazazu.

22. Zeren pobrea eta behartsua naiz, eta nire bihotza zauritua da nire baitan.
23. Itzalaren antzera joana naiz, iraultzen denean;
24. Nire belaunak ahul daude barauagatik; eta ene haragiak ahultzen du gizentasuna.
25. Ni ere iraingarri bihurtu nintzen haientzat: niri begiratzen zidatenean burua astintzen zuten.
26. Lagun iezadazu, Jauna, ene Jainkoa: salba nazazu zure errukiaren arabera;
27. Jakin dezatela au dela zure eskua; zuk, Jauna, egin duzula.
28. Madarikatu bezate, baina zu bedeinkatu: jaikitzen direnean, lotsatu bedi; baina poztu bedi zure zerbitzaria.
29. Ene arerioak lotsaz jantziak izan bedi, eta estal ditzatela beren nahasmenduz, mantuaz bezala.
30. Biziki goretsiko dut Jauna ene ahoz; bai, laudatuko dut jende artean.
31. Zeren pobreen eskuinaldean gelditubo da, bere arima kondenatzen dutenetatik salbatzeko.

**110. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Jaunak esan zion nire Jaunari: Eseri zaitez nire eskuinaldean, zure etsaiak zure oinen aulki jarri arte.
2. Jaunak zure indarren makila bidaliko du Siondik: menderatu zu zure etsaien erdian.
3. Zure erria nai izanen da zure indarraren egunean, saindutasunaren edertasunetan goizetik sabeletik: zuk daukazu zure gaztaroko ihintza.
4. Jaunak zin egin du, eta ez da damutuko: Zu zara betiko apaiz Melkisedeken aginduaren arabera.
5. Zure eskuineko Jaunak erregeak joko ditu bere haserrearen egunean.
6. Berak epaituko ditu jendaien artean, beteko ditu tokiak gorpuzkin; buruak zaurituko ditu herrialde askoren gainean.
7. Bidean errekatik edanen du, beraz altxatuko du burua.

**111. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Goretsiko dut Jauna ene bihotz osoz, zintzoen batzarrean eta elkargoan.
2. Handiak dira Jaunaren obrak, gustuko duten guztien artean bilatuak.
3. Haren obra ohoragarria eta aintzatsua da, eta bere zuzentasuna betikoa da.
4. Bere obra miragarriak gogoratu ditu: errukitsua eta errukitsua da Jauna.
5. Berak eman die jatea haren beldur direnei, beti gogoan izanen da bere itunaz.
6. Erakutsi dio bere erriari bere obren indarra, eman diezaioten jentilen ondarea.
7. Haren eskuen obrak egia eta juizioa dira; bere manamendu guztiak ziur dira.
8. Sekulan iraun dute, eta egian eta zuzentasunean egin dira.
9. Bere herriari salbuespena bidali zuen, bere ituna betiko agindu zuen: santua eta begirunea da bere izena.
10. Jaunaren beldurra da jakinduriaren abiapuntua: adimen ona dute bere manamenduak betetzen dituzten guztiek: bere laudorioak betiko dira.

**112. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Zorionekoa Jaunaren beldur den gizona, bere manamenduetan gozatzen duena.
2. Haren hazia indartsua izango da lurraren gainean: bedeinkatua izango da zintzoen belaunaldia.
3. Aberastasuna eta aberastasuna izango dira bere etxean, eta bere zuzentasuna betikoa da.
4. Zintzoentzat argia ilunpetan jagiten da: errukitsua da, eta errukiz betea, eta zintzoa.
5. Gizon onak mesede egiten du, eta maileguan ematen du: bere gauzak zuhurtziaz gidatuko ditu.
6. Ziur ez da betiko hunkituko: zintzoak betirako oroimenean izango dira.
7. Ez du berri gaiztoen beldur izango: bere bihotza sendoa da, Jaunarengan konfiantza duena.
8. Bere bihotza sendotu da, ez du beldurrik izango, bere desira bere etsaien gainean ikusi arte.
9. Sakabanatu du, eman die pobreei; bere zuzentasuna betikoa da; bere adarra goratuko da ohorez.
10. Gaiztoak ikusiko du, eta atsekabetuko dira; hortzak karraskatuko ditu, eta urtu egingo da: gaiztoen desira galduko da.

**113. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Goretsi, Jaunaren zerbitzariok, goretsi Jaunaren izena.
2 Bedeinkatua izan bedi Jaunaren izena hemendik aurrera eta betiko.
3. Eguzkiaren irtetetik hona ilkitzeraño goretsi beharrekoa da Jaunaren izena.
4. Nazio guztien gainetik dago Jauna, eta zeruetatik bere aintza.
5. Nor den gure Jainko Jaunaren antzekoa, goian bizi dena,
6. Nork apaltzen du bere burua zeruan eta lurreko gauzak ikustera!
7. Behartsuak hautsetatik altxatzen ditu, eta behartsuak gorotzetatik altxatzen ditu;
8. Ezar dezan buruzagiekin, bere erriko buruzagiekin ere.
9. Emakume antzua egiten du etxea zaintzeko, eta seme-alaben ama pozgarria izateko. Gora ezazue Jauna.

**114. KAPITULUA**

1. Israel Egiptotik irten zenean, Jakoben etxea hizkuntza arrotz bateko herri batetik;
2 Juda zen bere santutegia, eta Israel bere agintea.
3. Ikusi zuen itsasoak, eta ihes egin zuen: Jordan atzera bota zuten.
4 Mendiak ahariak bezala salto egin zuten, eta muinotxoak bildotsak bezala.
5. Zer izan zenduan, o itxasoa, iges egin ziñian? zu Jordan, atzera bota zindutela?
6. Mendiak, ahariak bezala salto egin zenuten; eta zuek muino txikiak, bildotsak bezala?
7. Ikara, lurra, Jaunaren aurrean, Jakoben Jainkoaren aurrean;
8 Harkaitza ur geldiko bihurtu zuen, suharria ur iturri.

**115. KAPITULUA**

1. Ez guri, Jauna, ez guri, baizik zure izenari eman aintza, zure errukiagatik eta zure egiagatik.
2. Zergatik erran behar dute nazioek: Non dago orain beren Jainkoa?
3. Baña gure Jaungoikoa zeruan dago: egin du nai zuen guzia.
4. Haien idoloak zilar eta urrea dira, gizonen eskuen lana.
5. Ahoa dute, baina ez dute hitz egiten: begiak dituzte, baina ez dute ikusten.
6. Badute belarriak, baina ez dute entzuten: sudurra dute, baina ez dute usaintzen;
7. Eskuak dituzte, baina ez dute maneiatzen: oinak dituzte, baina ez dira ibiltzen, eta eztarritik ez dute hitz egiten.
8. Haiek egiten dituztenak haien antzekoak dira; halaxe da haiengan konfiantza duen oro.
9. Israel, fidatu zaitez Jaunarengan: bera da haien laguntza eta ezkutua.
10. O Aaronen etxea, fidatu Jaunarengan: bera da haien laguntza eta ezkutua.
11. Jaunaren beldur zaretenok, fidatu zaitezte Jaunarengan: bera da haien laguntza eta ezkutua.
12. Jaunak gogoan izan du gutaz: bedeinkatuko gaitu; bedeinkatuko du Israelgo etxea; bedeinkatuko du Aaronen etxea.
13 Jaunaren beldur direnak bedeinkatuko ditu, txikiak nahiz handiak.
14 Gero eta gehiago haziko zaitu Jaunak, zu eta zure seme-alabak.
15. Bedeinkatuak zarete zerua eta lurra egin zituen Jaunak.
16. Zerua, baita zerua ere, Jaunarenak dira, baina lurra gizonen semeei eman die.
17. Hildakoek ez dute Jauna goresten, ezta isiltasunera jaisten direnek ere.
18 Baina bedeinkatuko dugu Jauna hemendik aurrera eta betiko. Goretsi Jauna.

**116. KAPITULUA**

1 Maite dut Jauna, entzun baititu nire ahotsa eta nire erreguak.
2. Neregana belarria okertu baitu, beraz, dei egingo diot bizi naizen bitartean.
3. Herioko penak inguratu ninduten, eta infernuko minak eusten ninduten: arkitu nuen nekea eta atsekabea.
4 Orduan deitu nuen Jaunaren izena; O Jauna, othoizten dizut, libratu nire arima.
5. Errukitsua da Jauna, eta zintzoa; bai, gure Jainkoa errukitsua da.
6. Jaunak soilak gordetzen ditu: apaldu ninduten, eta berak lagundu ninduen.
7. Itzuli zure atsedenera, ene arima; izan ere, Jaunak ongi jokatu du zurekin.
8. Zeren libratu duzu nire arima heriotzatik, nire begiak malkoetatik eta oinak erortzetik.
9 Jaunaren aurrean ibiliko naiz bizien lurraldean.
10. Sinistu nuen, beraz, erran dut: asko atsekabetu nintzen.
11. Nere presan erran nuen: Gizon guziak gezurti dira.
12. Zer emango diot Jaunari nirekin egindako onura guztiengatik?
13. Salbamenduko kopa hartuko dut, eta Jaunaren izena deituko dut.
14 Jaunari eginen dizkiot botuak orain bere herri guztiaren aurrean.
15 Jaunaren aitzinean preziatua da haren santuen heriotza.
16. Jauna, ni naiz zure zerbitzaria; Ni naiz zure zerbitzaria, eta zure neskamearen semea: askatu dituzu nire lokarriak.
17 Esker oneko sakrifizioa eskainiko dizut, eta Jaunaren izena deituko dut.
18 Jaunari eginen dizkiot botuak orain bere herri guztiaren aurrean,
19. Jaunaren etxeko atarietan, zure erdian, Jerusalem. Gora ezazue Jauna.
20.

**117. KAPITULUA**

1. Gora ezazue Jauna, herri guziak: goretsi ezazue, herri guziak.
2. Zeren bere errukizko ontasuna handia da gurekiko, eta Jaunaren egia betikoa da. Gora ezazue Jauna.

**118. KAPITULUA**

1. Eskerrak eman Jaunari; ona baita: bere errukia betiko baita.
2. Esan beza orain Israelek bere errukia betiko dela.
3. Esan beza orain Aaronen etxeak, betirako dela haren errukia.
4. Esan dezatela orain Jaunaren beldur direnek, betirako dela haren errukia.
5. Larritan dei egin nion Jaunari: Jaunak erantzun zidan, eta leku zabal batean ezarri ninduen.
6. Nire alde dago Jauna; Ez naiz beldurtuko: zer egin dezaket gizonak?
7. Jaunak laguntzen dizkidanekin hartzen du nire parte; beraz, gorroto nautenengan ikusiko dut nire nahia.
8 Hobe da Jaunarengan konfiantza izatea gizakiarengan konfiantza jartzea baino.
9 Hobe da Jaunarengan konfiantza izatea printzeengan konfiantza jartzea baino.
10. Herri guztiak inguratu naute, baina Jaunaren izenean suntsitu egingo ditut.
11. Inguratu ninduten; bai, inguratu ninduten: baina Jaunaren izenean suntsitu egingo ditut.
12. Erleak bezala inguratu ninduten; arantzazko sua bezala itzali dira, zeren Jaunaren izenean suntsitu egingo ditut.
13. Mina eman didazu ni erortzeko, baina Jaunak lagundu dit.
14 Jauna da nire indarra eta kantua, eta nire salbatzailea izan da.
15. Pozaren eta salbamenaren ahotsa da zintzoen oihaletan: Jaunaren eskuineko eskuak ausartak egiten ditu.
16. Jainkoaren eskuina goratua da: Jaunaren eskuina ausart egiten du.
17. Ez naiz hilko, biziko baizik, eta Jaunaren obrak aditzera emango ditut.
18. Jaunak larri zigortu nau, baina ez nau heriotzera eman.
19. Ireki dizkidazu zuzentasunaren ateak: sartuko naiz, eta goretsiko dut Jauna;
20. Jaunaren ate hau, zeinetan sartuko diren zintzoak.
21. Goretsiko zaitut, zeren entzun nauzu, eta ene salbamendu bihurtu zara.

22 Eraikitzaileek baztertu zuten harria bazterreko buru bihurtu da.
23. Hau Jaunaren eginkizuna da; zoragarria da gure begietan.
24. Hau da Jaunak egin duen eguna; poztuko gara eta poztuko gara.
25. Othoizten dizut, Jauna: salba ezazu orain, othoizten dizut, Jauna, bidal ezazu orain oparotasuna.
26. Bedeinkatua Jaunaren izenean datorrena: Jaunaren etxetik bedeinkatu zaituztegu.
27. Jainkoa da Jauna, argia erakutsi diguna: lotu sakrifizioa aldareko adarretaraino lokarriz.
28. Zu zara ene Jainkoa, eta laudatuko zaitut: zu zara ene Jainkoa, goratuko zaitut.
29. Eskerrak eman Jaunari; ona baita, bere errukia betikoa baita.

**119. KAPITULUA**

1 ALEPH. Zorionekoak bidean zikin gabeak, Jaunaren legean dabiltzanak.
2. Zorionekoak bere testigantzak gordetzen dituztenak, eta bihotz osoz hura bilhatzen dutenak.
3. Haiek ere ez dute gaiztakeriarik egiten: haren bideetan dabiltza.
4. Hik agindu dizkiguzu zure aginduak arduraz betetzeko.
5. Oi nire bideak zure legeak betetzera zuzenduak balira!
6. Orduan ez naiz lotsatuko, zure manamendu guziak errespetatzen ditudanean.
7. Laudatuko zaitut bihotz-zuzentasunez, zure juizio zuzenak ikasi ditudanean.
8. Zure legeak beteko ditut: ez nazazu erabat utzi.
9 BETH. Zertan garbituko du gazte batek bere bidea? zure hitzaren arabera hari erreparatuz.
10. Bihotz osoz zure bila ibili naiz, ez nazazu urrundu zure manamenduetatik.
11. Zure hitza ezkutatu dut bihotzean, zure kontra bekaturik ez egiteko.
12. Bedeinkatua zu, Jauna: irakatsidazu zure legeak.
13. Nere ezpainekin adiarazi ditut zure ahoko epai guztiak.
14. Poztu naiz zure lekukotasunen bidetik, aberastasun guziez bezainbat.
15. Zure manamenduetan gogoeta egingo dut, eta zure bideak errespetatuko ditut.
16. Gozatuko naiz zure legeekin, ez dut ahantziko zure hitza.
17 GIMEL. Egizu ongi zure zerbitzariarekin, bizi nadin eta zure hitza bete.
18. Ireki ene begiak, zure legetik gauza miragarriak ikus dezadan.
19. Arrotza naiz lurrean: ez ezkutatu nigandik zure aginduak.
20. Ene arima apurtzen da beti zure juizioek duten irrikagatik.
21. Hire manamenduetatik okertzen diren madarikazio harroak mehatxatu dituzu.
22. Kendu nigandik laidoa eta mespretxua; zeren zure lekukotasunak gorde ditut.
23. Printzipeak ere eseri ziren eta mintzatu ziren nire kontra, baina zure zerbitzariak gogoeta egin zuen zure legeetan.
24. Zure lekukotasunak ere nire gozamen eta aholkulari dira.
25 DALETH. Ene arima hautsari itsatsi da: bizi nazazu zure hitzaren arabera.
26. Nere bideak ezagutarazi ditut, eta entzun nauzu: irakatsidazu zure legeak.
27. Uler nazazu zure aginduen bidea: halaxe mintzatuko naiz zure mirariak.
28. Nere arima astuntasunagatik urtzen da: sendotu nazazu zure hitzaren arabera.
29. Kendu nigandik gezurraren bidea, eta eman ezazu zure legea graziaz.
30. Egiaren bidea aukeratu dut: zure erabakiak jarri dizkit.
31. Zure lekukotasunari eutsi diot: Jauna, ez nazazu lotsatu.
32. Zure manamenduen bidetik ibiliko naiz, ene bihotza zabaltzen duzunean.
33 HAU. Irakatsi, Jauna, zure legeen bidea; eta azkenera arte gordeko dut.
34. Emaidazu adimena, eta beteko dut zure legea; bai, bihotz osoz behatuko dut.
35. Zure manamenduen bidetik joan nazazu; zeren hortan pozten naiz.
36. Makurtu nere bihotza zure lekukotasunetara, eta ez gutiziara.
37. Utzi nire begiak hutsalkeria ikustetik; eta bizi nazazu zure bidean.
38. Konfikatu zure hitza zure zerbitzariari, zeina zure beldurrari dedikatua dagoenari.
39. Alde egin ezazu beldur naizen nire laidoa, zure erabakiak onak baitira.
40. Begira, desiratzen ditut zure aginduak: bizi nazazu zure zuzentasunean.
41 VAU. Etor bedi zure errukiak nigana ere, Jauna, zure salbamena, zure hitzaren arabera.
42. Hala izanen dut zer ihardesteko ni laidotzen nauena: zeren zure hitzean itxaroten naiz.
43. Eta ez kendu egiazko hitza guztiz nire ahotik; zeren itxaropena dut zure epaietan.
44. Beraz, beti beteko dut zure legea sekulan.
45. Eta aske ibiliko naiz: zeren zure aginduak bilhatzen ditut.
46. Zure lekukotasunaz ere erregeen aitzinean mintzatuko naiz, eta ez naiz lotsatuko.
47. Eta maite izan ditudan zure manamenduetan gozatuko naiz.
48. Nere eskuak ere altxatuko ditut maite ditudan zure manamenduetara; eta gogoeta egingo dut zure legeetan.
49 ZAIN. Oroitu zaitez zure zerbitzariari itxaropena eman didazun hitzaz.
50. Au da nere konsolamendua nere atsekabean, zeren zure hitzak biziarazi nau.
51. Harrokeriak asko irrintzen naute, baina ez naiz urrundu zure legetik.
52. Zure epaiez oroitu naiz, Jauna; eta kontsolatu naiz.
53. Izuak hartu nau zure legea alde batera uzten duten gaiztoengatik.
54. Zure legeak nire kantuak izan dira nire erromesaldiko etxean.
55. Zure izenaz oroitu naiz, Jauna, gauez, eta zure legea bete dut.
56. Hau izan nuen, zure aginduak bete nituelako.

57 CHETH. Zu zara nire zatia, Jauna: zure hitzak gordeko ditudala esan dut.
58. Bihotz osoz erregutu nuen zure grazia: urrikal zaidazu zure hitzaren arabera.
59. Pentsatu nituen nere bideak, eta oinak zure lekukotasunetara zuzendu nituen.
60. Azkar ibili naiz, eta ez dut atzeratu zure manamenduak betetzeko.
61. Gaiztoen kateek lapurtu naute, baina ez dut ahantzi zure legea.
62. Gauerdian jaikiko naiz zuri eskerrak emateko, zure juizio zuzenengatik.
63. Ni naiz zure beldur diren guztien eta zure aginduak betetzen dituztenen lagun.
64. Lurra, Jauna, zure errukiaz betea da: irakatsidazu zure legeak.
65 TETH. Ongi egin diozu zure zerbitzariari, Jauna, zure hitzaren arabera.
66. Irakatsi iezadazu juizio eta ezagutza ona, zeren zure manamenduak sinistu ditut.
67. Tristuratu baino lehen okertu nintzen, baina orain bete dut zure hitza.
68. Ona zara, eta ongi egiten duzu; irakatsidazu zure legeak.
69. Harroek gezurra egin dute nire kontra, baina zure aginduak bihotz osoz beteko ditut.
70. Haien bihotza koipea bezain gizena da; bainan atsegin dut zure legea.
71. On da neretzat atsekabetu izana; zure legeak ikas dezadan.
72. Zure ahoko legea hobe da niretzat milaka urre eta zilar baino.
73 JOD. Zure eskuek egin eta moldatu naute: emaidazu adimena, zure manamenduak ikas dezadan.
74. Zure beldur diranak poztuko dira ni ikustean; zure hitzean itxaropena baitut.
75. Badakit, Jauna, zure epaiak zuzenak direla, eta zintzotasunez gaitzetsi nauzula.
76. Othoitzen dizut, zure errukizko ontasuna izan dadila nire kontsolamendurako, zure zerbitzariari zure hitzaren arabera.
77. Etor bedi enegana zure erruki samurrak, bizi nadin, zeren zure legea da ene gozamena.
78. Lotsatu bedi harroak; zeren gaiztakeriarik egin zidaten nirekin arrazoirik gabe, baina zure agindueta gogoeta egingo dut.
79. Bihurtu bedi zure beldur direnek, eta zure lekukotasunak ezagutu dituztenak.
80. Izan bedi ene bihotza zure legeetan; lotsatu ez naizela.
81 KAP. Ene arima zure salbamenduagatik ahultzen da, baina nik espero dut zure hitzean.
82. Nere begiek huts egiten dute zure hitzagatik, esaten baitute: Noiz kontsolatuko nauzu?
83. Zeren ontzia bezala bihurtu naiz kean; hala ere ez ditut ahazten zure legeak.
84. Zenbat dira zure zerbitzariaren egunak? noiz epaituko didazu jazartzen nautenen kontra?
85. Harroek zuloak egin dizkidate, zure legearen araberakoak ez direnak.
86. Zure manamendu guziak zintzoak dira: gaizki jazartzen naute; lagundu nazazu.
87. Ia hondatu ninduten lurrean; baina ez ditut utzi zure aginduak.
88. Bizkor nazazu zure ontasunik; hala gordeko dut zure ahoko testigantza.
89 HERRIZ. Beti, Jauna, zure hitza ezarria da zeruan.
90. Zure leialtasuna gizaldi guzientzat da: lurra ezarri duzu, eta iraun du.
91. Zure aginduen arabera jarraitzen dute gaur, zeren guztiak dira zure zerbitzariak.
92. Zure legea nire atseginak izan ez balira, orduan galduko nintzateke ene atsekabean.
93. Ez ditut inoiz ahaztuko zure aginduak, zeren haiekin biziarazi nauzu.
94. Zurea naiz, salba nazazu; zeren zure aginduak bilatu ditut.
95. Gaiztoak itxaroten naute ni suntsitzeko, baina zure lekukotasunak aintzat hartuko ditut.
96. Ikusi dut perfekzio ororen amaiera, baina zure manamendua oso zabala da.
97 MEM. O nola maite dudan zure legea! nire meditazioa da egun osoan.
98. Zure manamenduz etsaiak baino jakintsuago egin nauzu, zeren nirekin diraute beti.
99. Nere maisu guziak baño adimen geiago daukat, zeren zure lekukotasunak nire gogoeta dira.
100. Antzinakoek baino gehiago ulertzen dut, zure aginduak betetzen ditudalako.
101. Bide gaizto guzietatik kendu ditut oinak, zure hitza betetzeko.
102. Ez naiz urrundu zure juizioetatik, zeren irakatsi nauzu.
103. Zein gozoak diren zure hitzak nire gusturako! bai, eztia baino gozoagoa nire ahorako!
104. Zure aginduen bidez adimena lortzen dut: beraz, gorroto ditut bide faltsu guziak.
105 MOJA. Zure hitza lanpara da nire oinentzat, eta argia nire biderako.
106. Zin egin dut, eta beteko dut, zure juizio zintzoak gordeko ditudala.
107. Asko atsekabetuta nago: bizi nazazu, Jauna, zure hitzaren arabera.
108. Onartu, othoizten dizut, nire ahoko eskaintzak, Jauna, eta irakatsidazu zure erabakiak.
109. Nere arima beti eskuan dago, baina ez dut ahazten zure legea.
110. Gaiztoek lazoa jarri didate, baina ez naiz zure aginduetatik huts egin.
111. Zure lekukotasunak betiko ondaretzat hartu ditut, zeren nire bihotzaren poztasuna dira.
112. Bihotza makurtu dut zure legeak beti betetzera, azkeneraino.
113 BERDINA. Gorroto ditut pentsamendu hutsalak: baina zure legea maite dut.
114. Zu zara nire ezkutalekua eta ezkutua: zure hitzean itxaropena dut.
115. Alde nigandik, gaiztoak, zeren bekatuko ditut nere Jainkoaren manamenduak.
116. Sustatu nazazu zure hitzaren arabera, bizi nadin, eta ez nazazu lotsatu ene itxaropenaz.
117. Eduki nazazu, eta salbatuko naiz, eta beti errespetatuko ditut zure legeak.
118. Zure legeetatik okertzen diren guziak zapaldu dituzu, zeren haien engainua gezurra da.
119. Lurreko gaizto guztiak eskoria bezala botatzen dituzu, beraz maite ditut zure lekukotasunak.

120. Ene haragia dardar egiten du zure beldurrez; eta zure epaien beldur naiz.
121 AIN. Nik epaia eta justizia egin dut: ez nazazu utzi nire zapaltzaileen esku.
122. Ziurtu zaitez zure zerbitzaria onerako: ez nazazu zapaldu harroak.
123. Nere begiak huts egiten ditu zure salbamenduagatik, eta zure zuzentasunaren hitzagatik.
124. Egin ezazu zure zerbitzariarekin zure errukiaren arabera, eta irakatsidazu zure legeak.
125. Ni naiz zure zerbitzaria; emaidazu adimena, zure lekukotasunak ezagutu dezadan.
126. Bada ordua, Jauna, lan egiteko, zeren hire legea deuseztatu baitute.
127. Argatik maite ditut zure aginduak urrea baino; bai, urre finaren gainetik.
128. Horregatik, gauza guziei buruz zure agindu guztiak zuzentzat hartzen ditut; eta gorroto ditut bide faltsu guztiak.
129 LH. Harrigarriak dira zure lekukotasunak: beraz, nire arimak gordetzen ditu.
130. Zure hitzen sarrerak argia ematen du; xumeei ulermena ematen die.
131. Ireki nuen ahoa, eta hatsa egin nuen, zure manamenduak irrikatu nituen.
132. Begira zaidazu, eta izan erruki nirekin, zure izena maite dutenekin egin ohi duzun bezala.
133. Agindu nere pausoak zure hitzean, eta ez bedi gaiztakeriarik izan ene gainean.
134. Libra nazazu gizonaren zapalkuntzatik: hala beteko ditut zure aginduak.
135. Egin ezazu zure aurpegia distira egin zure zerbitzariari; eta irakatsidazu zure legeak.
136. Nere begietatik ur ibaiak jaisten dira, ez baitute zure legea betetzen.
137 TZADDI. Zuzena zara, Jauna, eta zuzenak dira zure epaiak.
138. Zuk agindu dituzun zure lekukotasunak zintzoak eta oso leialak dira.
139. Nere gogoak hondatu nau, zeren nere etsaiek zure hitzak ahaztu dituzte.
140. Zure hitza oso garbia da: beraz, zure zerbitzariak maite du.
141. Txikia naiz eta mespretxatua, baina ez ditut ahaztu zure aginduak.
142. Zure zuzentasuna betiko zuzentasuna da, eta zure legea egia da.
143. Nekeak eta larritasunak hartu naute, baina zure manamenduak dira nire gozamenak.
144. Betiko da zure lekukotasunen zuzentasuna: emadazu adimena, eta biziko naiz.
145 KOPH. Negar egin nuen bihotz osoz; Entzun nazazu, Jauna: Zure legeak beteko ditut.
146. Oihu egin nion zuri; salba nazazu, eta zure lekukotasunak gordeko ditut.
147. Goizeko argitzea eragotzi nuen, eta oihu egin nuen: Zure hitzean espero nuen.
148. Nire begiek gaueko zaintzak eragozten dituzte, zure hitzean gogoeta egiteko.
149. Entzun ene ahotsa zure ontasun-maitasunaren arabera: Jauna, bizi nazazu zure erabakiaren arabera.
150. Hurbildu dira gaiztakeriaren ondotik datozenak: urrun daude zure legetik.
151. Hurbil zaude, Jauna; eta zure manamendu guztiak egia dira.
152. Zure lekukotasunaz, aspalditik jakin dut betiko fundatu dituzula.
153 RESH. Kontuan izan ene atsekabea, eta libra nazazu, ez baitut ahazten zure legea.
154. Defendatu nere kausa, eta libra nazazu: bizi nazazu zure hitzaren arabera.
155. Urruti dago salbazioa gaiztoengandik, ez baitute zure legeak bilatzen.
156. Handiak dira zure erruki samurrak, Jauna: bizi nazazu zure erabakien arabera.
157. Asko dira nere jazarle eta etsai; hala ere, ez naiz zure lekukotasunetatik baztertzen.
158. Ikusi nituen gaizkileak, eta atsekabetu nintzen; ez baitute zure hitza bete.
159. Begira nola maite ditudan zure aginduak: bizkor nazazu, Jauna, zure ontasunaren arabera.
160. Zure hitza egia da asieratik: eta zure juizio zintzo guziak betiko dirau.
161 SCHIN. Printzipeek arrazoirik gabe pertsegitu naute, baina ene bihotza ikaratuta dago zure hitzaz.
162. Pozten naiz zure hitzaz, harrapakin handia aurkitzen duenak bezala.
163. Gorroto eta gorroto dut gezurra: baina zure legea maite dut.
164. Egunean zazpi aldiz laudatzen zaitut zure juizio zuzenengatik.
165. Bake handia dute zure legea maite dutenek, eta ezerk ez ditu ofensatuko.
166 Jauna, zure salbamenduan itxaropena dut, eta zure manamenduak bete ditut.
167. Nere arimak gorde ditu zure lekukotasunak; eta izugarri maite ditut.
168. Begiratu ditut zure aginduak eta zure legeak, zeren nire bide guztiak zure aitzinean daude.
169 TAU. Hurbil bedi ene oihua zure aitzinera, Jauna: emaidazu ulermena zure hitzaren arabera.
170. Etor bedi zure aitzinean nere erreguak: libra nazazu zure hitzaren arabera.
171. Ene ezpainak laudorioak esango ditu, zure legeak irakatsi dizkidazudanean.
172. Nere mihia zure hitzaz mintzatuko da, zeren zure manamendu guztiak zuzenak dira.
173. Zure eskuak lagun nazazu; izan ere, zure aginduak aukeratu ditut.
174. Zure salbamena desiratzen dut, Jauna; eta zure legea da nire gozamena.
175. Bizi bedi nere arima, eta goretsiko zaitu; eta zure epaiak lagun dizkidate.
176. Ardi galdua bezala okertu naiz; bilatu zure zerbitzaria; ez baititut ahazten zure manamenduak.

## 120. KAPITULUA

1. Nere larritasunean oihu egin nion Jaunari, eta hark entzun ninduen.
2. Libra ezazu nire arima, Jauna, ezpain gezurtietatik eta mihi engainagarritik.
3. Zer emango dizute? edo zer egingo zaizu, mihi faltsua?
4. Ahaltsuen gezi zorrotzak, ipuru ikatzekin.

5. Zoritxarreko ni, Meseken bizi naizelako, Kedarreko etxoletan bizi naizelako!
6. Luzaroan bizi izan da nire arima bakea gorroto duenarekin.
7. Ni bakearen alde nago, baina hitz egiten dudanean, gerrarako dira.

**121. KAPITULUA**

1 (Graduen kanta.) Ene begiak altxatuko ditut muinoetara, nondik dator ene laguntza.
2 Nire laguntza zerua eta lurra egin zituen Jaunarengandik dator.
3. Ez du utziko zure oina mugi dadin: zu zaintzen zaituena ez da lozorrotuko.
4. Begira, Israel zaintzen duena ez da lo, ez lo egingo.
5. Jauna da zure zaintzailea: Jauna da zure itzala zure eskuineko eskuan.
6. Ez zaitu egunez eguzkiak kolpatuko, ez ilargiak gauez.
7. Jaunak gordeko zaitu gaitz guztietatik: berak gordeko du zure arima.
8. Jaunak gordeko ditu zure irteerak eta zure etorrerak hemendik aurrera eta betiko.

**122. KAPITULUA**

1 (Dabiden graduen kanta.) Poztu nintzen esan zidatenean: Goazen Jaunaren etxera.
2. Gure oinak zure ateetan geldituko dira, Jerusalem.
3 Jerusalem elkarren artean trinkoa den hiria bezala eraikia da:
4. Leinuak nora igotzen dira, Jaunaren leinuak, Israelen testigantzara, Jaunaren izena eskertzeko.
5. Zeren ezarriak daude juizioko tronuak, Dabiden etxeko aulkiak.
6. Otoitz egin Jerusalemeko bakearen alde: on egingo dute maite zaituztenak.
7. Bakea izan bedi zure harresien barruan, eta oparotasuna zure jauregietan.
8. Nere anaiak eta lagunak direla eta, orain esango dut: Bakea zure baitan.
9 Jaunaren gure Jainkoaren etxea dela eta, zure ongia bilatuko dut.

**123. KAPITULUA**

1 (Graduen abestia.) Zuregana altxatzen ditut begiak, zeruan bizi zarena.
2. Begira, zerbitzarien begiek beren nagusien eskuari begiratzen dioten bezala, eta neskatxa baten begiak bere andrearen eskuari begiratzen dioten bezala; beraz, gure begiak Jaunaren gure Jainkoarengan itxaroten dira, guganako erruki izan arte.
3. Erruki gaitzazu, Jauna, erruki gaitzazu, zeren mespretxuz beteak baikara.
4. Gure arima oso betea dago lasai daudenen mespretxuz, eta harroen mespretxuaz.

**124. KAPITULUA**

1 (Dabiden graduen kanta.) Jauna gure alde egon ez balitz, orain Israelek esan dezala;
2 Jauna ez balitz gure alde egon, gizonak gure kontra altxatu zirenean:
3. Orduan laster irentsi gintuzten, beren haserrea gure kontra piztu zenean;
4. Orduan urak gainezka egin gintuen, erreka gure arima gainditzen zuen;
5. Orduan ur harroak igaro ziren gure arima.
6. Bedeinkatua izan bedi Jauna, zeinak ez gaituen eman beren hortzetarako harrapakintzat.
7. Gure arima txori bat bezala ihes egin da hegaztizaleen amarrutik: lazoa hautsi da, eta gu igesi.
8 Gure laguntza zerua eta lurra egin zituen Jaunaren izenean dago.

**125. KAPITULUA**

1 (Graduen abestia.) Jaunarengan itxaroten dutenak Sion mendia bezala izango dira;
2 Mendiak Jerusalemen inguruan dauden bezala, halaxe da Jauna bere herriaren inguruan hemendik aurrera betiko.
3. Zeren gaiztoen makila ez da zintzoen zortean geldituko; zintzoek eskuak gaiztakeriarako zabal ez ditzaten.
4. Egizu, Jauna, onak direnei, eta beren bihotzean zuzen daudenei.
5. Haien bide okerretara aldenduten direnak, Jaunak aterako ditu gaiztakeriaren egileekin, baina bakea Israelen gainean izango da.

**126. KAPITULUA**

1 (Graduen abestia.) Jaunak Siongo gatibutasuna itzuli zuenean, amets egiten zutenen antzera ginen.
2. Orduan gure ahoa barrez bete zen, eta gure mihia kantuz: orduan erran zuten jendaien artean: Gauza handiak egin ditu Jaunak.
3. Gauza handiak egin ditu Jaunak gure alde; pozten gara hortaz.
4. Itzuli berriro gure gatibu, Jauna, hegoaldeko erreka bezala.
5. Negar malkoetan ereiten dutenek bozkarioz jasoko dute.
6. Ilki eta negarrez ari dena, hazi preziatua daramana, itzuliko da, dudarik gabe, bozkarioz, bere giltzak berekin ekarriz.

**127. KAPITULUA**

1 (Salomonentzako graduen kantua.) Jaunak etxea eraikitzen ez badu, alferrik lan egiten dute hura eraikitzen dutenek: Jaunak hiria zaindu ezean, alferrik esnatzen da talaia.
2. Alperrik da zuek goiz jaikitzea, berandu esertzea, atsekabeen ogia jatea: zeren hala ematen dio lo maiteari.
3. Hara, haurrak dira Jaunaren ondarea, eta sabeleko fruitua da haren saria.
4. Geziak gizon ahaltsuaren eskuetan dauden bezala; baita gazteen seme-alabak ere.
5. Zorionekoa da gizona hetaz betea daukana: ez dira lotsatuko, eta etsaiekin hitz egingo dute athean.

**128. KAPITULUA**

1 (Graduen abestia.) Zorionekoak Jaunaren beldur diren guztiak; bere bideetan dabilena.
2. Zeren zure eskuetako nekea jango duzu: zoriontsu izango zara, eta ongi etorriko zaizu.
3. Zure emaztea izango da mahasti emankorra bezala zure etxearen alboetan: zure seme-alabak oliba-landareak bezala zure mahai inguruan.
4. Hara, horrela bedeinkatuko dela Jaunaren beldur den gizona.
5. Jaunak bedeinkatuko zaitu Siondik, eta ikusiko duzu Jerusalemeko ona zure bizitzako egun guztietan.
6. Bai, ikusiko dituzu zure seme-alabak, eta bakea Israelen gainean.

**129. KAPITULUA**

1 (Graduen abestia.) Askotan gaitzetsi naute gaztarotik, esan dezala orain Israelek:
2. Askotan gaitzetsi naute nere gaztarotik, baina ez naute menderatu.
3. Nere bizkarrean goldatzen zuten goldeek, luze egin zituzten beren ildak.
4. Zintzoa da Jauna: gaiztoen lokarriak zatitu ditu.
5 Sion gorroto duten guztiak lotsatu eta itzul daitezela.
6. Izan bedi hazi baino lehen lehortzen den gainetako belarra bezala;
7. Zeñaz, segatzaileak ez du bere eskua betetzen; ezta lotzen duenak bere bularra.
8. Bertatik doazenek ere ez dute esaten: Jaunaren bedeinkapena zure gainean: bedeinkatzen zaitugu Jaunaren izenean.

**130. KAPITULUA**

1 (Graduen abestia.) Sakonetik oihu egin dizut, Jauna.
2. Entzun, Jauna, ene boza: adi egon beitez zure belarriak ene othoitzen bozari.
3. Zuk, Jauna, gaiztakeriak markatu behar badituzu, Jauna, nor gelditukо da?
4. Baina barkamena da zurekin, beldur izan zaitezen.
5. Itxaroten dut Jaunarengan, nire arima itxaroten dut, eta haren hitzean itxaroten dut.
6. Nere arimak itxaroten du Jaunaren goiza zaintzen dutenek baino gehiago;
7. Itxaro bedi Israelek Jaunarengan, zeren Jaunarengan errukia baita, eta berarekin askapen handia.
8. Eta libratuko du Israel bere gaiztakeria guztietatik.

**131. KAPITULUA**

1 (Dabiden graduen abestia.) Jauna, ez da nire bihotza harroa, ez nire begiak altuena: ez naiz gauza handietan, edo niretzat goragoetan aritzen.
2. Ziurrenik, neure buruari neure buruari eutsi eta lasaitu naiz, amarengandik kendutako umea bezala: ene arima ume bat bezala da.
3 Israelek Jaunagan itxaro dezala hemendik aurrera eta betiko.

**132. KAPITULUA**

1 Graduen abestia. Jauna, orhoit zaitez Dabidez eta haren atsekabe guziez:
2. Nola zin egin zion Jaunari, eta zin egin zion Jakoben Jainko indartsuari;
3. Ziur ez naiz sartuko ene etxeko tabernakulura, ez naiz igoko nire ohean;
4 Ez diet emango lorik nire begiei, ez lozorrorik nire betazalei,
5 Jaunarentzat leku bat aurkitu arte, Jakoben Jainko ahaltsuaren egoitza.
6. Huna, Efratan entzun genuen: basoko soroetan aurkitu genuen.
7. Haren oihaletan sartuko gara, haren oinetako aulkian adoratuko gara.
8. Jaiki, Jauna, zure atsedenera; zu eta zure indarren arka.
9. Jantzi bedi zure apaizak zuzentasunez; eta zure sainduak pozez oihu egin dezatela.
10. Dabid zure zerbitzariagatik, ez itzuli zure gantzutuaren aurpegia.
11. Jaunak egiaz zin egin dio Davidi; ez da bertatik aldenduko; Zure gorputzaren fruitutik ezarriko dut zure tronuan.
12. Zure seme-alabek nire ituna eta nik irakatsiko diedan nire testigantza gordeko badituzte, haien seme-alabak ere eseriko dira betiko zure tronuan.
13. Zeren Jaunak Sion aukeratu du; nahi izan du bere bizilekutzat.
14. Hau da ene atseden betiko: hemen biziko naiz; izan ere, nahi izan dut.
15. Asko bedeinkatuko dut haren hornidura: ogiz aseko dut haren pobrea.
16. Bere apaizak ere salbamenduz jantziko ditut, eta bere sainduek oihuka egingo dute bozkarioz.
17. Han jarriko dut Dabiden adarra: nere gantzutuarentzat lanpara bat ezarri diot.
18. Haren etsaiak lotsaz jantziko ditut, baina bere gainean loratuko da bere koroa.

**133. KAPITULUA**

1 (Dabiden graduen kantua.) Huna, zein ona eta zein atsegina den anaiak elkarrekin bizitzea!
2. Buruko ukendu preziatua bezalakoa da, bizarra jaisten zena, Aaronen bizarra, bere soineko ertzetara jaisten zena;
3. Hermonen ihintza bezala, eta Siongo mendietara jaisten den ihintza bezela: zeren han agindu zuen Jaunak bedeinkapena, betiko bizia.

**134. KAPITULUA**

1. Bedeinkatu ezazute Jauna, gauez Jaunaren etxean zaudeten zerbitzari guztiak.
2 Altxa eskuak santutegian, eta bedeinkatu Jauna.
3. Zerua eta lurra egin zituen Jaunak bedeinka zaitzala Siondik.

**135. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Goretsi ezazue Jaunaren izena; goretsi ezazute, Jaunaren zerbitzariok.

2 Jaunaren etxean zaudetenok, gure Jainkoaren etxeko atarietan,
3 Goretsi Jauna; izan ere, ona da Jauna; atsegina baita.
4. Zeren Jaunak beretzat aukeratu baitu Jakob, eta Israel bere altxor berezirako.
5. Zeren badakit Jauna handia dela, eta gure Jauna jainko guztien gainetik dagoela.
6 Jaunak nahi zuena, zeruan, eta lurrean, itsasoetan eta sakonune guztietan egin zuen.
7. Lurraren ertzetatik igotzen ditu lurrunak; tximistak egiten ditu euriarentzat; haizea ateratzen du bere altxoretatik.
8. Ejiptoko lehen-semeak jo zituenak, gizonak zein abereenak.
9. Zeinek igorri zituen seinaleak eta mirariak zure erdian, o Egipto, faraoiaren eta haren zerbitzari guztien kontra.
10. Herri handiak jo eta errege indartsuak hil zituztenak;
11 Sihon amortarren erregea, eta Og Bashango erregea eta Kanaango erreinu guztiak.
12. Eta eman zioten beren lurra ondaretzat, ondaretzat Israel bere herriari.
13. Zure izena, Jauna, betikoa da; eta zure oroitzapena, Jauna, belaunaldi guztietan.
14. Zeren Jaunak bere herria epaituko du, eta bere zerbitzariengatik damutuko da.
15. Jendeen idoloak zilar eta urrea dira, gizonen eskuen obra.
16. Ahoa dute, baina ez dute hitz egiten; begiak dituzte, baina ez dute ikusten;
17. Belarriak dituzte, baina ez dute entzuten; ezta arnasik ahoan.
18. Haiek egiten dituztenak haien antzekoak dira: halaxe dira haietan itxaroten dutenak.
19. Bedeinkatu Jauna, Israelgo etxea: bedeinkatu Jauna, o Aaronen etxea:
20. Bedeinkatu Jauna, Lebiren etxea: Jaunaren beldur zarenok, bedeinkatu Jauna.
21. Bedeinka bedi Jerusalenen bizi den Siondik Jauna. Gora ezazue Jauna.

## 136. KAPITULUA

1. Eskerrak eman Jaunari; ona baita, bere errukia betikoa baita.
2. Eskerrak eman jainkoen Jainkoari, betirako baita haren errukia.
3. Eskerrak eman Jauntxoen Jaunari, betirako baita haren errukia.
4. Bakarrik mirariak egiten dituenari, betirako baita haren errukia.
5. Jakinduriaz zeruak egin zituenari, zeren bere errukia betiko da.
6. Lurra uren gainean hedatu zuenari, betirako baita haren errukia.
7. Argi handiak egin zituenari, betirako baita haren errukia.
8. Eguzkia egunez agintzeko, zeren bere errukia betikoa da;
9. Ilargia eta izarrak gauez gobernatzeko, zeren bere errukia betikoa da.
10. Haien lehen-semean Egipto jo zuenari, betirako baita haren errukia.
11. Eta atera zuen Israel hekien artetik, zeren betiko da haren errukia.
12. Esku sendoarekin, eta besoa luzaturik, betirako baita haren errukia.
13. Itsaso Gorria zatitan banatu zuenari, betirako baita haren errukia.
14. Eta igaroarazi zuen Israel haren erditik, zeren betiko da haren errukia.
15. Bainan Faraoia eta haren armada eraitsi zituen Itsaso Gorrian, zeren bere errukia betikoa da.
16. Bere erria basamortuan barrena eraman zuenari, zeren bere errukia betikoa da.
17. Errege handiak jo zituenari, betirako baita haren errukia.
18. Eta errege ospetsuak hil zituen, zeren betiko da haren errukia.
19. Sihon amortarren erregea, zeren bere errukia betikoa da;
20. Eta Og Basango erregea, betirako baita haren errukia.
21. Eta eman zuten beren lurra ondaretzat, zeren betiko da haren errukia.
22. Israel bere zerbitzariarentzat ere ondarea, zeren betiko da haren errukia.
23. Zeña orhoitu zen gure egoera apalean, zeren betiko da haren errukia.
24. Eta libratu gaitu gure etsaien artetik, zeren betiko da haren errukia.
25. Haragi guziei jaten ematen diena, zeren betiko da haren errukia.
26. Eskerrak eman zeruko Jainkoari, zeren bere errukia betikoa da.

## 137. KAPITULUA

1. Babiloniako ibaien ondoan, han eseri ginen, bai, negar egin genuen, Sion gogoratzean.
2. Sahatsen gainean zintzilikatu genituen gure harpak haren erdian.
3. Zeren han gatibu eraman gintuztenek kantu bat eskatzen ziguten; eta xahutu gaituztenek alaitasuna eskatzen ziguten, esanez: Kantatu iezaguzu Siongo kantuetako bat.
4 Nola abestuko dugu Jaunaren kantua lurralde arrotzetan?
5. Zu ahazten banaiz, o Jerusalem, ahantz beza nire eskuineko eskuak bere maltzurkeria.
6. Zutaz oroitzen ez banaiz, itsats bedi ene mihia aho-sabaiari; nere poz nagusiaren gainetik Jerusalem nahiago ez badut.
7. Gogoratu, Jauna, Edomgo semeez Jerusalemgo egunean; harek erran zuen: Altxa ezazu, ezabatu ezazu, haren oinarriraino.
8. O Babiloniako alaba, suntsitu beharrekoa; zoriontsu izango da, zerbitzatu gaituzun bezala saritzen zaituena.
9. Zorionekoa izanen da zure haurrak harrien kontra artatzen eta hondatzen dituena.

## 138. KAPITULUA

1. (Dabiden salmoa.) Bihotz osoz goretsiko zaitut, jainkoen aurrean abestuko dizut gorespena.
2. Zure tenplu saindu aldera adoratuko dut, eta zure izena laudatuko dut zure maitasunagatik eta zure egiagatik, zeren handitu baituzu zure hitza zure izen guztien gainetik.
3. Oihu egin nuen egunean, zuk erantzun zidazun, eta indarrez sendotu nauzu nere ariman.
4. Lurreko errege guztiek goretsiko zaituzte, Jauna, zure ahoko hitzak entzuten dituztenean.

5. Bai, kantatuko dute Jaunaren bideetan, zeren handia baita Jaunaren aintza.
6. Nahiz eta Jauna goia izan, ahulenari begirunea dio, baina harroak urrun ezagutzen ditu.
7. Nekeen erdian nabilen arren, suspertuko nauzu: luzatuko duzu eskua ene etsaien haserrearen aurka, eta zure eskuinak salbatuko nau.
8. Jaunak beteko du niri dagokidana: zure errukia, Jauna, betikoa da: ez utzi zure eskuen obrak.

**139. KAPITULUA**

1. (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Jauna, arakatu nauzu eta ezagutu nauzu.
2. Badakizu nire eserlekua eta nire altxamendua, urrun ulertzen duzu nire pentsamendua.
3. Nire bidea eta nire etzana inguratzen dituzu, eta ezagutzen dituzu nire bide guztiak.
4. Zeren ez dago hitzik nire mihian, baina, Jauna, guztiz ezagutzen duzu.
5. Atzetik eta aitzinean inguratu nauzu, eta eskua ezarri didazu.
6. Holako ezagutza zoragarriegia da niretzat; altua da, ezin dut lortu.
7. Nora joanen naiz zure izpiritutik? edo nora ihes egingo dut zure aurrean?
8. Zerura igotzen banaiz, han zaude: baldin nere ohea infernuan egiten badut, huna, han zaude.
9. Goizeko hegoak hartzen baditut, eta itsasoaren muturrean bizi banaiz;
10. Han ere zure eskuak eramanen nau, eta zure eskuineko eskuak helduko nau.
11. Nik esaten badut: Ziur iluntasunak estaliko nau; gaua ere argia izango da ene inguruan.
12. Bai, iluntasunak ez zaituzte ezkutatzen; baina gauak distira egiten du eguna bezala: iluntasuna eta argia biak dira zuretzako berdinak.
13. Zeren jabetu zintudan ene erraiak, estali nauzu amaren sabelean.
14. Laudatuko zaitut; zeren beldurrez eta miragarriki egina naiz: miragarriak dira zure obrak; eta nere arimak ongi daki.
15. Ene ondasuna ez zen zuregandik ezkutatuta, ezkutuan egin nintzenean, eta bitxikeriaz lurreko tokirik behean egin nuenean.
16. Zure begiek ikusi zuten nire substantzia, baina perfektua izanik; eta zure liburuan nire kide guztiak idatziak izan ziren, zeinak etengabe moldatu ziren, oraindik horietako bat ere ez zegoenean.
17. Zein preziatuak dira niretzat zure pentsamenduak, o Jainkoa! zein handia den haien batura!
18. Haiek kontatuko banitu, hondarra baino gehiago dira: esnatzen naizenean, oraindik zurekin nago.
19. Ziur gaiztoak hilko dituzu, o Jainkoa: alde egin ezazu beraz nigandik, odoltsuak.
20. Zeren zure kontra gaiztoki mintzo dira, eta zure etsaiek alferrik hartzen dute zure izena.
21. Ez al ditut gorroto, Jauna, gorroto zaituztenak? eta ez al naiz atsekabetu zure kontra altxatzen direnekin?
22. Gorroto osoz gorroto ditut: ene etsaitzat hartzen ditut.
23. Jainkoa, arakatu nazazu, eta ezagutu nire bihotza: proba nazazu eta ezagutu nire pentsamenduak.
24. Eta ikusi ea ene baitan bide gaiztorik, eta eraman nazazu betiko bidetik.

**140. KAPITULUA**

1 (Musikari nagusiari, Daviden salmoa.) Libra nazazu, Jauna, gizon gaiztotik, gorde nazazu gizon bortitzetik;
2. Zeinek beren bihotzean gaiztakeriak irudikatzen dituztenak; etengabe elkartzen dira gerrarako.
3. Mihia zorroztu dute sugea bezala; ezpainen azpian batutzaileen pozoia dago. Selah.
4. Gorde nazazu, Jauna, gaiztoen eskuetatik; gorde nazazu gizon bortitzagandik; nire joan-etorriak iraultzeko asmoa dutenak.
5. Harroek ezkutatu didate amarrua eta lokarriak; sarea zabaldu dute bide bazterrean; ginak ezarri dizkidate. Selah.
6. Esan nion Jaunari: Zu zara ene Jainkoa;
7. Jainko Jauna, nire salbamenduaren indarra, zuk estali didazu burua gudu egunean.
8. Ez eman, Jauna, gaiztoaren nahiak; beren burua goratu ez dezaten. Selah.
9. Inguratzen nautenen buruari dagokionez, estali beza haien ezpainen gaiztakeriak.
10. Erori bedi haien gañera ikatzak: bota bedi sutara; putzu sakonetan, berriz altxa ez daitezen.
11. Ez bedi hiztun gaiztorik ezarri lurrean: gaitzak ehizatuko du gizon bortitza hura iraultzeko.
12 Badakit Jaunak atsekabeen arrazoia eta behartsuaren eskubidea mantenduko duela.
13. Zintzoek eskerrak emango dizkiote zure izenari: zintzoak biziko dira zure aurrean.

**141. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Jauna, oihu egiten dizut: laster zaidazu nigana; entzun ene ahotsari, zuri oihu egiten dudanean.
2. Nere otoitza zure aurrean jarri bedi intsentsua bezala; eta nire eskuak altxatzea arratsaldeko sakrifizioa bezala.
3. Jarri erlojua, Jauna, nire ahoaren aurrean; gorde nire ezpainetako atea.
4. Ez makurtu ene bihotza ezer gaiztoetara, gaiztakeria egiten duten gizonekin obra gaiztoak egiteko, eta ez dezadan jan beren gozoetatik.
5. Zintzoek jo nazazu; izanen da ontasun bat: eta gaitzetsi nazazu; Olio bikaina izango da, burua hautsiko ez didana, zeren oraindik nire otoitza ere izango da haien hondamenetan.
6. Haien epaileak harrizko lekuetan botatzen direnean, entzungo dituzte nire hitzak; gozoak baitira.
7. Gure hezurrak sakabanatuta daude hilobiaren ahoan, egurra lurra moztu eta ebakitzen duenean bezala.
8. Baña ene begiak hiretzat dauzkat, Jainko, Jauna; ez utzi nire arima behartsu.
9. Zaindu nazazu jarri dizkidaten lazoetatik, eta gaiztakeria-langileen aztarnetatik.
10. Erori bedi gaiztoak beren sareetan, nik ere ihes egiten dudan bitartean.

**142. KAPITULUA**

1 (Dabiden Maskil; otoitz bat kobazuloan zegoenean.) Oihu egin nion Jaunari nire ahotsarekin; ene bozaz Jaunari erregu egin nion.
2. Nere kexua isuri nuen haren aitzinean; Erakutsi nizkion haren aurrean nire arazoak.
3. Nire espiritua gainezka zegoenean, orduan ezagutu zenuen nire bidea. Ibiltzen naizen bidean isilpean jarri didate amarrua.
4. Begiratu nuen ene eskuinera, eta ikusi nuen, baina ez zen ezagutuko ninduen inor: huts egin zidan babeslekuak; inork ez zuen nire arima zaintzen.
5. Oihu egin nion, Jauna, nire babesa eta nire zatia bizien lurraldean.
6. Arreta zazu ene oihua; zeren oso apal nago: libra nazazu nere jazarleetatik; ni baino indartsuagoak baitira.
7. Atera nire arima kartzelatik, zure izena goraipatu dezadan: zintzoak inguratuko nau; izan ere, ontasunez jokatuko duzu nirekin.

**143. KAPITULUA**

1. (Dabiden salmoa.) Entzun, Jauna, nire otoitza, entzun ene otoitzak: zure leialtasunaz erantzun iezadazu, eta zure zuzentasunaz.
2. Eta ez sar zaitez juizioan zure zerbitzariarekin, zeren zure aitzinean ez da inor bizirik izango justifikatuko.
3. Zeren etsaiak pertsegitu du ene arima; lurrera bota du nire bizitza; illuntasunean bizitzera jarri nau, aspaldi ilunak bezala.
4. Hortaz, ene izpiritua larritu da nire baitan; nere barruko biotza hondatuta dago.
5. Gogoan ditut aspaldiko egunak; Zure obra guztietan gogoeta egiten dut; Zure eskuen lanari buruz hausnartzen dut.
6. Nere eskuak luzatzen dizkizut zuregana: ene arima zure egarri da, lur egarri bat bezala. Selah.
7. Entzun nazazu laster, Jauna: ene izpiritua galtzen da: ez ezkutatu zure aurpegia nigandik, zulora jaisten direnen antzekoa izan ez dadin.
8. Entzun iezadazu goizean zure maitasuna; zeren zuregan itxaroten naiz; zeren nire arima zuregana altxatzen dut.
9. Libra nazazu, Jauna, ene etsaietatik;
10. Irakatsi iezadazu zure borondatea egiten; zeren hi zar ene Jainkoa: ona da zure izpiritua; eraman nazazu zuzentasunaren lurraldera.
11. Bizi nazazu, Jauna, zure izenagatik;
12. Eta zure urrikalmenduz moztu nere etsaiak, eta suntsitu ene arima nahasten duten guztiak: zeren ni naiz zure zerbitzaria.

**144. KAPITULUA**

1 (Dabiden salmoa.) Bedeinkatua izan dadila Jauna, ene indarra, zeinak nere eskuak gerra egiten eta nire atzamarrak borrokatzen irakasten dituena;
2. Ene ontasuna, eta ene gotorlekua; ene dorre gorena, eta ene libratzailea; ene ezkutua, eta konfiantza dudana; ene herria menpean jartzen duena.
3 Jauna, zer da gizakia, haren ezagutza har dezazun? edo gizonaren semea, beragatik kontu egiten dezazun!
4. Gizona hutsalkeriaren antzekoa da: bere egunak iragotzen den itzala bezala dira.
5. Makurtu zure zerua, Jauna, eta jautsi: ukitu mendiak, eta erre egingo dute.
6. Bota tximistak, eta sakabanatu: bota ezazu zure geziak, eta suntsitu.
7. Bidal ezazu zure eskua goitik; libra nazazu, eta libra nazazu ur handietatik, ume arrotzen eskuetatik;
8. Zeinen ahoa hutsalkeria mintzo baita, eta haien eskuina gezurrezko eskua da.
9. Kantu berri bat abestuko dizut, o Jainkoa: salterio eta hamar sokako tresna baten gainean abestuko dizut laudorioak.
10. Bera da erregeei salbamena ematen diena, Dabid bere zerbitzaria ezpata kaltegarritik libratzen duena.
11. Askatu nazazu, eta libra nazazu ume arrotzen eskuetatik, zeinen ahoa hutsalkeria esaten duen, eta haien eskuineko eskua gezurrezko eskua da.
12. Gure semeak gaztetan hazitako landareak bezala izan daitezen; gure alabak izkin-harri bezala izan daitezen, jauregi baten antzera leunduak:
13. Gure garestiak beteak izan daitezen, denetariko salgaiak, gure ardiak milla eta hamar milla atera ditzaten gure kaleetan.
14. Gure idiak lan egiteko sendoak izan daitezen; ez dela sartzerik, ez irteteko; gure kaleetan ez dela kexarik egon.
15. Zorionekoa da herri hori, halako batean dagoena: bai, zorionekoa da Jainkoa Jauna den herri hori.

**145. KAPITULUA**

1. (Daviden laudoriozko salmoa.) Goretsiko zaitut, ene Jainkoa, erregea; eta bedeinkatuko dut zure izena betiko.
2. Egunero bedeinkatuko zaitut; eta laudatuko dut zure izena sekulan.
3. Handia da Jauna, eta oso laudagarria; eta haren handitasuna ikerezina da.
4. Belaunaldi batek beste bati goraipatuko dizkio zure obrak, eta zure egintza ahaltsuak deklaratuko ditu.
5. Zure maiestatearen ohore ospetsuaz eta zure obra miragarriez mintzatuko naiz.
6. Eta gizonek hitz egingo dute zure egintza ikaragarrien indarraz, eta zure handitasuna adieraziko dut.
7. Oparo esango dute zure ontasun handiaren oroitzapena, eta zure zuzentasuna kantatuko dute.
8. Jauna errukitsua da, eta errukiz betea; haserrerako motela, eta erruki handikoa.
9. Jauna ona da guzientzat, eta bere erruki bitxiak bere obra guzien gainean.
10. Zure obra guztiek goretsiko zaituzte, Jauna; eta zure sainduek bedeinkatuko zaituzte.
11. Zure erreinuaren aintzaz mintzatuko dira, eta zure boterеaz mintzatuko dira;
12. Gizonen semeei ezagutarazteko bere egintza ahaltsuak, eta bere erreinuko handitasun ospetsua.
13. Zure erreinua betiko erreinua da, eta zure agintea gizaldi guzietan irauten du.
14. Jaunak eusten ditu erortzen diren guziak, eta altxatzen ditu makurturik dauden guziak.
15. Guztien begiak zuregan zain daude; eta ematen diezu beren haragia sasoian.

16. Zure eskua irekitzen duzu, eta bizidun ororen nahia asetzen duzu.
17. Zintzoa da Jauna bere bide guztietan, eta santua bere obra guztietan.
18. Hurbil dago Jauna bera deitzen duten guztiengandik, egiaz deitzen duten guztiengandik.
19. Haren beldur direnen nahia beteko du: berak ere entzunen du haien oihua, eta salbatuko ditu.
20. Jaunak zaintzen ditu bera maite duten guztiak, baina gaizto guztiak suntsituko ditu.
21. Nire ahoak esango du Jaunaren laudorioa, eta haragi guztiek bedeinkatu beza haren izen saindua sekulako mendeetan.

**146. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Goretsi Jauna, ene arima.
2 Bizi naizen bitartean goraipatuko dut Jauna, nire Jainkoari gorazarreak kantatuko dizkiot izan naizen bitartean.
3. Ez jarri zure konfiantza printzeengan, ez eta gizonaren semeengan, zeinengan ez baitago laguntzarik.
4. Bere hatsa irten da, bere lurrera itzultzen da; egun hartan bertan bere pentsamenduak galtzen dira.
5. Zorionekoa da Jakoben Jainkoa bere laguntzarako duenak, zeinaren itxaropena bere Jainko Jaunagan duen;
6. Zerua, eta lurra, itsasoa, eta bertan dagoen guztia egin zuena, egia betirako gordetzen duena.
7. Zapalduari epaitzen duena, goseari jaten ematen duena. Jaunak askatzen ditu presoak:
8 Jaunak itsuen begiak irekitzen ditu: Jaunak makurtuta daudenak altxatzen ditu: Jaunak zintzoak maite ditu.
9. Jaunak zaintzen ditu arrotzak; aita-orba eta alargunak arintzen ditu, baina gaiztoen bidea hankaz gora jartzen du.
10. Jauna, betiko errege izango da, zure Jainkoa, Sion, gizaldi guztietara. Gora ezazue Jauna.

**147. KAPITULUA**

1. Goretsi Jauna, ona baita gure Jainkoari laudorioak abestea; atsegina baita; eta laudorioa ederra da.
2. Jerusalen eraikitzen du Jaunak: Israelgo baztertuak biltzen ditu.
3. Bihotz hautsitakoak sendatzen ditu, eta haien zauriak lotzen ditu.
4. Izarren kopurua kontatzen du; guztiak izenez deitzen ditu.
5. Handia da gure Jauna, eta indar handikoa: bere adimena infinitua da.
6. Jaunak altxatzen ditu umilak, gaiztoak lurrera botatzen ditu.
7. Kantatu Jaunari eskerrak emanez; abestu harparen gainean gure Jainkoari:
8. Zerua hodeiez estaltzen duena, lurrari euria prestatzen duena, mendietan belarra hazten duena.
9. Ematen die piztiari bere janaria, eta oihu egiten duten bele gazteei.
10. Ez du atsegin zaldiaren indarraz, ez du atsegin gizonaren hanketan.
11. Jaunak atsegin du haren beldur direnengan, haren errukian itxaroten dutenengan.
12. Goretsi Jauna, Jerusalem; goretsi zure Jainkoa, o Sion.
13. Zeren sendotu baititu zure atheetako hesiak; zure seme-alabak bedeinkatu ditu zure baitan.
14. Bakea egiten du zure mugetan, eta gari ederrez betetzen zaitu.
15. Berak igortzen du bere manamendua lurrera, bere hitza oso laster dabil.
16. Elurra artilea bezela ematen du, errautsak bezala barreiatzen ditu izotzak.
17. Bere izotza botatzen du puskak bezala: nor egon daiteke haren hotzaren aurrean?
18. Bere hitza igortzen du, eta urtzen ditu: bere haizea eta urak isurtzen ditu.
19. Jakobi bere hitza erakusten dio, bere legeak eta bere erabakiak Israeli.
20. Ez du halakorik egin inongo herrirekin, eta haren erabakiak ez dituzte ezagutu. Gora ezazue Jauna.

**148. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Gora ezazue Jauna zerutik, goretsi ezazue goietan.
2. Gora ezazue hura, bere aingeru guziak: goretsi ezazute, bere osta guziak.
3. Goretsi ezazute, eguzkia eta ilargia: goretsi ezazute, argizko izar guztiok.
4. Goretsi ezazute, zeruetako zeruok, eta zeruen gainetik zaudeten urak.
5. Gora dezatela Jaunaren izena, berak agindu baitzuen, eta sortu ziren.
6. Berak ere finkatu ditu sekulako sekulako mendeetan: agindua eman du, ez da iraganen.
7 Goretsi Jauna lurretik, herensugeak eta sakon guztiok:
8. Sua eta txingorra; elurra, eta lurruna; ekaitz haizea bere hitza betetzen:
9. Mendiak eta muino guztiak; zuhaitz emankorrak, eta zedro guztiak:
10. Piztiak eta abere guztiak; arrastaka eta hegazti hegalariak:
11. Lurreko erregeak eta herri guziak; printzeak, eta lurreko juje guztiak:
12. Bai gizon gazteak, bai neskatxak; agureak eta umeak:
13. Goretsi dezatela Jaunaren izena, zeren haren izena bakarrik bikaina baita; bere aintza lurraren eta zeruaren gañean dago.
14. Bere herriaren adarra ere goratzen du, bere saindu guztien gorespena; Israelgo semeetarik ere, haren ondoan dagoen herria. Gora ezazue Jauna.

**149. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Kantatu Jaunari kantu berri bat, eta haren gorespena sainduen elkargoan.
2. Poztu bedi Israel bera egin zuenaz: poztu bedi Siongo semeak beren Erregez.
3. Gora dezatela dantzan haren izena, kanta dezatela laudorioak danborrarekin eta harparekin.
4. Zeren Jaunak atsegin hartzen du bere herrian: apainduak salbamenduz edertuko ditu.
5. Alai izan bedi sainduak glorian, kanta beza ozen beren ohe gainean.
6. Izan bedi Jainkoaren gorespen handiak haien ahoan, eta bi ahoko ezpata eskuan;

7. Jendeen mendekua eta herriaren kontrako zigorrak;
8. Euren erregeak kateekin lotzeko, eta beren nobleak burdinazko kateekin;
9. Haien gainean idatzitako juizioa betetzeko: ohore hau dute bere saindu guziek. Gora ezazue Jauna.

**150. KAPITULUA**

1 Goretsi ezazue Jauna. Goretsi Jainkoa bere santutegian, goretsi ezazue bere boterearen sainduan.
2. Lauda ezazue bere egintza ahaltsuengatik: lauda ezazue bere handitasun bikainaren arabera.
3. Gora ezazue tronpeta-hotsarekin, lauda ezazue salterio eta harparekin.
4. Lauda ezazue danborrarekin eta dantzarekin: gores ezazue harizko tresnekin eta organoekin.
5. Gora ezazue zimbal ozenetan, goretsi ezazue txinbo ozenetan.
6. Arnasa duen guziak goretsi beza Jauna. Gora ezazue Jauna.